Gjörðabók

Sauðárhrepps

byrjuð árið
6/4
1875
enduð árið
7/12 1903

Ár 1875 þann 26. April var af hinni nýju hreppsnefnd í Sauðárhrepp haldinn Vinnufundur á Sauðá til að ræða um málefni þau sem nefndinni var skrifað um að framkvæma af viðkomandi Sýslumanni með bréfi af 30. Marz n. l. — Var fyrst fyrir tekið áætlun um tekjur og útgjöld Sauðárhrepps viðkomandi fardagaárið og gjörð áætlun um það sem menn ætluðu að fyrir mundi koma í sjóð hans. Niðurjöfnun á útsvörum bænda sá nefndin ekki fært að gjöra, vegna þess að allar skýrslur vantaði frá bændum um ábúð, og margt það áhrærandi sem vant er að taka til greina við niðurjöfnunina á haustin var þetta borið undir bændur hvort þeir heldur að láta útsvarsniðurjöfnunina bíða fyrir það fram til vorhreppaskila, og þá tekið til um í vanalegum tíma og var það samþykkt

Svo var fyrir tekið málefni um afréttarnotkun í hreppnum, sérstaklega hreppsmenn sem eiga gangnaskyldu í því falli hafa orðið uppvísir hjá bændum þeim sem búa á þeim jörðum sem eiga land það sem brúkað er fyrir afrétt; en með auglýsingu í Norðanfara hafa landráðendur þeir aðvarað að sjá upprekstur í aðra staði sem að undanförnu hefur átt sér stað, líka að neyta til að spara við takmörkun

lausan á gangi frá öðrum afrjettum. Bændur í Borgarvík
tellja sig eiga fjalland til upprekstrar; sem hvað fjallskil snertir
var ekkert gjört endilegt sem viðvíkur því nauðsynlegt að breita
um með það, og var afráðið að gjöra ráðstöfun og breitingu á því
fyrir næstu fjallskil eptir sem best gjörist kann. Allir fjáreigendur
í [illegible] fyrir utan [illegible] á gjöra fjallskil að [illegible]
[illegible] um Borgavíkurtangann að [illegible].
Svo var fyrir tekið Vegabótastörf í hreppnum, og var fyrst talað
til um lagt veginum milli [illegible] -
dal, og [illegible] í [illegible], eptir [illegible] innan [illegible]
[illegible], var álitið að ekki veitti af 8 mönnum að rudda
stein [illegible] áður nefndum [illegible] innað [illegible], var Stefán
á Heiði falið á hendur umsjón á þeirri vega bót, frá [illegible]
að [illegible] 4 menn sem Sveinn á [illegible] sjer um.
Vegabót á Reykjarströnd frá Reykjum að Ingveldarstöðum
3 menn sem Stefán á Ingveldarstöðum sjer um frá Ingvelda-
stöðum að Daðastöðum 6 menn sem Bjarni á Daðastöðum
sjer um. ~~Frá~~ Daðastöðum innað [illegible] 4 menn sem
Sveinn á [illegible] [illegible] fyrir. Frá [illegible] innað [illegible]
[illegible] 3 menn sem Sveinn á [illegible] [illegible] fyrir og
2 menn í [illegible] við efri veg á [illegible] —

Almennings vegna álítur nefndin að [illegible] ~~[illegible]~~ við fjall
og heiðar sje það [illegible], en [illegible] sje hafi það gefist illa
vegna þess að þar [illegible] alltaf vatn, [illegible]
[illegible], [illegible] sjer [illegible] [illegible], sem [illegible]
álítur nefndin að vel sje [illegible] að [illegible] [illegible] [illegible]
í fjöllum, þeim sem [illegible] fyrir afrjett. [illegible]

sem að [illegible] að vegna að upp[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] við [illegible] til [illegible] og [illegible] [illegible]
[illegible] og vel [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] að [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] að [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible]
Einnig var kosinn oddviti í Hreppsnefndina, [illegible]
Sveinn á [illegible] kosninga, Hreppstjóri P. Jónsson á
Reykjum tók að sjer að verða [illegible], oddviti og Stefán
á Ingveldarstöðum [illegible], E. Jónsson á [illegible]
Vegastjóri, Bjarni á Daðastöðum Fjallskilastjóri og [illegible]
[illegible]

Fundi slitið

Sv. Sölvason P. Jónsson E. Jónsson, B. Bjarnason,
Stefán Bjarnason

Ár 1876 var eptir fyrirmælum [illegible] [illegible]
af 22 febrúar nl. haldinn fundur á [illegible] til að [illegible] um [illegible]
[illegible] til [illegible] fyrir [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], var upplesið [illegible] af [illegible] [illegible]
[illegible] í [illegible], [illegible] [illegible] sem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] að þeim [illegible] af [illegible] að [illegible] [illegible]
[illegible] fyrir um [illegible] [illegible] 1877. [illegible] [illegible] [illegible]
að öll [illegible] [illegible] ætti að vera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] frá
eigendunum, bæði á [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
sje á [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] það væri talið
til [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ekkert um [illegible]
[illegible] [illegible] álítur [illegible] að [illegible] ætti [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] sjer [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
til. [illegible] [illegible] álítur [illegible] [illegible], og [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] til
[illegible] að til [illegible] við [illegible] ~~[illegible]~~ sem gjörist að [illegible] [illegible].

Fundi slitið

Sv. Sölvason P. Jónsson E. Jónsson B. Bjarnason St. Bjarnason

Ár 1876 þann 16 maí var haldinn hreppsfundur á Sauðá til að gjöra áætlun um þurfir og útsvör Sauðárhrepps næst-komandi fardagaár. —

1. Var fyrirtekin áætlun um þurfir og útsvör hreppsins næstkomandi ár, og verðlagsskrá niðurjöfnun [?]
2. Talað um vegabætur sem þannig voru ákveðnar, í Kálfárdalinn [?] 3 menn, á Hrossagötur [?] 5 menn, frá Reykjum innað Hálakoti eiga menn af útströndinni að gjöra vegabót. Borgsveitingar [?] og innsveitismenn eiga að gjöra vegabót frá Gönguskörðum [?] út að Hálakoti. —
3. Var talað um grenjaleitir var Stefán bóndi á Heiði sem kosinn var í hreppsnefndina í stað B. Bjarnasonar á Dalsá [?] falið á hendur að sjá um grenjaleitir og fleira þaraðlútandi
4. Var kosinn Oddviti sá sem var sá sami og áður. —
5. Að hafa útsvarsniðurjöfnunina kom nefndin sér saman um að láta bíða, með því vegna þess að afnotagjöld sömu sem í hreppinn hafa komið í vor er ennþá alveg ókunnugt [?]

Fundi slitið

A. Sölvason Jónsson [?] Eyvindsson [?] Stefán Stefánsson
Stefán Bjarnason

Ár 1876 þann 25 september.

Einsog yður Velborni Herra Sýslumaður hefur áður verið skýrt frá [?] hreppstjóra [?] Hreppsnefndin í Sauðárhreppi til neyðar [?] var að gjöra áætlun um fátækra útsvör í Sauðárkróks verzlun-ina og þjóna hann [?] næstliðið vor. —

Nú er það innileg ósk vor að yður mætti þóknast að senda Oddvitanum leiðbeiningu eða reglur sem útsvörin gjörð framfari [?] í hverri leiðbeininga sem nefndin gæti stuðst við í þessu efni, bæði í tilliti til útsvars á sjálfa verzlunina, kaupmenn og Agenten [?]. — Sömuleiðis hvert fátækra útsvar skuli leggja á læknisembættið sem veitt er herra B.P. Bjarnasyni [?]

Hreppsnefndin

1876 þann 18. október skrifaði Hreppsnefndin Sýslumanni svar uppá bréf 18. sept. uppá bónarbréf Sára [?] um [illegible] að fá að byggja á Sauðárkróki, sem nefndin leggur honum við neitun [?].

A. Sölvason

P. Jónsson St. Stefánsson Stefán Bjarnason

Ár 1877 þann 23. April var á Laudá haldinn
vorfundur Landarhrepps til að gjöra áætlun og niðurjöfn-
un fyrir hreppinn næstkomandi fardaga ár. —

1. Var gjörð áætlun um tekjur og útgjöld hreppsins næsta
ár og [illegible] niðurjöfnun.

2. Var talað um ómagahald og gjörð ráðstöfun fyrir á
hvern hátt þau skyldu vinnast.

3. Var rætt um þurfalinginn og var Stefáni hreppsnefnd-
armanni á Heiði falið á hendur einnig næsta vor
að sjá um að þeir geta vandlega gjörðar, og að til
kæmi um þeirra vinning.

4. Hér komu Oddeyrinni og [illegible] fyrir hvern
[illegible] til Sölvason og St. Jónsson til [illegible]

5. Var rætt um niðurjöfnun á Akra [illegible]
hvar nefndinni samann um að láta það bíða til

6. hausts einnig að innan [illegible] hvorki hafa
gjört sig ánægða með þá venju og það aldrei komið
í bága milli þeirra og nefndarinnar.

Fundi slitið Stefán Bjarnason

Sv. Sölvason St. Tómasson E. Stefánsson

Ár 1878 þann 28. april var að Reykjum haldinn hreppsfundur í Sauðárhreppi til að ræða um málefni sveitarinnar. Var þá fyrst tekið til umræðu að ráðstafa því (?) sem óráðstafað var og þóma (?) þar álitandi. —

Síðan (?) var rætt um hvort gjöra skyldi áætlun og niðurjöfnun aukaútsvaranna til næsta árs; varð það samþykkt einróma að undanförnu að þeir því til nefnda hvert sinni (?) að jafna niður aukaútsvörum, sömuleiðis vegna þess að var orðið að nýverandi (?) um komi á Sauðárkrók, sem menn ekki enn geta rent grun í hvað á skattskylda (?) —

Ennfremur var rætt um vegabætur þær sem gjöra skyldi í hreppnum á yfirstandandi ári, varð það samþykkt að stofna vegasjóð fyrir hreppinn og gjöra reikninga niðurjöfnun, og verja gjaldinu til aðgjörða á hreppsvegunum bæði með því sem mönnum yrði gefinn kostur að vinna það af sjer, og svo taka menn uppá kaup til að vinna að vegabótum. —

Seinast kom til umræðu að Magnús Sölvason á Heiði hafði óskað eptir að mega vera laus við úttagjörð sem samin var upp milli hans og hreppsnefndarinnar í giptingarmáli Magnúsar. Álitu nefndin samhljóða að leiða málsþark (?) ann fallnaglu úttagjörðinni, og ef á þyrfti að halda að fá hann dæmdan til þess, ef hann sýndi nokkra óláðni (?) að rjúfa sáttina.

Fundi slitið

p. Jónsson S. Sölvason Stefán Bjarnason Stefán Stefánsson

Ár 1878 þann 7 september átti hreppsnefndin í Sauðárhrepp fund með sjer á Skarði til að ræða og ákveða um skaðabóta niðurjöfnun til Borgfirðinga sem var ákveðið með niðurjöfnun á alla fjáreigendur í hreppnum. —

Svo var rætt um kosningu til skattanefndar í hreppnum, urðu fyrir kosningu, p. Jónsson S. Sölvason á Skarði, og Jón Jónsson á Veðramóti

Seinast var rætt um arfapeninga barna Erlendar Sigurðssonar á Ingveldarstöðum, sem ekki varð ákveðið fyrri enn með samkomulagi við Sýslumanninn.

Fundi slitið

S. Sölvason p. Jónsson Stefán Bjarnason

St. Stefánsson

Ár 1879 þann 28. April var haldinn varfund-
ur Laudarhreppi á Þingvellastaðnum.
Var þá fyrst fyrir tekin áætlun og niðurjöfnun um
þarfir hreppsins fardagaárið 1879–80.

1. Áætlaðar þarfir hreppsins til allra gjalda	1167 kr	42 a
1. Áætlaðar tekjur taldar hundruðin	162	92
2. Aukaútsvör	1004	50
	1167 kr	42 a

Svo var rætt um vega bótavinnu, það álitið að
verja skyldi vegasjóð hreppsins til aðgjörðar á Fagra-
ness skriðum, svo að vegurinn yrði fullgjörður, svo var
ákveðið að leggja veginn heiman með öllum fjöllunum
útfyrir ofan Dalastaði, fyrir neðan Hólkot og
fyrir ofan Þingvellastaði, til að fá þennan veg í
land verður að gjöra langa brú og mikinn grjót
umbúning, einnig var ákveðið að gjöra við veginn frá
melunum fyrir innan Innstaland og ofanað Sjón-
ar sem er mjög illur yfirferðar og mikið víðar,
var ráðgjört seinna að ákveða nákvæmar um þær
ar vega aðgjörðir.
Niðurjöfnunin var ráðstafað til næsta árs. Herra Hall
Engilbert var ráðið að halda hann næsta ár en um
gjöra þarnar hrepp reikning fyrir þann seinni hluti að
1/3 parti samkvæmt þarflíkanan skilmálum um

Um refa eidingu og grenjaleitir var samið einróma að undanförnu.

Fyrir oddvita var kosinn sami og áður og vara oddviti þ. Jónsson á Reykjum

Fundi slitið

Ár 1880 þann 17. febrúar var haldinn fundur á Sauðárkróki, vóru mættir flestir bændur úr sveitar-
1 fjelaginu. Var fyrst talað um Tryppamarkað, og ljetu nokkrir skrifa sig fyrir sölu á tryppum helst 2 vetra einnig hjer er skrifað frá
Guðmundur á Gili 1-2 vetr, Markús á Kimbastöðum 2-2v
Sigvar á Grenhól 2-3v. Einar á Sauða 2-2v. og 1, 3v,
Jón á Vatnsmóti 1-3v, Sigurður á Breiðstöðum 1.3v
Benidikt á Fagranesi 1-2v. Guðjón þar 1-2v. 1-3v.
Bjarni á Hólkoti 1.2v, þorl. á Reykjum 2,3v 1-2v

2 Var talað um Gripasýninga, og kinbóta bólusetningu vann það álit bænda að þarflegt væri að halda gripasýninga þannveigir, og skaðaminnum kinbóta nefndarinnar, var því skorað á hina til kvaddu menn í hreppnum að þarkvama skaðaginna í hreppnum til allra fyrsta sem þeir töpuðu. —

3. Var talað um kvennaskóla sýslunnar og þótti það nauðsynlegt væri að sameina sig við Húnvetninga með þessa stofnun þarað það mundi valda þessu að vonast eptir að þessi stofnun gæti borið sig hjer af eigin rammleik sýslunnar.

4. Var talað um að stofna Barnaskóla fyrir Sauðár hrepp. var því máli vel tekið af mörgum. og ýmsir lofuðu nokkrir bændur gjöfum til stofnunarinnar. mest var lofað Stefáns bónda á Halli 100 kr

5 Loks var rætt um bindindi gengju nokkrir bændur og ýmsir nokkrir vinnumenn í það, bæði að hætta að kaupa, og neita nokkru víni sem hefði í sjer spíritus nema með læknisráði.

Fundi slitið

Ár 1880. þann 17 April var haldinn fundur á Sauðárkrók af búendum Sauðárhrepps um ýms mál sveitarinnar var þá rætt.

1 um kjörskrá sveitarinnar og kom hún lögð fram og samþykkt nema hvað einn fundarmaður áleit að Pjetur á [illegible] ætti ekki að standa á kjörskránni þareð hann hefur að undanförnu skorast undan opinberum störfum, af þeim ástæðum að hann væri öðrum háður, og var það álitið samþykkt og hann útstrikaður af kjörskránni.

2. Var upplesin Reglugjörð Sýslunefndarinnar um refaeiðingu.

3. Var rætt um að útvega þeim Bjarnarsyni samastað voru í því tilfelli gjörðar margar uppástungur, og leitað á að fá samastað sem ekki vildi ganga greiðlega, loksins varð það að samkomulagi að Jón færi að Marbæli og lofaði Jón á Vatnsnáti að fá honum part af [illegible] til 10 hesta ásamt hagagöngu fyrir skepnur sínar svo sem 1 kú, 2 hross og 6 ær fyrir 12 kr eftirgjald, enn Bjarnason lofar að vera vinnumaður hjá nafna sínum að 1/3 parti eftir samkomulagi, og með því skilirði að hann megi róa í skiprúmi, fullkomlega ákjördum á rjettri tíð.

4. Var samþykkt að Guðrún [illegible] væri hjer á kirkjustaðnum hjá Markúsi, og að Sigvaldi færi að Hvíggjum, var oddvita

falið á hendur að semja um meðgjöfina

5. Var talað um hvort menn vildu hafa gripasýningu í í hreppnum til undirbúnings undir Gripasýninguna á Garði var það mál fellt.

6. Var rætt um barnaskólamálið, gjörðu margir hreppsbændur góðan róm að því, og í viðbót við þær krónur sem lofaðar voru komnar á til skólastofnunar var nú lofað í viðbót [illegible] og enn auk þess nokkuð óákveðið, síðan var kosin nefnd nefnd manna til að undirbúa málefnið í rjetta stefnu og að öðruleiti framkvæma það sem nauðsynlegt er í þessu tilliti, var álitið að kjósa 5 menn í nefndina, var gengið til kosninga og hlutu flest atkvæði þessir Sveinn á Skarði 17, Árni Sökkvir 15, Claessen Faktor 15, þorl. á Reykjum 14, Stefán á Heiði 14.

7. Var rætt um bindindi í hreppnum, bættust engir við fleiri enn áður voru gengnir í bindindi, Árni [struck through] veitingamaður á Sauðárkrók, lofaði að selja ekki eða veita nokkrum manni hvorki útlendum eða innlendum vín á sunnu og helgidögum, og óskaði að bændur og aðrir í fjelaginu gjörðu hið sama, var gjörður góður rómur að því. Svo gjörði hreppsnefndin með samþykki nokkurra bænda sem bindindi voru kosnir að skrifa Sýslunefndinni og biðja hana að gangast fyrir að afgjörða bindindi

í sýslunni og fela hverjum Sýslunefndarmanni mál sitt í sínum hrepp. —

Ár 1880 þann 21. April átti hreppsnefndin í Saurbæjarhrepp fund með sér að Skarði. —
Var þá fyrst rætt um og gjörð Áætlun um tekjur og gjöld hreppsins næsta ár og var það sem fylgir: —

Gjöld

1. Meðgjöf með 8 ómögum	502	60
2. Sveitarstyrkur	105	40
3. Sýslusjóðsgjald	42	"
4. Sýsluvegagjald	90	"
5. Hreppsvegagjald	90	"
6. Smærri og óviss gjöld	120	"
Áætluð gjöld	950	00

Tekjur

1. Fasteignartíund 292 fiskar à 27 1/4 ~~fiska~~ a	79	57
2. Lausafjártíund 285 f. à 27 1/4 a	77	66
3. Aukaútsvör þeirra sem tíunda	472	77
4. Útlög þeirra sem gjaldskildir eru en ekki tíunda	300	"
5. Smærri tekjur	20	
Tekjur alls	950	00

2. Um vegabætur, var ákveðið að gjöra 30–40 faðma brú á Storhál fyrir innan Sundtaland, ofan undir sjóarbakka, einnig að halda áfram veginum sem byrjað er að gjöra nokkuð af í útskröndinni, líka að ruðja og bæta kirkjuveg Skarðsmanna. —

Jafnvel þó álitið væri á vegagjöldunum ekki hrökkvi til þess sem ráðgjört var að unnið yrði að vegabótum áleit nefndin að nú væri hentugur tími til að gjöra sem mest í því falli vegna hinnar óvanalega góðu tíðar, og var það samþykkt. —

3. Aðvörunarbréf hefði verið auglýst á fundi sem haldinn var á Sauðárkróki 19. þ.m. og þurfti því engra umræðu

4. Um Gangnaleitir kom nefndin sjer saman um að gjöra skilyrði 2 gangnaleitir, þá fyrri um tvímánuð, og þá seinni um fardaga, skilaði gjöra skriflega á kvörðun um það í hvert byggðarlag hreppsins hvernig haga skuli leitinni.

5. Oddvita kosning fór engin fram, þar sem meiri hluti nefndarinnar þar frá á yfir standandi vori.

6. Var talað um að byðja sýslumann að útvega meðgjöf með Guðrúnu Jónsdóttur þurfalingi. —

Fundi slitið

B. Sölvason

Ár 1880 þann 16. Júní fram fór á Hreppaskilum Sauðárhrepps kosning til hreppsnefndar til næstu 6 ára. Vegna innbyrðis kringumstæða sem skýrt var frá af formanni nefndarinnar átti allir nefndarmennirnir að fara frá, því þegar kosningin þessi var 1877 voru 3 nefndarmennirnir endurkosnir sem þá hefðu tilheyrt 2 af þeim til næstu 3 ára, sem einn gekk þingfundi úr að Ári liðnu. Vegna þess það þótti nokkuð óhentugt að enginn nefndarmanna væri í nefndinni, sem byggi fram á veg að Sveini á Skarði vestan, sitja hjá í honum sem hann hefði tilheyrt í næstu 3 ár með því móti að hann væri búinn við oddvita og gjaldkera störf, ef um tafarlaust að hjálpa nefndinni og vera hjálparmaður með skriftir og reikningshaldi. Var svo gengið til kosninga hlutu þessir menn flest atkvæði: Jón hreppstjóri á Veðramóti 14, Benedikt bóndi á Fagranesi 11, Jón bóndi á Brennigerði 7, Ingimundur bóndi á Kálfárdal 7, Sigurður bóndi á Steini 7, var svo varpað hlutkesti um 2 þá seinustu, hlaut Ingimundur kosninguna. Eru því þessir áður töldu menn Jón Jónsson hreppstjóri á Veðramóti, Benedikt Sölvason bóndi á Fagranesi, Jón Guðmundsson bóndi á Brennigerði, og Ingimundur Fridriksson bóndi Kálfárdal rétt kjörnir hreppsnefndarmenn til næstu 6 ára. — Af þeim var kjörinn til oddvita Benedikt Sölvason á Fagranesi, til gjaldkera Jón Guðmundsson á Brennigerði, Fundi lokað.

Ár 1881 þann 28. Febrúar var fundur haldinn á Sauðárkrók, kvaddi til hann Sýslunefndarmaður S. Sölvason á Skarði með fundarboði sem gékk um hreppinn. Voru þar á fundinum mættir flestir hreppsbúar, voru þá rædd eptirfylgjandi málefni:

1 Barnaskólamálið Fyrst var borið undir hreppsbúa hvert það væri eigi vilji þeirra að stofna barnaskóla á Sauðárkrók, og ~~hreifir enginn mótmælum~~ var það samþykkt í einu hljóði, stakk þá Oddviti uppá því að hafa þinghús fyrir hreppinn í sameiningu við barnaskólann þannig, að bændur legðu til 400 kr. í því skyni og ætti síðan frjálsann aðgang að barnaskólahúsinu til að haldinn yrðu þar manntalsþing og önnur opinber fundahöld í þess- hrepps. Var uppástungan eptir nokkrar umræður samþykkt í einu hljóði þannig: að hreppsbúar lofuðu að leggja til 400 kr. til þinghússins en áskyldu sér jafnframt að fá að segja fyrir vinnu við bygginguna, og vinnan komi uppí þessar 400 kr., en að öðru leyti sé engin skylduvinna. Einnig álitu bændur að nauðsynlegt

að kjallari væri undir nokkrum hluta skólahússins
um að ornlegti fólu þeir barnaskólanefndinni á
hendur að ~~sjá um~~ ráða stærð hússins og hvar það skyldi standa
og yfir höfuð sjá um bygginguna þar.

2 Fjársala til Englendinga á næsta hausti óskuðu
allir í einu hljóði eptir að henni mætti verða framgengt
og lofuðu þeir sem við voru 125 sauðum og 71 vetrg.

3 Eptirgjald af Drángey. Eptir nokkrar umræður
var samþykkt að gjalda eptir hana samkvæmt
Gjörðarsdómnum, eptir tilboði við aðra hreppa er að eyjunni
sækja, og setja einn mann í hreppnum til að innheimta
eptirgjaldið og senda það til Sýslumanns. Var álitið
æskilegt að Eyjan væri keypt fyrir sanngjarnt verð
1000-1200 kr og borguð af sýslusjóði, og eptirgjaldið
gengi svo til hans.

4 Rjettarmálið: Hreppsbúar voru allir á einu máli
um það að rjettin yrði færð inná Skíðastaðaeyrar
var oddvitanum falið á hendur að skrifa hreppsn.
í Skefilstaðahreppi um það málefni

5 Ábyrgð fyrir meðalakostnað sem Hjeraðslæknirinn fær
út um hreppinn, vildi enginn taka að sjer slíka ábyrgð

nema ef sveitarþurfar ættu í hlut, þá ábyrgist hrepps-
nefndin að Lækninum fái endurgoldin meðöl og ómak
sín.

6. Bindindi Vildi enginn gefa því gaum að svo
stöddu; engir af þeim sem í því voru gengu úr því

Kom þá eigi fleyra til umræðu var þá fundi slitið.

Ár 1881 25. Aprilm: var hinn lögskipaði vor
fundur haldinn á Fagranesi af hreppsnefndinni
í Sauðárhreppi voru þar rædd eptirfylgjandi málefni:

1 Var gjörð áætlun um tekjur og gjöld hrepps-
ins fyrir næsta fardaga ár.

2 Vegabætur. var ályktað að ekkert yrði
unnið að þeim á þessu vori, (nema ef sjerleg
nauðsyn krefði) þareð ekkert fje er fyrir
hendi í vegasjóðnum, sem eigi má framvegis eiga
sjer stað

3 Grenjaleitir og refaeydingu, var samþykkt að fara eptir reglugjörðinni og var fjallskilastjóranum falið á hendur að sjá um framkvæmdir í því tilliti.

4. Bygging á Sauðárkrók. Á fundinum kom beiðni frá Björgu Bjarnadóttir um að (mega) byggja skýli yfir sig á Króknum. Fannst nefndinni eigi ástæða til að banna henni það, þareð hún er sveitarinnar ef hún að öðru leyti hefir löglegt leyfi til að vera laus.

5 Húsmennsku. Nefndin hafði heyrt að Pjetur Illhugason á Hólkoti ætlaði að vera lausa eða í húsmennsku næsta ár í hreppnum; en þareð Pjetur er fjelaus en hefir 1 barn og vanfæra konu heilsulitla að sjá um (og utansveitarmaður) treystir nefndin sjer eigi til að leyfa honum þannig lagaða dvöl ~~fram~~ eptirleiðis í hreppnum.

6, Jón á Tjörn hefir á öndverðum liðnum vetri veðsett fjármuni þá sem hann hefir eindi

hendi fyrir kaupstaðarskuld. nefndin var á því að Jón hefði eigi myndugleika til þess að veðsetja þessa fjármuni þareð hann hefir eigi endurgoldið lán það er hann (fyrir nokkrum árum) hefir fengið af Sauðárhreppi og þaraðauki verið uppá hreppsmenn kominn að meira eða minna leiti, (enda) ~~jafnvel~~ síðan hann byggði á Sauðárkrók; og mætti yrði því að álítast undir umsjón hreppsnefndarinnar hvað eigur hans snertir

7. Niðursetum var ráðstafað á svo mikluleiti að nauðsyn þurfti og hægt var.

8 Oddviti fyrir næsta fardagaár var í einu hljóði endurkosinn Benidikt Sölvason á Fagranesi og Vara oddviti Jón Jónsson á Veðramóti. Fátækrastjórn tóku að sjer B. Sölvason Jón Jónsson og S. Sölvason á Skarði. Tíhyrðir hinn sami og áður Jón Gudmundsson í Brennigerði. Fjallskilastjóri var kosinn S Pjetursson Kálfsdal. fundi slitið

B. Sölvason

Ár 1882, 20asta dag Aprílmánaðar
var af hreppsnefndinni í Sauðárhreppi
haldinn hinn fyrirskipaði vorfundur á
Sauðárkrók, var fundurinn auglýstur fyrir
fram með fundarboðum sem gengu um hrepp-
inn og voru fleyri partar hreppsbænda þá tilkomn-
ir til umræðu eptir fylgjandi málefni:

1 Var þá gjörð áætlun um tekjur og gjöld
hreppsins næstkomandi reikningsár.

2 Var rætt um vegabætur, hvar nauðsynleg-
ast væri að gjöra þær var álitið að þjóðvegur-
inn þyrfti aðgjörðar við frá Sönakeldu
vaði á Gönguskarðsá að utanverðu og uppá
melinn, sem opt er mjög illt yfirferðar
einnig að nauðsynlegt væri að gjöra við
brýrnar hjá Brennigerði einkum að bera á
þær möl. Markús á Kimbastöðum krafðist
að Borgarsveitingar fengju af vegasjóðnum fé
til að brúa kelduna fyrirneðan Smörnhól
og þó að þeir sem lönd ætti að veigi þeim

sem liggur ofan að Borg væri eigi á átt
sáttir hvar brúin skildi vera, var þó afráðið
að veita 10 krónur til þessarar vegabótar.
25 krónur voru ætlaðar til vegabóta milli Lit-
hóla og Kálfardals og afgángurinn til Strand-
arvegarins; þegar útstrandarvegurinn kom til
umræðu kom það brátt í ljós að bændur voru
mjög óánægðir útaf honum og neituðu alveg að
leggja nokkuð til hanns fyrenn búið væri að gjöra
álit á honum, hvar hentast væri að hann lægi og
og hvort það myndi verða kleyft fyrir hrepp-
inn að halda áfram með veginn eptir því sem
ætlað var upphaflega, og fullgjöra hann meðfram
því að halda öðrum vegum hreppsins í bærilegu
standi sem víða eru lítt færilegir án árlegrar við-
gjörðar. Voru þá kosnir 3 menn Benidikt á Fagra-
nesi, Sveinn á Skarði, og Markús á Kimbastöðum
til þess að Þorleifi viðverandi að álíta og skoða
optnefndan veg og gefa skírslu um hann.

3 Kom til umræðu að Þorkell á Tjörn gæti eigi

eptirleidis haft heimili hjá foreldrum sín-
um þar sem hann þegar hefir 2 börn og 3ja
leidinni var því álitlad að ekki væri undanfæri
að vísa honum á sína sveit, í vor. Sem er Svína-
vatnshreppur, og oddvita falið að skrifa til nefn-
darinnar, í þeim hreppi viðvíkjandi áðurdum
hanns og að þeir mættu eiga hanns von í vor.

3 Var einum ómaga sem var ~~vegg~~ óráðstafað
komið niður. gamalmenni sem hefur
unnið fyrir sjer að þessu varð eigi komið niður.
Guðjón í Heiðarseli fjekk loforð fyrir að mega
vera kyr, þ. en ef hann því lofaði Stefani að gefa
honum eptir meðgjöldin 15,00 fyrir næstl. ár.

4 Magnús í Hólakoti Kristjánsson hafði farið
þess á leit við nefndina að mega vera ~~ky~~
til heimilis í hreppnum næstkomandi ár, en
þareð Magnús hefur eigi getað staðið í skil-
um við einstaka menn sem höfðu lánað honum
bæði til að lifa af og líka til handverks sins
álitur nefndin að hann mundi eigi verða
fjelaginu til uppbyggingar þó hann yrði.

6

lengur í því, heldur máske hið gagn-
stæða og ólyktað því að neykveða beiðni
hanns. Ennfremur var álitið nauð-
synlegt að Þorkell á Heiði, og Jónas í Sel-
hólum ofl. kæmust burt úr hreppnum.

5. Var álitlað að gjöra ræktilegar grenjaleytir
í vor og gjöra tilraun með eitrun í haust sam-
kvæmt reglum sem nefndinni hafa borist
frá Sýslunefndarmanni Sveini í Sölvanesi.

7. Baðst oddviti undan að hafa þennan starfa
á hendi lengur, en nefndarmenn skoruðu
á hann að vera við næsta ár.

Fleyri málefni lágu eigi fyrir í þetta
sinn og fundi því slitið.

Ár og dag sem fyr segir

B. Sölvason

Ár 1882 dag 27 Desembermánaðar var á þing-
húsi hreppsins í Sauðárkrók haldinn almennur
hreppsfundur, hreppsnefndin boðaði fundinn með
fundarboði sem gekk um hreppinn, sóttu flestir
hreppsbændur fundinn, voru þá

1 Lesin upp: - brjef frá Meistara Eyríki Mag-
-nússyni sem hann ljet fylgja gjöfum þeim
er hann (1000 hundraðpundasekkjum) af
fóðurkorni) færði Skagfirðingum. - brjef frá
sýslumanni, hvar í hann beiðist skýrslu um
skepnuásetning fyrirfarandi ár samanborna
við ásetning í haust, enn fremur skýrslu um
ástand hreppsins yfir höfuð frá í vor. Skýrsla
um ásetning og fóðurbyrgðir hreppsins sem ásetn-
ingsmennirnir höfðu gefið er sett á í öndverðum
þessum m. eptir fyrirmælum sýslufundar.

2 Þá spurði oddviti eptir hvort bændur sem ásetningsmennirnir höfðu sagt að fækka af heyjum sínum, höfðu þeir gjört [höfðu gjört það] það að öllu leyti. Var þá brýnt fyrir þeim að þeir gætu eigi vænst nokkurs af gjöfunum nema þeir sættu skinsamlegum ásetningi.

3 Af því töluverð óánægja hafði átt sjer stað útaf útbýtingu Dönsku gjafanna, bað oddviti bændur að láta í ljósi skoðanir sínar um það hvernig þeir álitu rjettast að skipta, eða eptir hvaða reglum þeir álitu þau ætti að framfara. En af því mjög sundurdeildar meiningar manna í þessu falli, lýsti oddviti yfir því að nefndin mundi skipta því sem eptir væri (helminginum af Enska gjöfunum) einsog Eyreks segir fyrir í brjefi sínu, n: l. á milli hinna fátækustu og bágstöddustu, gekk nefndin síðan

4 af fundi á meðan hún skipti

4 Las oddviti upp skiptaskyrsluna og hreifðu engir mótmælum nema einn bóndi sem nefnd in gat þó ekki tekið til greina.

5 Oddviti las upp reikninga hreppsins fyrir hið síðastliðna fardagaár, með framaf þeirri ástæðu að þó þeir liggi til sýnis á Króknum kynna sjer þá fáir.

Kom þá ekki fleyra til umræðu og var því fundi slitið.

Sauðárkrók áður greindan dag og ár

B. Sölvason.

Ár 1883 þann 17. Marz var fundur haldinn á Sauðárkrók voru margir hreppsbændur þar samankomnir. Kom til umræðu

1) Lesin upp skýrsla um skepnuhöld og fóðurbyrgðir í öllum hreppnum

2) Var samþykt með 15 atkvæðum gegn 4 að styrkja Sigurð Gvaðarstöðum með 250 krónum að komast til Vesturheims og ákveð að taka peningana til láns af Gjafasjóðnum til bráðabyrgða

3) Óánægum ráðstafað á því leiti en með þurfti.

4) Rædd uppástunga um að selja nokkuð af Enska gjöfunum, eptir nokkrar umræður afráðið að skipta þeim öllum milli hinna fátækustu og fóðurtæpustu. Fleyra ekki rætt fundi slitið

B. Sölvason

Á hreppaskilaþingi Sauðárhrepps 15. júní 1883 voru kosnir 3 menn í hreppsnefndina þareð 3 ár voru þá liðin frá því öll nefndin var kosin. Úr nefndinni gengu oddviti Benidikt Sölvason, Sýslunefndarmaður Sveinn Sölvason og Sjóhyrdir(?) Jón Guðmundsson. Eptir það oddviti hafði tekið 2 nefndarmenn sjer til aðstoðar við kosninguna og hann hafði áminnt bændur um að vanda nefndarkosninguna, var gengið til atkvæða, greiddu atkvæði liðugur helmingur hreppsbúa þeir er atkvæðisrjett hafa; hlutu flest atkvæði Borgari Pjetur Sigurðsson á Sauðárkrók 14 Þorleifur Jónsson á Reykjum 14 og Stefán Stefánsson á Heiði 12 atkvæði. Pjetur Sigurðsson bar fram að hann væri vinnumaður á Sjóarborg en af því kjörstjórninni var kunnugt að Pjetur hefir fengið sjer borgarabrjef: gat hún ekki tekið mótbárur hanns til greina, en álitið að hann gæti ekki skorað sig undan kosningu

Þorleifur Jónsson á Reykjum var ekki til staðar, en Stefán Heiði hreifði ekki mótmælum sem tekin yrðu til greina

Lýst þá oddviti yfir því að Pétur Sigurðsson borgari á Sauðárkrók, Þorleifur Jónsson á Reykjum, og Stefán Stefánsson á Heiði, væri rjett kosnir hreppsnefndarmenn Sauðárhrepps næstu 6 ára tímabil. (Kosnir) Var síðan kosningargjörðinni lokið.

Þinghúsi Sauðárhrepps 15/5-83

B. Sölvason.

Ár 1883 þann 3. Ágúst voru Sigurði Ólafssyni afhentar 300 krónur til Vesturheimsferðar þaraf voru 250 krónur styrkur samkvæmt fundargjörð 17. Marz síðastl., en 50 krónur fyrir hryssu sem Sigurður átti óselda en hreppsnefndin tók að sjer að selja.

Þessar 250 krónur voru borgaðar af: hreppstjóra Jóni Jónssyni á Veðramóti 150 krónur, oddvita

Þorleifi Jónssyni á Reykjum 100 krónur
Sýslunefndarmanni Sveini Sölvasyni á Skarði
50 krónur, og dragast þessar upphæðir frá
Gjafasjóðs skuldum þeirra sem tilgreindar eru
í seinasta reikningi þessa sjóðs, en þareð
skuld Jóns á Veðramóti er ekki nema 114,75
Króna 35 kr. 25 aur. uppí hreppsskuld hans
ásamt 8 kr. 04 aur., sem Jón get. Maríu Sigurðar
dóttir fá til vesturheimsferðar, en hana vant
aði þetta til að komast þangað og því ekki um
aðgjöra nema borga þessar krónur af hreppsfé til
þess að verða af með hana þareð ekkert útlit var
fyrir að hún ynni fyrir sjer hjer.

Sauðárkrók 3. Ágúst 1883

B. Sölvason.

1883 15 og 16 október átti hreppsnefnd Sauðár
hrepps fund á Sauðárkrók og ræddi um:
1. Brjef frá Pjetri Sigurðssyni hvari
hann beiðist eptir að hreppsnefndin gefi
sig lausan frá störfum nefndarinnar, eins
og líka hann vill algjörlega ganga úr
nefndinni með tilfærðum ástæðum,
en þareð nefndin álítur ástæður þessar
ekki nægar til að frýja hann frá þessum
starfa, sjer hún nefndin það af að verða
við beiðni hans í brjefinu en að hann
í næsta vori taki hlutdeild í störfum
nefndarinnar, eða að öðrum kosti yrði að
skaða hann sem alveg úrgenginn, svo þá
veldi kosin annar í hans stað.
2. Skipta þá nefndarmenn störfunum

og auka útsvörin. verða neitar stórk
eptir beiðni Guðmundi í Hálakoti og
lánað Guðjóni 20 kr.
3. Skipt gjafakorni Sandár hrepps meðal
hinna fátækustu búenda og húsmanna
4 - tekið skriflegt loforð hjá Kristjáni
Kristjánssyni og Unu Jóhannesdóttur
um að fara hjeðan úr fjelaginu á
næstkomandi vori. —

Fleira kom ekki til umræðu
G. Jónsson. V Claessen, Jón Jónsson
Stefán Stefánsson

1884 - 5 feb. hjelt hreppsnefndin fund
viðvíkjandi brjefi frá sýslumanni
uppá lán úr landssjóði handa hrepps-
num til að afstýra hallæri, og var það
álit nefndarinnar að reyna að kom-

ast af í þetta sinn án þess að biðja um
slíkt lán, var síðan samið brjef til
sýslunefndar og skýrt frá högum hrepps-
búa að því leiti sem hægt var —

Fleira fór ekki umrædt

idag 23 sama mánaðar átti nefndin
aptur fund og tók til yfirvegunar
umkvörtunarbrjef Stefáns bónda
Bjarnasonar á Ingveldarstöðum og eptir
ítarlega yfirvegun og saman burð á
reiknings útlagsskýrslum, sem og útsvari
bónda yfir höfuð gat nefndin ekki sjeð
að útsvar hans síðastl. haust hefði verið
of hátt, en nefndinni virtist helst ástæða
til að álíta útsvar hans í hærsta lagi um
undanfarin 1 eða 2 ár, þó engin umkvörtun
hafi komið fram um það

þessvegna gjörði nefndin þá miðlun
að fara útaf Stefáns, frá síðastl.
hausti niður um 4 kr. og var honum
skrifað bréf um það með tilfærðum
ástæðum —

Hreppurinn átti eptir 20 sekki af
gjafakorni óskipta, og var nokkru af
þeim útdeilt, en falið oddvita að
útvega hinn jafnaðt og útsetja þá
þeirra fátækustu útheimti

Fleira kom ekki til umræðu
Sauðárkrók 23 feb. 1884
S. Jónsson

Þann 17 april 1884 átti hreppsnefnd
in í Sauðár hrepp fund með sjer
á Sauðárkrók um þessi mál.

1. var gjörð áætlun um tekjur og
gjöld hreppsins næstkomandi ár,
2. Skrifað bréf til Vatnsleysu strand-
ar hrepps áhrærandi Sigurlaugu
Guðmundsdóttir á þá leið að hún
sjálf ásamt barni sínu mégi
flytjast lögflutning til Sauðár
hrepps.
3 Hvað Jón á Bráðst. snertir var
Stefán á Heiði vongóður um, að
hann fengi að fara á Heiðarsel.
4 Vegabót á [illegible] á Ströndinni
og var Benidikt á Ingveldarstöðum
kosinn af nefndinni til að sjá um
þær ásamt oddvita. —

í liðað leifið hjá ekkjunni á
Hlíðarenda um húsnæði handa
Benidikt Bjarnasyni en Hansen
bóndinn á Sauða hafði gefið leifi
til að hann færi þangað.

Fleyma kom ekki til
umræðu. J. Þórðarson

Á hreppaskila fundi 14 júní
1884 fram fór kosning tveggja
hreppsnefndar manna í stað Jóns
Jónssonar á Veðramóti er burt
vikk, og Pjeturs Sigurðssonar er
nefndin á leit sem gengin úr
nefndinni. Hlutu þeir flest
atkvæði Halldór Stefánsson

á Sauðárkrók, og Björn Þorbergs
son á Fagranesi, og eru þeir því
rjett kjörnir hreppsnefndar menn.
Síðan var ákveðið af nefndinni að halda
fund með sjer til að velja oddvita og
var hinn sami endurkosinn á ársins
fjehirðir sem líka var hinn sami
V. Claessen verzlunarstjóri

Sauðárkrók 30 júní 1884
J. Þórðarson

Ár 1884 dag 13 október átti hrepps
nefnd Sauðárhrepps fund með sjer að
lokinni hreppaskilum og kölluðu
nefndar menn um að [illegible]

fundum og byggja þarfir sveitar
fjelagsins á innbúa sveitarinnar
allir nefndar menn voru viðstaddir
og sem þekktu þekka á fundinn komu
þeir Benidikt Bjarnason á Hamri
og Hannes Ásmundsson á Dóli, til að
bera sig fram við nefndina, og biðja
um styrk af hreppnum, var eptir
því vegna ástæðna þeirra hvert við
á hver þeirra mundi þurfa hátt á
annað hundrað króna.

Skýrslufundurinn var að 14 og 15
sama mánaðar, og þar fermar utlagn-
ings og skýrslurnar sýna.

Nefndinni kom saman um
að skipta ekki í þetta sinn þeim

þau sekkjum er hreppnum áskipti
af gjafakorni, 21 talsins, heldur geyma
þau til útmánaða.

Svo kom til umræðu brjef frá hrepps-
nefnd Þverárhrepps í Húnavatnssýslu
hvar hún neitar að borga Sauðárhrepp
skuld þá að upphæð 66 kr. 33 a. sem
nefnd Sauðárhrepp þóttist eiga tilkall
til fyrir hönd fjelagsins hjá Þverár
hreppi. af því ástæðurnar fyrir
þessari skuld þóttu veikar, var engin
þörf á að halda því áfram, og rjeðu
nefndar menn af að sleppa þessari
kröfu, heldur en að fara í nýja óvissa
málsókn.

Fleyra kom svo ekki til umræðu

B. Jónsson

Ár 1884 dag 23. Apríl var almennur
hreppsfundur haldinn í Sandárkrók
og þessi mál tekin fyrir:

1. Var lesið upp bréf sýslumannsins viðvíkj-
andi aðgjörð á veginum yfir svonefnda Kamb,
en þareð vegabótin á þeim parti vegarins
er liggur innan takmarka Sandárhrepps
eigi hefir verulega þýðingu, nema Staðar-
hreppsbúar gjöri jafnframt vegabót á þeim
parti Kambanna, sem í Staðarhreppi
liggur var samþykkt að verja tíu dags-
verkum til þessarar vegagjörðar, með því
skilyrði að Staðarhreppsbúar vinni í það
minnsta helmingi meira á vegi þeim, er
liggur í Staðarhreppi. ——

2. Var borin upp uppástunga hreppsnefnd-
arinnar, um að skipta réttarfélaginu við Skefilstaða-
hreppsbúa og byggja rétt fyrir innan Laxárdals-
heiði, á þeim stað, er hentugur yrði álitinn,

og um leið var Sveini á Skarði, sem fyrir
hönd Sandárhrepps var kosinn í nefnd í
réttarmálinu, falið á hendur af hreppsbúum
að fylgja fram á fundinum nefndarinnar:

a. Að svo framarlega að Skefilstaðahrepps-
menn leyfi að ganga þann hluta gangna-
svæðisins, sem eru þeirra heimalönd til
hinnar fyrirhuguðu réttar fyrir innan
Heiði, þá megi Skíðastaða bóndinn
smala sitt heimaland á Sunnudaginn
fyrir göngur og hirða sitt fé, ef hann
rekur aftur inn yfir Grímsá það fé,
er fylgt hefir með hans.

b. Ef Skefilstaðahreppsmenn eigi vilja
leyfa að ganga heimalönd þau, er áður
eru greind, inn yfir, þá vilja Sandárhrepps-
menn ganga allan þann hluta gangna-
svæðisins, sem er heima-lönd Sandár-
hreppsbúa, til hinnar fyrirhuguðu
réttar.

c. Verði samkomulagi náð við Skefilstaða-

hreppsmenn líkt og getið er undir stafl. a. vilja Sauðárhrepps menn leggja tvo menn til gangna vestan í Stólinn og til að hirða fé sitt í Bakkarétt, ef þeir aftur á móti leggja til tvo menn til gangna inneftir og til að hirða fé sitt við réttina í Skörð-unum:

3. Voru lesin upp lausamanna lögin og brýnd fyrir lausamönnum, húsmönnum og húsbændum að fylgja fyrirmælum þeirra, og jafnframt tilkynnt að hver sem vildi fá að vera í hreppnum næsta ár sem þurrabúðarmaður eða húsmaður yrði samkv. 12. gr. l. m. l. skriflega að biðja hreppsnefndina leyfis til þess, sem þá bréflega svarar viðkomanda hið fyrsta.

4. Var Helgu Jónsdóttur í Selhólum komið fyrir hjá Stefáni bónda Stefánssyni á Veðramóti fyrst um sinn.

5. Var afráðið að Benidikt frá Hamri færi að Selhólum í næstu fardögum.

6. Var komið með uppástungu til að stofna **búnaðarfélag** í hreppnum og fékk það góðar undirtektir og var lesið uppkast til laga fyrir búnaðarfélag fyrir hreppinn og samþykkt; og nokkrir menn gengu í félagið.

Var svo fundi slitið.

Daginn eftir eða 24. April átti hreppsnefndin fund með sér og komu þessi mál til umræðu:

1. Var rætt um bréf sýslumannsins um útvegun baðmeðala eða áburðar í sauðfé, og var verslunarstjóra V. Claessen falið á hendur að útvega hreppnum baðmeðul.

2. Var rædd neitun Ólafs á Tumbastöðum um að greiða 5. kr. útsvar til sveitar sinnar, og skrifaði nefndin honum aftur á þá leið að ef hann ekki innan 10 daga greiddi útsvarið, yrði krafist lögtaks á því samkvæmt lögum 4. Mai 1842.

3. Var samin áætlun yfir tekjur og gjöld hreppsins, og send sýslumanni.
4. Var Sigurði Jónssyni á Breiðstöðum og Guðmundi Jónssyni á Sauðárkrók, eftir skriflegri beiðni þeirra, leyfð húsmennska í hreppnum næsta ár.
5. Var svarað brjefi sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu viðvíkjandi viðgjörð á Kamdarveginum, samkvæmt fundargjörðinni í gær tölulið 1sta.
6. Var Guðjóni Þorleifssyni á Sauðárkrók gefið meðmæli hreppsnefndarinnar til að fá útmældan blett í kringum hús sitt til grasræktar
7. Var Kristjáni Kristjánssyni veitt húsmennsku leyfi í hreppnum næsta ár.

Fleira kom eigi til umræðu.

Var svo fundi slitið.
Sauðárkrók 24 april 1885
Hreppsnefndin

Árið 1885 30 dag októbermánaðar var af hreppsnefndinni í Sauðárhrepp haldinn fundur á Sauðárkrók að viðstöddum öllum nefndarmönnum, tíundinni var skipt og þörfum sveitarinnar jafnað niður á alla íbúa hreppsins var síðan tíunda og útsvara skýrslan skrifuð upp og látin liggja á Króknum til eptirsjónar eins og lög ákveða

Fleyra var ekki á þessum fundi gert.
Þ. Jónsson

Árið 1885 dag 30 nóvemb. átti hreppsnefndin fund með sjer á Sauðárkrók, í tilefni af útsvarskærum nokkurra manna í hreppnum sem líka voru flestir mættir á fundinum var þá tekið fyrir til umræðu fyrst brjef. Stefáns verslunarstjóra áhrærandi útsvar Gránu fjelags verslunar og varð það

samkomulag að útsvarið var fært niður um 20 kr. því eptir þeim upplýsingum sem nefndin hafði nú fyrir sjer virtist henni það ekki ósanngjarnt.—

2. var talað um konu Björns á Heiði og þareð menn þeir sem hann tók til samanburðar, færðu ástæður fyrir því að efnahagur þeirra væri alls ekki betri en hans þá komst ekki samkomulagá, verður því því að ganga til sýslunefndar —

3 Útsvar Pjeturs Bjarnasonar var fært niður um 2 kr. gerði hann sig ánægðan með það

4 Útsvar Sigurðar á Steini var fært niður um 5 kr.—

5 Útaf konu Þorláks smiðs álét nefndin að ekki væri hægt að færa hans útsvar niður þareð það væri ekki ósanngjarnt í samanburði við aðra

6. Jón á Brunnigerði sem ekki var viðstaddur hafði í brjefi sínu gjört kröfu um 5 kr. niðursetningu, nefndinni virtist það ofmikið, en færði niður um 2 kr útsvarið og upp um 2 kr hjá Jóni borgara á Reinbakst. sem hann tók til samanburðar.—

7 Björn Jónsson á Sauðárkrók hjelt sig vera óánægðan með útsvar sitt og móður sinnar sem hann álít vera sama þareð hann var bæði konnar hjú og barn, sýndi því nefndin af að sleppa móðir hans við allt útsvar sem að eins var 1 króna, var svo hvormáli lokið

8 Nokkur brjef viðvíkjandi útsvarsmálum voru síðan skrifuð. Fleira ekki gjörlað.

Sauðárkrók 30 nov. 1885

Þ. Jónsson

Í tilefni af útsvars kæru Björns á Heiði tók sýslunefndin það mál fyrir á fundi sínum norðl. febr. og þótti útsvar hans miður um 7 [illegible] kr en útsvar Þorláks smiðs þótti hún ekkert niður. ——

Frá Landfógeta kom brjef uppá óborgaða rentu og afborgun lánsins úr Landsjóði til Sandús hrepps sem átti að borgast 6. maí 1885, nefndin skrifaði aptur og þótti ástæður fyrir borguninni undandrættinum, þegar frá því sem beðið var um slíkt til skólans sans og hafði verið, en það fje átti að ganga til afborgunar innar fyrir hreppinn

Ennfremur hafði hreppsnefndin í Hvammeyrar hrepp skrifað kvörtun um hag Bjarna Daníelssonar sem þar dvelur en tilheyrir Sandúshrepp, en þegar því var ekki gefin hjer gaumur, kom Bjarni sjálfur með ítrekaða áskorun um hjálp til hans, sá nefndin hjer ekki þarf annað en tilsinna honum að nokkru var því skrifað inn til hans úr hreppa reikningnum 62,40 a. ——

Frá Magnúsi bónda í Útanverðu nesi kom krafa til endurgjalds fyrir aðhjúkrun og umönnun á Guðmundi sál Teitssyni, er andaðist þar eptir eptir langa og þunga legu, en bæði

var ekki fje til að borga svo brátt
þann kostnað, og svo voru eptir talnar
eigur hans hvergi virtar nje seldar
þartil og með vitlert hreppsnefndin
reikningur Magnúsar vera í ólagfasta
lagi, og álitit að greiðslan, að því leiti
sem hún gæti staðist, yrði að bíða
til næsta hausts — 2 —

Einum hreppsómaga, sem sje
Helgu í Ingveldarstöðum þurfti
að ráðstafa og kom oddviti henni
niður næsta ár hjá Stefáni í Hólkoti

Reykjum í mars, apr. og maí 1886

P. Jónsson

2

Á hreppaskilaþingi á Sauðárkrók 19. júní 1886 voru
kosnir 3 menn í hreppsnefndina þareð 3 menn gengu
úr sem voru Oddviti P. Jónsson á Reykjum, Stefán
Stefánsson á Veðramóti, og Verslunarstjóri V. Claessen
Við kosninguna hlutu flest atkvæði
Verslunarstjóri Stefán Jónsson á Sauðárkrók 20 atkv.
Jón Guðmundsson á Brennigerði 19 og Benidikt
Pálsson á Ingveldarstöðum 14. eru þeir því rjett
kjörnir hreppsnefndarmenn til næstu 6 ára

p.t. Þinghúsinu á Sauðárkrók 19. júní 1886.

S. Pálsson
(hreppstjóri)

í kjörstjórninni í Sauðárhrepp

B. Þorbergsson. Björn Jónsson

i vanalegum útgjöldum svosem sýslugjöldum, styrk og meðlagi til þurfamanna m.m. en meðal var hækkun þurfamanna innifalin í áföllnum skuldum t.d. skuld til Magnúsar í Nesi sem hann hafði sætt uppá að nú skyldi endurgjaldast með 137,66 aurum, ennfremur skuld til Skagastrandar fyrir Bjarna í Hvammshlíð kr. nr 158, og loksins 60 krónur til Bjarna í Siglufirði samkvæmt kröfu hans, 2 hinar fyrtöldu upphæðir væri áður áfallnar og hefðu að rjettu lagi átt að greiðast af fyrra árs útsvörum en af því þá var ekki fé fyrirhendi en hreppurinn kominn í skuld þá voru þær látnar bíða þangað til nú sem þó var mjög óheppilegt, þareð gjaldþol hreppsbúa var nú miklu minna en áður.

Þann 20. Nóvember sama ár var nefndin komin saman á Sauðárkrók til að úrskurða kærur yfir útsvörum frá: Síra Tómasi, Finni Gullsmið og Olafi Helgasyni sem neitaði að því að hann ætti heima hér í Sauðárhreppi en ætti lögheimili sitt nú í Reykjavík. Síra Tómasi þótti sitt útsvar of hátt

í samanburði við verzlunarþjónana á Sauðárkrók. Finni gullsmið þótti sitt útsvar of hátt í samanburði við aðra smiði á Sauðárkrók Hvað Olaf snerti þá komst nefndin að þeirri niðurstöðu að ef hann, sýndi heimilis vottorð innan frá Bæjarstjórninni í Reykjavík yrði útsvarskröfunni slept.

Að útsvar prestsins væri of hátt gat nefndin ekki samþykkt, enda tók presturinn kæruna aptur þegar nefndin lofaði að taka sjer eptgjöld þurfalingsins Benidikts í Selhólum uppí útsvarið.

Finnur tók einnig sína kæru aptur þegar nefndin lofaði að umlíða hann um útsvarið til 1. Ágúst 1887. Á sama fundi reyndi nefndin að komast að hreinni niðurstöðu hvað reikninga hreppsins snertir, næstliðið fardagaár sem virtust vera nokkuð óglöggvir, en þetta gat ekki orðið til hlítar þareð upplýsingar vantaði frá fyrverandi Oddvita.

Fleyra kom ekki til umræðu, fundi slitið

B. Sölvason

Ár 1887 11. Marz var almennur hreppsfundur haldinn á Sauðárkrók til þess sam kvæmt fundarboði sem hafði gengið um hreppinn að ræða um ýms vandamál sveitarfjelagsins þessi mál komu til umræðu:

1 Var talað um Styrktarsjóð Sauðárhrepps hann hefur einnig reikningur sjóðsins sýnir verið á leigu hjá ýmsum með 4% leigu, en af því þetta fyrirkomulag er óhentugt vegna þess að bæði þykir leigan lág og svo geta leigustaðirnir orðið óvissir einkum í þessu harðæri óskað: því sveitarstjórnin sem hefir stjórn sjóðs á hendi að hann væri annaðhvort settur á vöxtu í sparisjóði eða helst keypt fyrir hann fast eign einnig gjafabrjefið mælir fyrir.

Þorleifur bóndi Jónsson á Reykjum bauð Hólkot á Reykjaströnd til kaups fyrir 1000 krónur, þókti sumum jörðin of dýr, en þegar haft er tillit til þess að hún er leigð kúgildalaus fyrir 48 kr og hann keypti hana fyrir fáum árum fyrir þetta verð enda talsverð hlunnindi útæðarvarpi þá varð ei búist við að fá jörðina ódýrari var því eptir allangar umræður sam

þykkt með atkvæðafjölda að kaupa Hólkot fyrir 1000 krónur að fengnu samþykki Amtsins.

2. Var afráðið að láta Benidikt í Selhólum fara að Hólkoti og leggja það fyrir 20 eða 24 krónur fyrir utan æðarvarpið sem nefndin velti sjálf hafa umráð yfir.

3. Var komið fyrir kindum Benidikts í Selhólum um varðinn heylaus.

4. Var afráðið að taka Hannes í Dali upp á næsta vori og helst koma honum til vestur heims ef nokkra mögulegt heit væri á því, með því litlu meira kostnaði til að kosta hann þangað, en útlit fyrir að þyrfti að leggja honum næsta ár. Líka var afráðið að Bjarni í Hvammshlíð kæmi hingað norður yfir á næsta vori þareð hann var nú orðinn bjargþrota og búist við að hann mundi tæplega komast af án þess að fá sveitarlán en heyra að líta til hanns hér en í annari sýslu enda er hann illa settur þar sem hann er hvað atvinnu snertir

Fleyri mál komu eigi til umræðu
fundi slitið

B. Pálsson

Ár 1887 þriðjudaginn 19. April var á Sauð-
árkrók haldinn almennur hreppsfundur sem var
boðaður með nægum fyrirvara til að gera útum
það hvort gjörlegt væri að ráðast í það að koma
Hannesi frá Dal, og Bjarna frá Hvammshlíð til Am-
eriku og hvernig ætti að fá peninga til þess.

1 Kom til umræðu um Hannes og var það hérumbil
samhljóða álit fundarins að heppilegast væri að koma
honum af landi burt með því að hann líka ætti sjálfur
nokkrar eigur sem gerðu talvert uppí fargjald hans
ef seldust þolanlega þó þær hrykkju skammt honum
til framfærslu hjer.

2. Þar eð Bjarni í Hvammshlíð var alveg bjargarlaus
en ómögulegt að fá fyrir vestan viðurværi handa honum
var samþykkt að ráðstöfun oddvita að konan og börn-
in komu nú þegar hingað norður en hann sjálfur
yrði kyr fyrst um sinn fyrir vestan til að hirða um
kýrnar meðan þær lifðu þar fóður en fremur voru
flestir fundarmenn á því að reyna að koma honum
til Ameriku með því hann kvaðst eiga mikið til nóg
í fargjaldið ef skepnurnar lifðu og seldust.

3. Var rætt um hvernig fá skyldi peninga til að
kosta þessar familíur til Vesturheims að því leyti sem eigur þeirra
hrykkju ekki til þess og kom fram sú uppástunga

að heppilegast mundi að hreppsbúar borguðu fyrir
fram uppí útsvar sitt í haust eitthvað tiltekið
í peningum og var uppástungunni vel tekið lofuðu
flestir, sem við voru einhverju: Kaupmenn þetta 20–
25 krónum, en bændur frá 2 til 10 krónum

4. Var ákveðið að byggja vegabætur svo snemma í vor
sem tíð og kringumstæður leyfa.

5. Varaði oddviti við ólöglegri húsmensku og
hótaði þess háttar fólki ákæru ef það yrði eptirleiðis í
hreppnum.

Fleyra ekki rætt fundi slitið.

B Sölvason J. Guðmundsson. St. Jónsson H. Stefánsson
B. Þorbergsson.

# # #

Ár 1887 Föstudaginn 3. júní var á Sauðár-
krók haldinn fundur af hreppsnefndinni í Sauð-
ár hreppi. Fundur hafði til meðferðar þessi mál:

1. Fjárhagur hreppsins. Vegna hins bága árferðis og
stórkostlegu bjargarvandræða sem hafa átt sér stað
á vori þessu og sem hafa haft næstum dagleg
útgjöld í för með sér, en ekki ennþá útséð um

hverjar afleidingarnar verda, var álitid ad ekki
væri hægt ad gera áætlun um tekjur og gjöld
hreppsins næstkomandi fardaga ár ad svo stöddu
eda yfirhöfud gera greinilegt yfirlit yfir fjárhaginn
(yfirhöfud) þareð til þess þarf ad fá verslunar reikn
ing hreppsins frá öllum Verslununum á Saudárkrók.

2. Var samþykkt ad ná inn útistandandi útsvörum
med lögtaki ef ekki yrdi ödruvísi.

3. Var afrádid ad koma á burtu úr hreppnum
nokkrum þurrabúdar fjölskyldum sem verst haf hér
ad án leyfis hreppsnefndarinnar Oddvitinn hafdi
advarad þessa Julius Jónsson, Kristján Kristján
son, og Þorleif Ólafsson á Saudárkrók einnig Gísla
Halldórsson á Sauda. Julius bad um frest til 20. þ.m.
en vegna þess ad hann vildi ekki lofa því ad fara
þá frjálslega án frekari tilhlutunar fekk
hann ekki frest nema til 13. þ. m. sem hann
ekki þádi. Kristján hafdi ad vísu skrifad Odd-
vita og lofad því ad hann skyldi fara til sinnar
sveitar þegar hann gæti ekki framfært sig og hyski
sitt en yrdi uppá adra kominn. En med því hann
hefur ádur gefid svipad loford, og er ekki enn þad
gat fundurinn ekki tekid þetta til greina og álykt
adi því ad koma honum burtu med fátækra
flutningi. sama ályktun var gjörd í tilliti til

Gísla og Júlíusar sem ádur eru nefndir. Einnig
samþykkt ad reyna ad koma Gudmundi Jóns-
syni á Saudárkrók burtu til átthaga sinna Skefilsstada
hrepps. en Þorleifur Ólafsson var eptir atvikum
lidinn hér í þetta sinn. enda hafdi hann tilkynnt
nefndinni (munnlega) ad hann ætti heima í Húnavatns
sýslu. hjá dóttur sinni (Laxárdal?)

4. Hvad til umrædu Vesturheimsflutninga Hann
esar og Bjarna sjá Fundargjörd 19. April þ.á. og þó
eigur þeirra væru nú talsvert minni en þá var gert
rád fyrir einkum Hannesar sem hafdi misst tals-
vert af skepnum sínum þá var þó afrádid ad halda
áfram med þad koma þeim burtu þareð sýnan-
legt var ad þeir væru algerlega komnir á sveitina
med alla sína fjölskyldu. Jón á Breidstödum
var búinn ad fella flestallar sínar skepnur nema
kúna og 1 hest og því alveg kominn á sveitina
og med því þad var ádur ákvardad ad hann brúkadi eigda
fé stjúpbarna sinna ad því leyti sem þad hrekkr
til vesturheimsflutnings var afrádid ad leggja
til af sveitarsjódi þad sem til vantadi til ad losast
vid hann. Fé þad sem þarf til þess ad koma
þessum fjölskyldum til Ameríku hafdi nefnd-
in von um ad fá ad nokkru leyti samkvæmt
uppástungunni sem kom fram á fundinum
19 April sídastl. en þareð sýnanlegt var ad þad

herra Verslunarstjóra St. Jónssyni falið á hendur að útvega 200 krona bráðabyrgðalán en sjálfseignarbóndi Jón Guðmundsson í Brenn[illegible]gerði lofaði að ljá ¼ úr eignarjörð sinni lánimu til tryggingar gegn ábyrgð sveitarstjórnarinnar.

5. Var ákveðið að byggja á sýsluveginum hjá Brenn[illegible]gerði í næstu viku og láta hina fátæku ustu sem átti óklárað útsvör sín sitja fyrir atvinnu þeirri eða að öðru leyti skulla hreppnum.

6 Oddviti var endurkosinn en vara oddviti Jón Guðmundsson, gjaldkeri sami og áður.

Fleyra kom ekki til umræðu

Fundi slitið B. Sölvason.

Ár 1887, 22. dag Októbermán. var hreppsnefndin í Sauðárhreppi saman komin á Sauðárkrók til að gera niðurjöfnun aukaútsvaranna fyrir yfirstandandi fardagaár.

Fyrir tilkostnað þann er leiddi af Ameríkuför Hannesar frá Dali og Jóns á Breiðstöðum og fleyri útgiftum sem af harðærinu

hefir hafst í för með, verða útgjöld og þarfir hreppsins yfir standandi fardaga ár nálægt 2000 krónur.

Hlýtur nefndin því í von um samþykki sýslunefndarinnar að leggja á hreppsbúa þriðjungi hærri útsveitar útsvar heldur en hefir átt sér stað á seinni árum. — Eptir nokkurt umtal kom nefndinni saman um að leggja útsvar á kaupmann Knudsen og „pöntunarfjelag Húnvetninga og Skagfirðinga" en af því það er vafasamt að fjelagið sé útsvarsskyldt, var samþykkt að hafa útsvars upphæð þess um þann þarfirnar. — Þegar nefndin hafði lokið við niðurjöfnunina og skrifað útsvars seðlana einnig auglýst hvar niðurjöfnunin væri til sýnis, var fundinum slitið.

Sauðárkróki 23. dag Október 1887

B. Sölvason.

Ár 1887 laugardaginn 17. Desember var hreppsnefndin í Sauðárhreppi saman komin á Sauðárkrók til þess að álíta og úrskurða útsvarskæru herra kaupmanns L. Popps dagsetta 1. fyrra mánaðar kaupmanninum var nokkru áður tilkynt um fundinn og var sjálfur viðstaddur

Oddviti skýrði frá því að nefndin hefði bygt útsvars upphæðina á verslunar umsetningu, og eignum kaupmannsins, henni væri kunnugt að hann ætti öll íbúðar(hús) og verslunarhús er hann notar bæði á Sauðárkrók og Hofsós, „beholdningu“ á báðum stöðum, sem að því Sauðárkrók snertir að minnsta kosti var mest megnis matur og önnur nauðsynjavara, og loks útistandandi skuldir á báðum stöðum, þetta hafi nefndin gizkað á að mundi vera alltað 54 til 60 þúsund króna virði; og eptir því sem hann sjálfur

hefði skýrt frá þá væri það kunnugt að við næstliðið nýár hefði hann verið næstum skuldlaus utanlands og innan.

Herra kaupmaður Popp viðurkendi þetta rjett hermt af nefndinni, en hélt því fram að hús sín hér á Sauðárkrók væru stærri en hann þyrfti á að halda og sér því ekki einasta arðlaus heldur(sér) til byrði, bæði hvað viðhald og ábyrgðingu snertir; að á þá eign yrði eigi lagt mikið útsvar; og hann skyldi ekki í því að útsvar sitt hækkaði svona mikið frá því í fyrra, verslun sín hafi eigi verið ábata söm í ár.

Nefndin tók fram að það væri sama að nota hús sín sjálfur, og leigja þau öðrum, Verslun yrði eigi rekin á landi nema hafa hús, enfremur að kaupmaðurinn hefði bæði í haust og sumar leigt kaupmanni Gudmsen það sem hann hafi getað mist af húsum sínum, og eðlilega tekið þar fullt fyrir. En hvað hækkun útsvarsins snertir þá viðurkendi nefndin að í fyrra hefði hún lagt útsvar á hann í blindni að því leyti hvað efnahag hanns

ákvarðar þá hafi hann ekki verið búinn að semja við þá er hann skuldaði ytra, en nú sé það kunnugt að sá samningur hafi fallið honum meira í vil en við varð búist og nefndin gat gjört ráð fyrir.

Jafnvel þó herra kaupmaður L. Popp játaði að nefndin hefði rjett fyrir sér í ofangreindum atriðum; og viðurkendi að hann væri mörgum þurfamönnum hjálpsamari en Verzlunarstjóri Gránufjelagsins hér á staðnum hélt hann því fram að hann ætti ekki að borga hærra útsvar en nefndur verzlunarstjóri og áleit að (hann) sér bæri ekki að greiða hærra útsvar en í mesta lagi 250 krónur og það skyldi hann borga en meira ekki.

Með því ekkert kom fram hvorki í kærunni né á fundinum sem í minnsta máta haggaði þeim grundvelli sem nefndin byggði útsvars upphæðina á, heldur styrkti hann í mörgum greinum þá gat hún ekki fundið ástæðu til að breyta því. og upplesið því að kaupmanninum viðstöddum og í áheyrn hans svolátandi úrskurði: að útsvar hans skyldi standa óbreytt.

Björn Jónsson bóndi á Heiði hafði kært útsvar sitt en vegna þess að hann var eigi mættur á fundinum gat kæra hans ekki komið til umræðu í þetta sinn var svo fundi slitið.

Sauðárkrók ofangreindan ár og dag.

B. Sölvason.

Ár 1888 Mánudaginn 6. Febrúar var hreppsnefndin í Sauðárhreppi samankomin á Sauðárkrók voru á fundinum auk oddvita mættir allir hreppsnefndarmennirnir. til umræðu komu þessi mál.

1. Hallærislán

Sýslunefndarmaðurinn í Sauðárhreppi afhenti nefndinni hallærispeningana að upphæð 500 krónur oddviti lagði fram og las upp (landshöfðingja) brjef er láninu fylgdi þar sem það er skýrt tekið fram að það megi ekki brúka nema til matvörukaupa til að sporna við hallæri og manndauða.

Nefndinni kom saman um það að nú sem stæði væri ekki þesskonar neyð fyrir hendi að brúka styrkti hallærisféð á þenna hátt. En á hina síðuna er, einsog tekið var fram upphaflega þegar beðið var um lánið hreppurinn í peninga skuld á þriðja hundrað krónur fyrir matvöru og fleyra sem ekki er hægt að komast hjá að borga að minnsta kosti í bráðina með þessum peningum en jafnframt haft hugfast að ná þeim aptur inn í útsvörunum að því leyti sem hægt er, enda í haust lagt á fyrir skuldinni. En helming hallærislánsins ályktaði nefndin að lána nú þegar með 5 p.c. vöxtum til fimm mánaðarloka næstkom. en styrkti á peningunum að halda fyrir þann tíma til matvörukaupa. Ólafi gjaldkeri að ráða fram úr því. Síðan skrifaði allir hreppsnefndarmennirnir undir skuldabréf hallærislánsins í viðurvist Jónasar verzlunarmanns Jónssonar og fyrrum barnaskólakennara Konráðs Arngrímssonar.

2. Um útsvör.

Var samþykkt að innheimta nú þegar útsvörin frá næstl. hausti, en bjóða gjaldendum peningalán til sumars til að klára þau með. og ná þannig inn aftur hallærispeningunum.

3. Útsvarskærur Ólafs á Meyjarlandi

Ólafur á Meyjarlandi hafði borið sig upp við oddvita yfir útsvari sínu síðastl. haust og borið það saman við útsvar Bjarna á Fagranesi og Stefáns hreppstjóra í Skarði og óskað það yrði sett niður til jafns við þá. En með því nefndin gat ekki séð að útsvar Ólafs væri of hátt í samanburði við útsvör ofangreindra bænda sem báðir eru mjög efnalitlir, var eptir stuttar umræður samþykkt í einu hljóði að láta það óbreytt.

4. Útsvarskæra Björns Jónssonar á Heiði

Oddviti skýrði frá að kærandi hefði verið til kynnt um fundinn en hann hefði skrifað sér framhald kærunnar og fleyri athugasemdir henni viðvíkjandi, bæði kærnskjölin voru síðan lesin upp, sem og varnarskjal frá Skúla bónda Bergþórssyni á Kálfardal og annað um Jón

1. Marts dagsett skuldabrjef Þorvaldar Ólafs
sonar í Hólkoti hljóðandi uppá 50 krónur borgist
í þessu lok og hálft í Septembermán lok (Hallærissj.

B. Sölvason.

Áðurgreindu láni afsalaði Þorvaldur
sér og sá nefndin eigi ástæðu til að halda
því uppá hann eptir málavöxtum.

B.S.

Ár 1889 4. janúar kom nefndin saman
á Sauðárkrók til að álíta og úrskurða
útsvarskærur sem henni höfðu borist frá þeim
herrum kaupmanni L. Popp og V. Claessen
Kaupmennirnir voru sjálfir til staðar en 1
nefndarmanna var ekki við sökum forfalla
Tók þá nefndin kæru Claessens til umræðu
Fyrst tók herra kaupm. fram að hann skyldi
ekki í því að það væri rjett að útsvar sitt hækk
aði um 50% frá í fyrra þareð þarfir hreppsins
hefðu minkað og útsvör sumra gjaldenda
stigið niður í ár. Væri hækkunin byggð á því að
verslun sín væri nú svo mikið meiri en í fyrra
þá sé aðgætandi að áður hafi verið hjá sér
Kontant verzlun, en nú sé það lánsverzlun
sem ekki sé líkt því eins ábatasöm og sú
fyrtalda; auk þess sé verslun sín í sma-
um stíl en sé þó að sínu leyti kostnaðarsam
en stærri verslanir sem borgi sig betur.
Í öðru lagi tók herra kaupmaðurinn fram að

börn sín af fyrra hjónabandi ætti talsverð-
hlut fjármuna þeirra er hann hefir undir
höndum og álít ekki rjett að leggja á það
sem sína eign. Ennfremur álít hann
að rjett væri það ekki að leggja útsvarið á
atvinnutekjur sem gefnar voru upp til skatts
og eru fyrra árs tekjur; heldur hefði nefndin
átt að ætla sér hæfileg verzlunarstjóralaun
og leggja á þau. Laun þessi álít hann sam-
gjörn 1400 krónur

Í tilliti til hr verzlunarstjóra Stepháns Jónsson-
ar tók hr Kaupmaðurinn fram að hann auk góð-
ra launa hefði talsverðar tekjur ~~a~~fyrir afgreiðslu
póstgufuskipanna, og yfir höfuð væru ástæður
verzlunarstjórans hinar beztu, en sínar þar á móti
væri erviðar, verzlunarstjóralaun hans sem
væri bundin föstum samningi vissari en sín
laun sem einungis séu komin undir því
hvernig verzlunin gengur það og það árið.
Samkvæmt öllu þessu álít hr Kaupm. að sjer
beri eigi að greiða hærra útsvar en nefndur Verzlun-

arstjóri, og krafðist þess að nefndin úrskurð-
aði samkvæmt því.

Nefndin skýrði þá frá því að samkvæmt
reglugjörðarfrumvarpi því er hún fór eptir
við niðurjöfnun aukaútsvarsins næstl. haust, þá
hefði aukaútsvar hr Kaupm. orðið 125 kr. en af
nefndinni hefði þókt þetta of hátt útsvar, þá hefði
hún lækkað það um 20% : ofaní 100 krónur

Nefndin samþykktist um það að hún hefði
lagt á of háar atvinnutekjur hjá hr. kaupm., og
fjellst á það að þær væri ~~lækkaðar~~ ákveðnar 1400
krónur einsog hann stakk uppá, en við þessa
breytingu lækkar útsvarið niður í 92 krónur.
Með því þessi lækkun nemur rúmum 1/4 parti
af hinni upprunalegu upphæð útsvarsins 125 kr.
þá sá nefndin sér eigi fært að láta hina áður
greindu 20 pr.c. lækkun koma fram á þeim hluta
útsvarsins sem hvílir á atvinnutekjum og húsaverði
heldur einungis á því sem lagt er á vörusölu, og
verður þá útsvarið 79,40 kr.

Allt fyrir það þó þannig væri búið að lækka auk. útsvar

hr kaupm. um fimta part, þá því sem það
var ákveðið við niðurjöfnunina, þá gerði hann
sig ekki ánægðan með það heldur krafðist að
það sem væri sett niður að minsta kosti um 9 krónr.
Nefndin tók því ástæður þær sem hr kaupmaður-
inn byggði kröfu sína á, til yfirvegunar og umræðu.
Í tilliti til þess að verslun hr kaupm. sé að
sínu leyti kostnaðar meiri en hinar verslanirn-
ar á Sauðárkrók, þá var honum bent á að á hvert
þúsund króna af vörusölu hans, er lagt ⅓ en hjá
nefndum verslunum, þó ómyndugrafje standi
inni hjá hr kaupm., þá getur nefndin ekki
haft tillit til þess, vegna þess hvað þar að lútandi
skýrsla kom seint fram eigi fyr en nú á fundin
Viðvíkjandi útsvari hr Sk. Jónssonar var þess getið
að útsvarið var lagt á hann eptir sömu reglu og
á hr. kaupm, nema verslunarstjórinn taldi eigi
hjá sér nema einn ómaga en allir vita að þeir
eru 2 hjá honum. Tekjur þær er hr verslunarst.
hefir af gufuskipunum kvaðst hann eigi hafa talið
af þeirri ástæðu að hann hafi séð að aðrir gjaldendur

sem hefðu líka smá sportlu hefðu eigi talið þá
fram. Loks var þess getið að við niðurjöfnun-
ina sá nefndin sér eigi fært að taka til greina sjöl
skyldu hr kaupm. frekar en hún gerði þá og fyrir
skipað er í reglugerðar frumvarpinu og sömu
skoðunar væri hún enn.
Samkvæmt því sem hér hefir verið sagt og með
því að gjaldstofnar þeir sem útsvarið er byggt á
eru tilfærðir eftir framtali hr. kaupm. sjálfs
Með því að aukaútsvarið er lagt á þessa gjaldstofna
samkvæmt reglugerðar frumvarpi því sem ætlast
var til að nefndin færi eptir við aukaútsvarsniðurjöfn-
unina 1888 samanber bréf sýslumanns til nefndar
innar dagsett 8. Sept þ.á.
Með því loks að nefndin finnur ekki ástæðu til
að víkja frá nefndu frumvarpi hr kaupm. í hag
frekar en hún *gerði* hefir gert, þar útsvarið annars
yrði of lágt í samanburði við útsvör annara gjaldenda,
þá úrskurðast hérmeð aukaútsvar hr kaupm
V. Claessens á Sauðárkrók 1888 þannig:

af atvinnutekjum kr 21 00
„ húsaverði . . . — „ — 8 00
„ Vörusölu kr. 63 ÷ 20% — 50 40 79,40

Við aukaútsvarið bætist lausafjártíundin =0,82
Allt útsvar=80,22

Þá var tekið til umræðu útsvar herra kaupm L. Popps, hvern var byggð á því að herra kaupm. hafði talið hér fram alla sína umsetningu þá er að segja Hofsós umsetninguna líka og því var eðlilega lagt á hana hér og svo í Hofsóshreppi líka, Einnig hafði nefndin lagt á skattlekjur hanns eins og áður er ávikið hjá Claessen. hr L Popp fór um framá að útsvarið væri sett niður sem því svaraði að lagt væri á Hofsós umsetninguna og sem um of á atvinnutekjurnar.

Með því nefndin gat eigi annað séð en krafa herra kaupm. væri í alla staði sanngjörn ályktaði hún að lækka útsvar hanns samkvæmt henni og setti það niður í 235 Krónur.

Fleyra kom eigi til umræðu, fundi slitið framangreindum ár og dag

B. Sölvason

Ár 1889 var fundur haldinn á Sauðárkrók var fleyri partur hreppsbúa mættir og voru þar rædd þessi mál

1 Var boðinn í vist Anna Jónsdóttir? (sem er Sauðárhrepps) en enginn vildi taka hana.

2 Var Sigríði gömlu Gísladóttir komið inn hjá Önnu vest árlangt húsleigu 12 Krónur.

3 Var Guðmundi Guðmundssyni komið fyrir hjá Þorvaldi í Hólkoti árlangt með gjöf ómagaframfæri

4 Var hr S Blöndal og hr Björn í Veðramóti kosnir til að skoða veginn upp að Tungu og ákveða hvar helst skyldi bæta hann, einnig var talað um að halda áfram vegabótinni á Ströndinni

5 Af gefnu tilefni frá Skefilsstaðahreppi var talað um réttarbygginguna án þess þó að nokkuð yrði endilegt um það

6 Voru kosnir í barnaskólanefnd V. Claessen L. Popp. Sigvaldi Blöndal Björn Jónsson

á Veðramóti og síra Árni Björnsson

Fleyri mál lágu eigi fyrir fundi slitið

Hér hefir ekki verið um B. Sölvason fyrir hreppsnefndar kosning sem þann fór vorið 1889. Kosnir voru Björn á Veðramóti Vigfús Guðmundsson

Ingv. st. 11/12 94 B. Sölvason.

Útsvarskæra Björns á Ingveldarstöðum

Ár 1889 dag 10. desember hjelt hreppsnefndin í Sauðárhreppi fund með sjer á þinghúsi hreppsins viðvíkjandi útsvars kæru Björns Guðmundssonar á Ingveldarstöðum, hann var mættur ásamt Benidikt bónda á Ingveldarstöðum, er kærandi ber sig saman við. Björn þykkir útsvar sitt 7 kr. 83 au. of hátt, og krafðist að það væri fært niður í 5 kr. ~~[illegible]~~ útsvar Benidikts sem var 13 krónur krafðist hann að væri hækkað um það er sitt væri lækkað sem sje um 2,83. Nefndin ræddi þetta mál tilsvarl., en komst að þeirri niðurstöðu að útsvar Björns væri alls ekki of hátt

í samanburði við útsvar Benidikts sem annar sem nefndin vildi láta standa óbreytt, en þrátt fyrir það að nefndinni fanst útsvar Björns alls ekki ósanngjarnt, slakaði hún þó til þannig að hún færði hjá útsvar niður um 0,83 eða niður í 7 krónur, og var kærandi ánægður með það.

Síðan var fundi slitið þar eigi voru fleyri mál er ræða þurfti.

Björn Jónsson

-- -- -- -- -- -- -- -- --

Ár 1890 23. janúar hjelt hreppsnefndin fund með sjer á þinghúsi hreppsins til þess að taka til umræðu umsókn beggja manna Sigurðar Markússonar á Gili og Sigurðar Jónssonar á Fagranesi um að fá að setjast að sem húsmenn á Sauðárkróki á næsta vori, eptir [illegible] um [illegible] í málum þessum var gengið til atkvæða og fjellu þau þannig: að 4 atkvæði voru móti því að þeir áminstu menn fengju að setjast að sem húsmenn á Sauðárkrók, en aðeins 1 atkvæði með

því, altsvo var um söknar málum þessum neitað af meiri hluta nefndarinnar, af þeim ástæðum: að menn þessir sem um væri að ræða, væru báðir bláfátækir og því auðsætt að þeir ekki mundu geta forsorgað skyldulið sitt styrklaust, einn einasta næstkomandi ár, og álitu nefndin því svo alla ágjörandi að leifa þessum framanteknu mönnum að ávinna bláfátækum barna mönnum húsmensku á Sauðárkrók. ——

Þar sem ekki lágu fleiri mál í það sinn fyrir var fundi slitið. — Björn Jónsson

— + — + — + — +

Hinn 22. marz 1890 hjelt hreppsnefndin fund með sjer á Sauðárkrók, til þess að ræða um brjef er henni ytt áður hefði borist frá Oddvitanum í Vatnsleysustrandar hreppi í Gullbringusýslu er hljóðaði um það: að hreppsnefndin hjer í hreppi borgaði til sveitarsjóðs Vatnsleysustrandar hrepps 40 króna er hann (sveitarsjóðurinn þar) hefði samkvæmt beiðni lánað barnsföður og húsbónda Sigurlaugar nokkurar Guðmundsdóttur, er síðar kvað er að eiga hjer fæðingarhrepp, og sem um nokkur undanfarin ár hefur dvalið í Gullbringusýslu, og hefur nú eignast 2 börn með manni þeim er nú beiðist þessa 40 króna styrks hjá oss. Þessu neitaði nefndin í einu hljóði að borga nokkuð suður til Sigurlaugar þessarar eða barnsföður hennar, en aftur á móti ætti hún (nefndin) eftir að Sigurlaug yrði ásamt barni ~~sínu~~ væri flutt þurfamanna flutningi hið fyrsta á n. k. vori hingað norður, svo henni ásamt barni hennar yrði ráðstafað hjer í hreppi. — Þessum úrskurð nefndarinnar var Oddvita falið að skrifa Oddvitanum í Vatnsleysustrandar hreppi sem fyrst.

Var síðan fundi slitið þar fleiri mál komu ekki í það sinn til umræðu

Sauðárkrók sama dag (ár) sem að framan er getið

Björn Jónsson

Ár 1890 dag 9. maí hjelt oddvitinn almenn-
an hreppsfund á þinghúsi hreppsins á Sauðárkrók
til þess að ræða ýms málefni er sveitina vörðuðu í heild sinni

1. Var reynt að koma fyrir í sama stað það n.k. fardagaár ó-
maganum Sigríði Gísladóttir er þetta ár hefur lengst
dvalið hjá Gísla bónda á Sjávarborg með 60 kr meðlagi
eptir allmargar tilraunir að koma henni fyrir tókst það
loks og lofaði Hannes Þorleifsson að halda nefnda Sigríði fyrir
61 krónu meðlag hjeldi hún sömu heilsu sem hún hefur nú,
en apter lofaði nefndur að bæta við hana meðgjöf eptir sem
sanngjarnt virtist ef hún leggðist apter í rúmið. —

2.— Var rætt um að ráðstafa Sigurlaugu nokkurri Guðmunds-
dóttir og barni hennar, sem nú á heima sveit í Vatns-
leysustrandar hreppi í Gullbringusýslu og sem von er
á hingað í vor eða sumar og lofaði Friðrik Ekram að taka
barnið af til hennar með vanalegu ómaga meðlagi. —

3.— Oddviti bar fram á við bændur sem á fundinum
voru hvort enginn vildi taka fyrir væga meðgjöf á
tafnvel fyrir smalvinnu ung Margrjeta Jónsdóttir er
um nokkur undanfarin ár hefur verið haldin af Ing-
vari Þorsteinssyni í Sólheimum með hárri meðgjöf
ekki sem nú hvað vera komin til heilsu en þar eng-
inn fjekkst til að taka Margrjetu þessa var afráðið að skrifa
Ingvari og biðja hann að koma henni fyrir í sama stað
ef hann væri ófáanlegur til að taka hana sjálfur, og
var Oddvita falið að skrifa um það mál sem fyrst. —

4. Voru komnir 5 menn til þess að gefa þeim að fiski-
veiða sem þekktir væri hlutt hjer í hreppi. og hlutu
þessir menn flest atkvæði: 1. Þorsteinn ... Borgargerði
hlaut — — — — — — — 17 atkvæði
2.— Bjarni Jónsson á Sauðárkrók — 19 —
3 — Bjarni Jónasson á Sauðárkrók — — — 16 —
4.— Benidikt Vingveldarstöðum — — — — 21 —
5.— Páll Reykjum — — — — — — — 21 —
auk þessara fimm manna fengu aðrir menn nokkur atkv.
svo sem Björn Þorbergsson á Eyrinni 13. og Þorvaldur í
Hólkoti 2. og Einar á Sauðárkrók 1.

5. Voru á kveðnar vegabætur á fjórum stöðum í hreppnum
1. útá Reykjaströnd milli Hólkots og Daðastaða sem álit-
ið var að þyrfti að verja um eða yfir 100 kr. til brúar-
gjörðar og var Benidikt á Vingveldarstöðum kosinn
til að ráða mönnum og hafa umsjón með verkinu. Í öðru

Hvað að snertir brúna fyrir neðan Brennigerði gagn-
ið að leggja brýr frá Brennigerði og ofan að Borgargerði; og
var Jóni í Brennigerði falið að sjá um það í þriðja lagi
var samþykkt að ræsja veginn upp Sauðárhálsana neðan
megin göngu Skarðsár, og eins að fullgera brú fyrir utan
Tungu sem og að gjöra við veginn fyrir framan Tungu fram
á svo kallaðan Stöpul, og í fjórða lagi að leggja brú
yfir mýri frá brekkunni fyrir neðan Skarð, og var Oddvita
falið að sjá um framkvæmd á verkinu á þessum áð-
urtöldu stöðum

6.– Að lyktum var samþykkt af bændum sem hlut áttu
að máli að hreinsa svo uppá fjárdilka sína að Bakkakots-
fjelli fyrir næstkomandi haust, að vel fjái haldið sjer, og
var það lofað í einu hljóði.–

Þar ekki voru fleiri mál sem hreppsbændum áttu að
koma í þetta sinn var fundinum slitið

B. Jónsson

Ár 1891 hinn 13. maí var hreppsnefndar fundur settur
og haldinn í húsum B. Muus í Kaupmanna höfn, og
voru þar mættir allir hreppsnefndar menn.–

Var þá fyrst lesið upp brjef frá Arnþóri Árnasyni
á Moldhaugum í Eyjafjarðarsýslu, sem gjörir kröfu
um að sýslumaðurinn í Skagafjarðarsýslu hlutist til
um að Sauðárhreppur greiði óborgað meðlag með
konunni Guðrúnu Gísladóttur konu Hálfdanar Kristján-
sonar sem nú er á Ísafirði, að upphæð 40 krónur, krafa
þessi er frá fardögum 1888–89, og bæði af því að
hreppsnefndin hjer í Sauðárhreppi átti engan þátt
í meðgjafar samningum þessum, og eins hitt að henni
(nefndinni) æfinlega meðlagið of hátt, þá getur hún ekki
fallist á að fullnægja kröfu Arnþórs Árnasonar að
öllu, en samþykkir þó að greiða 25 krónur með ávísun hjá
Gránufjelagsverslunninni á Oddeyri, og þar með sje skuld
með öllu lokið.

Til umræðu kom því næst með manni þessarar
hjer um ræddu konu, sem hljóp frá henni án þess

að hirða um hana frekar, eða fullnægja loforðum sínum í tilliti til meðgjafarinnar. Þessi maður er Sauðár-hrepps, og eptir staðfestu eptirriti af rjettarhaldi á Ísafirði má ráða að hann er með öllu fjelaus maður, en því lekindar til að hann geti hvorki borgað þá skuld sem áfallin er, nje hitt er kona hans síðar kynni að þarfnast, en eigi að síðar getur hrepps-nefndin ekki gengið framhjá því að skora á sjálfan þennan Kristjánsson að borga þá upp-hæð hið fyrsta sem sveitarsjóður Sauðár-hrepps í dag hefur hans vegna framlagt, að upphæð 25 krónur, eða þá að öðrum kosti koma á sinn framfærslu hrepp og vinna þar af sjer skuld-ina. —

Oddviti lagði fram reikning yfir upp-hæð þá er sveitarsjóðurinn hafði klætnast fyrir helgidaga veði (Haalvueði) í Sauðárhreppi sem var að upphæð 88 krónur, og samþykkti hrepps-nefndin að peningar þessir væru nú þegar lagðir í sparisjóðinn á Sauðárkrók. —

Oddvitinn hefur skýrt frá að hann hafi gjört skuldakröfu í dánarbú Sigurlaugar Gísladóttir frá Háarstöðum, þar sem hún samkvæmt hrepps-bókunum skuldaði Sauðárhreppi frá fyrri árum 16 krónur, og kveðst hann hafa fengið vissu fyrir því að þetta fje verði borgað Sauðárhreppi á næstkom-andi hausti. —

Samþykkt var að senda með næsta póstskipsferð afborgun af barnaskólaskuldinni að upphæð 60 kr.

Þá kom og til umræðu með Björn Sigurðsson sem fluttur var með vegabrjefi hingað með „Thyra“ frá Reykjavík áleiðis til Vindhælis hrepps, maður þessi hafði óskað eptir að þurfa ekki að flytjast lengra en hingað í Sauðárhrepp, og vildi taka sjer aðsetur á Ingveldarstöðum hjá móðursystir sinni Val-gerði og vinna hjá sóknarprestinum sjera Árna Björnssyni á Fagranesi, var þetta borið undir sam-þykki hreppsnefndarinnar, en hún sá sjer ekki fært að gefa kost á þessu nema því að eins að Björn þessi geti komið sjer í löglega stöðu í hreppnum

þannig; að einhver beri ábyrgð á veru hans styr
in lausamaður getur hann ekki verið öðruvísi en
undir öðrum kringumstæðum en lög ákveða,
Geti hann því ekki innan skamms fram-
vísað skýrteini yfir löglega stöðu í hreppnum
verður hreppstjórinn að halda áfram fátækraflutn-
flutningi hans á sinn framfærslu hrepp. Vind-
hælis hrepp. —

Ennfremur var rætt um vega báta innan
í hreppnum, og hvar nauðsyn helst krefði að
undir bætt yrði á þessu vori, og var samþykkt
að fela 3 mönnum á hendur umsjón á vega-
bátunum, sýslunefndarmanni Jóni Guðmunds-
syni í Brennigerði, í borgarsveitinni, og oddvita
Birni Jónssyni á Veðramóti í Skörðunum og
Benedikt Sölvasyni á Ingveldarstöðum á Strönd-
inni. ——

Fleira kom ekki til umræðu og var svo
fundi slitið. —

Björn Jónsson.

Ár 1891 hinn 13. júní var að loknum vorhrepp-
skilum, haldinn af oddvita hreppsins almennum
hreppsfundur á þinghúsi Sauðár hrepps. til þess
sem kvamt uppástungu og tillögum hreppsnefnd-
arinnar að bera undir álit og atkvæði hreppbúa
innihald skjals sem samið var af sóknarnefnd-
um beggja sóknanna Fagraness og Sjávarborgar
sem fer fram á að safnaðar fjelag Sauðár hrepps
gangist fyrir að fá 2000 krónu lán úr landsbanka
Íslands til hinnar fyrirhuguðu kirkju á Sauðár-
króki; og að safnaðarsjóður hinn lánaði kirkjunni
það er árlegar tekjur hennar sjálfrar eftir að hún er
fullgjörð ekki hrökkva til afborgunar og vaxta-
greiðslu af hinni nýnefndan skuld 2000 krónu
Eptir nokkrar umræður í máli þessu var gengið til
atkvæða, og var hjerumbil í einu hljóði samþykkt, að
taka um þetta 2000 lán uppá þann hátt sem skjal
sóknarnefndanna fór fram á.
Var svo fundinum slitið

Björn Jónsson.

Ár 1892 hinn 13. febrúar var hreppsnefnd-
arfundur settur og haldinn á þinghúsi hreppsins
á Sauðárkróki, og voru þar mættir fjórir af hrepps-
nefndarmönnunum, sá fimmti gat ekki mætt
sökum anna verzlunarstjóri Stefán Jónsson.
Samkvæmt sýslufundarsamþykkt Skagfirðinga
á sýslufundi sem haldinn var á Sauðárkróki frá
3. þ. m. miðaði fundur þessi meðfram til þess
að kjósa mann til að mæta á fundi á Víðimýri
18. þ. m. þar á að taka til umræðu upprekstrar-
og fjallskilamál snertandi part af Bólstaða-
hlíðarhreppi og nokkra hreppa í Skagafjarðarsýslu,
ef ske kynni að samkomulag kæmist á milli
hlutaðeigandi Húnvetninga og Skagfirðinga hvað
það mál snertir. Til að mæta á fundinum var
í einu hljóði kosinn sýslunefndarmaður Jón
Guðmundsson í Brennigerði. —
Þarnæst kom til umræðu vera Guðmundar
Jónssonar (bakara) hér í hreppi næstkomandi ár
hann lofaði í fyrra að fara héðan úr hreppnum
annaðhvort komandavor, eða þá í síðasta lagi vorið
1893, en með því að nefndur Guðmundur sem mættur
var á fundinum í eigin persónu mæltist fremur til
þess að fá að vera þetta komanda ár, þá gaf hreppsnefnd-
in samþykki sitt til þess að hann fengi því framgengt,
svo framarlega sem vottorð fengist um dvalar ár
hans hér í hreppi frá sóknarprestinum er Árna
á Fagranesi, og það vottorðið sannaði það að Guðmund-
ur ekki væri búinn að dvelja hér í hreppi nema 8 ár
á næstkomandi vori 1892 og var þess krafist af
honum að hann útvegaði téð vottorð í tæka tíð.
Enfremur kom til umræðu sömuleiðis sá sem
Jón Sigurðsson á Sauðárkróki gjörði að hreppsnefnd-
ina 7. janúar 1891 á hvervandi skuld hans og vextagreið-
slu fyrir liðin ár, hann hafði nefnil. enga vexti borg-
að á næstliðnu ári, hvorki eldri vexti að upphæð:

21 Kr 50 aur., eda fyrir árið sem er að líða, var hann þá áminntur um að hafa einhver ráð með að borga vextina svo ekki safnaðist þannig fyrir meiri upphæð, sem erfiðara mundi fyrir hann að kljúfa í einu lagi. Af þessum vöxtum hefur nefndur Jón Sigurðsson nú á þessu augnabliki borgað 6 Krónur (undireins skýlt[?]), standa þá eptir 15 Kr 50 aur., hvar af hann lofar að skrifa útúr verslunar reikningi sínum hjá kaupmanni V. Claessen hjer 8 krónur í reikning sveitarinnar, en hitt svo fljótt næstkomandi sumar sem hægt er eins og aðra vexti sem á fallnir verða þá. —

Kom svo fram uppástunga frá sýslunefndar manni Jóni Guðmundssyni um að full þörf væri á að hafa vissan mann til grenjavinnslu næstkomandi vor, og benti hann á Bjarna Jónsson tómthúsmann á Sauðárkróki sem mætti á fundinum, og var leitað samninga við hann um þetta mál, en hann vildi ekki beinlínis binda sig til þess, en lofaði þó

að svo framarlega sem kringumstæður sínar leyfðu mundi hann fúslega gefa sig til þessa móti þeim launum sem Refaveiðareglugjörð Skagafjarðarsýslu ákveður. Undir þessum kringumstæðum sýndist hreppsnefndinni nauðsynlegt að eiga annan mann vísan til vara í forföllum hins, og var oddvita falið að semja við einhvern og hann.

Hreppsnefndar oddvitinn hefur skýrt nefndinni frá því að af þeirri upphæð sem Skefilstaða hreppur skuldaði Sauðár hreppi af meðlagi Ingibjargar Jónsdóttir að upphæð 218 Kr. 95 aur. sjeu nú innskrifaðar í reikning hreppsins 130 Kr. við verslun kaupmanns V. Claessens hjer á Sauðárkrók, það sem enn er óborgað af skuld þeirri var hreppsnefndar oddvitanum falið að innheimta beinlínis í peningum ef mögulegt væri, og fái hann því ekki framgengt á eigin hönd, þá að fá aðstoð[?] hjá hlutaðeigandi sýsluyfirvaldi til þess. —

Kom þá og til umræðu um Styrktarsjóðinn, og

gjöld þau sem greiðast árlega af vinnandi fólki í
sveitinni; og lausa fólki. Ber hreppsnefndinni árlega
að senda skýrslu um alla gjaldskylda menn og konur
í hreppnum fyrir lok marzmánaðar ár hvert, eptir þeirri
skýrslu ber hreppstjóranum að innheimta gjaldið á
hreppskilum á vorin, síðan ber hreppsnefndinni að
haustinu að senda reikning yfir styrktarsjóðs gjöldin og
á hann að vera undirskrifaður af þar til kjörnum
mönnum. Hreppstjóri ~~nefndin~~ sendir svo peningana
sýslumanni árslokin í þá deild söfnunarsjóðsins, er síðar
nánara verður til tekið. Oddviti hreppsnefndar innar
hefur boðist til þess að semja form fyrir skýrslur og reikninga
styrktarsjóðsins og löggilt sé bók af styrktarsjóðs gjöldum.

Til að yfirskoða styrktarsjóðsreikningana fyrir árið 1891
voru kosnir: Sýslumaður Jóhannes Ólafsson og kaupmaður
V. Claessen.

Var svo fundi slitið

Björn Jónsson

Hinn 16. maí 1892 var að loknu manntalsþingi
haldinn opinber hreppsnefndarfundur í þinghúsi hrepps-
ins á Sauðárkrók, til þess að ræða um ýms mál hrepps-
um viðkomandi. Allir hreppsnefndarmenn voru mættir.

Kom þá fyrst til umræðu beiðni frá bónda Jón-
asi Jónssyni í Hólakoti um að + hreppsnefndin hjálp-
aði honum til að borga lækninga kostnað stjúpdóttur
hans Jóhönnu Jóhannsdóttir sem nú er í dvöl á
Sjávarborg hjer í hreppi; kostnaður þessi nemur 100
krónum að því leiti sem hann er ógreiddur, og var
hlutaðeigandi búinn að taka að sjer greiðslu á þeim
til hjeraðslæknirs Árna Jónssonar í Glæsibæ á þeim
veri; enn vegna kringumstæðanna sjer hann sjer
ekki fært á eiginn reikning að kljúfa að borga
þessa skuld ásamt öðrum skuldum sem á honum
hvíla, og því hefur hann snúið sjer til nefndarinnar
með sína beiðslu þessa. —

Eptir nokkrar umræður kom nefndinni saman
um að lána nefndum Jónasi þessa 100 króna upphæð
til Árna læknirs Jónssonar sem og flutnings-

kostnað stúlkunnar frá Hólakoti og fram með
Glasi bæ vetarinn 1891, móti því að hann skrift-
skuldbindi sig til að endurborga lánið og setji nega
trygginga fyrir skuldinni. Að því leiti sem hann
hefur efni til þess.

Þar næst kom til umræðu kringumstæður
tómthúsmannsins Jónas Jónassonar á Tjörn
sem þar hefur dvalið 2 ár, heimilisfólk Jónasar er,
kona hans og 3 börn og konan vanfær að því fjórða.
Maður þessi hefur nú næstliðinn vetur leitað styrks
af Sauðárhreppi til framfæris sjer og sínum
og hafa hreppsnefndin veitt honum hann eptir
þörfum hans, þar sem Sauðárhreppur er hans
framfærslu hreppur, hlutaðeigandi mætti sjálfur
á fundinum, og óskaði hann heldur eptir að hrepps-
nefndin leiði sjer kú fjölskyldu sinni til bjargar
og áleit nefndin að hann hefði rjett fyrir sjer í því
en aptur á móti sölda mum áll torvenki á að
hann gæti aflað sjer fóðurs handa kú svo hann gæti
hafti verulegt gagn af henni; áleit hreppsnefndin
því undir kringumstæðunum hagkvæmara fyrir
Jónas að eitt barnið ~~væri~~ tekið af honum og því
komið í góðum ~~sama~~ stað t. d. yngsta barnið
ennfremur vildi hreppsnefndin leggja það til
að hann fengi 3-4 ær til byggingar uppá ábyrgð
sveitarinnar, með því skilyrði að hann skýrði
nefndinni í ~~tíma~~ frá því að vetrinum ef útlit
væri fyrir að hann hefði ekki nægilegt fóður
fyrir þær. Að svo miklu leiti sem Jónas ~~þ~~ svo
þyrfti frekari styrk við, lítur hreppsnefndin til þess
næstkomandi haust.

Kom þá og til tals við Stefán tómthúsmann
á Sauðárkrók sem mætti á fundinum hvernig
hann hugsaði sjer að komast áfram án þess að
verða Sauðárhreppi til þyngsla. Maður þessi
hefur nú næstliðinn vetur þegið styrk til fram-
færis sjer og sínum, og er ekki útlit fyrir að hann
fremur komist af styrklaust þetta ár sem í hönd

fer, sýndist því nefndinni heppilegra að koma Stefáni ásamt konu hans í vist í sveit heldur enn að láta hann svona lagað búa í þurrabúð, sem auðsjáanlega verður sveitinni til stórþyngsla, og börnunum máske til vanheilsu að lifa til lengdar hjer við skort eða að minsta kosti ekki sem notalegast eður vert. Eptir nokkrar umræður hjer aðlútandi játaði Stefán því að fara að ráðum hreppsnefndarinnar í þessu efni; og fól fundurinn oddvitanum framkvæmdir í máli þessu. —

Mætti þá á fundinum Guðmundur Jónsson bakari á Sauðárkróki; og var honum boðið að gjöra grein fyrir hvað hann ætlaði fyrir sjer hvað húsnæði snerti hið næstkomandi ár, hvar hann hafði að vera útvegað sjer húskompu hjá ekkju hjer á Sauðárkróki án samþykkis hreppsnefndarinnar enn með því að hreppsnefndin samkvæmt vottorði frá viðkomandi hjeraðslækni sjer húsnæði þetta

óhæfilegt og óforsvaranlegt, til íbúðar fyrir jafn margt fólk sem hún framm má. Að Guðmundur Jónsson fari nú góðmátlega samkvæmt loforði sínu áður útúr Sauðár hreppi um eitt ár, öðrum kosti verður nefndin að fá vegabrjef hjá hlutaðeigandi sýsluyfirvaldi, og samþykki til að hann verði fluttur á sína frammfærslu sveit Skefilstaðahrepp.

Ennfremur kom til umræðu að útvega menn til grenjaleita í hreppnum, og var það samhljóðalega falið oddvita og sýslunefndarmanni hreppsins. —

Að endingu var hreppsnefndaroddvitanum falið á hendur að sjá um vegabætur í hreppnum, hvar þær væru helst gjörðar fyrir fje það sem til þess er ætlað og fyrir hendi er, en sjerstaklega vill hreppsnefndin taka það fram að það sem unnið er sje verklega gjört, svo það sje ekki einúngis kák. —

var svo fundi slitið

Björn Jónsson

Ár 1892, 16. maí var oddvitinn í Sauðárkrepp ásamt hreppstjóra Vigfúsi Guðmundssyni, og hjeraðslækni Árna Jónssyni staddir í húsi Sólveigar Sölvadóttur á Sauðárkróki til að skoða kompu uppá lofti í tjeðu húsi í þeim tilgangi að yfirlíta hvort tjeð kompa hefði viðunandi andrúmsloft fyrir hjón með 4 börnum.

Kompa þessi er að lengd 4 1/2 alin, og að breidd 4 1/4 al. á hæð uppí sperrutopp 2 1/2 al. Eptir áliti hjeraðslæknisins hefur kompa þessi nægilegt andrúmsloft fyrir 1 mann, og álítst hún því allsendis óhæfileg til íbúðar fyrir hjón með fjórum börnum.

Björn Jónsson V. Guðmundsson

Á. Jónsson

Ár 1892 hinn 21. maí hjelt hreppsnefndin fund með sjer á Sauðárkróki í þinghúsi hreppsins, og voru mættir allir hreppsnefndarmenn nema Sigvaldi Blöndal, en fremur voru mættir sýslumaður Jóhannes Ólafsson og Gullsmiður Björn Símonarson.

Tilefni fundarins var brjef frá þessum síðast nefndu mönnum dagsett 20. þ. m. hvar þeir gjöra umkvörtun um að hreppsnefndin hafi vistað Stefán Sigurðsson hjer á Sauðárkrók burtu útað Ingveldarstöðum, einmitt þann mann sem hafi verið búinn að binda sig þeim samningum að vera formaður fyrir bát þeim sem þeir eiga í sameiningu.

Til styrkingar þessu sínu máli geta þeir þess að Stefán hafi sagst hafa skýrt nefndinni frá tjeðum samningum og því álíti hlutaðeigendur að vistarráð nefndarinnar hvað Stefán snertir sje ólögmætt, og vilja þeir því ekki gefa samþykki sitt til þessa nema því aðeins að nefndin

útvegi annann formann á bátinn í stað-
inn sem þeir gjöri sig ánægða með.

Á fundinum mætti Sigurður Jónsson nú
til heimilis á Sauðárkróki, og til að liðka þetta
mál var gjörð tilraun til að semja við hann um
að taka að sjer að vera formaður á þessum samnig-
ar bát sýslumanns Jóhannesar Ólafssonar, og
Gullsmiðs Björns Símonarsonar og fjell honum í
Gósi að fyrst og fremst vantaði hann hús næði til
að takast þetta á hendur, en úr því greiddist svo
að hreppstjóri Vigfús Guðmundsson gaf kost á því
fyrir fámilíuna hjónin og eitt barn fyrir 30 Krónur
ligu um árið móti því að sýslumaðurinn og Björn
Gullsmiður Símonarson hefðu alla ábyrgð á að leig-
unni væri skilvíslega borguð fyrir 7 næsta ár. Ann-
að sem Sigurður hafði í skilyrði var það að taka
hann bátinn að sjer eldi hann að þeir leggja til
öll veiðarfæri og að hann fengi ½ hlut í for-

manns kaup og 4 niðurstöður við Drangey. Menn
verða þeir sjálfir að leggja til bátseigendur. Verði afli
svo lítill um sláttinn að ekki borgi sig að róa eins
vel og vera í daglaunavinnu er formaðurinn Sigurð-
ur Jónsson ekki bundinn við að halda bátnum úti
fremur en hann sjálfur vill. Var þetta svo
gjört að bindandi samningi.

Hér hefir oddvitanum gleymst
að inn færa hreppsnefndarkosn. Var svo fundi slitið
ing. Þeir menn, voru þeir þessir Hr. Kaupm. V. Claessen, Hannes bóndi á Ingv-
Kirkjustöðum og B. Sölvason á Ingveldar
stöðum. Ingveldarstöðum 1/12-94 Björn Jónsson
B. Sölvason.

Ár 1892 hinn 20 Júní hjelt hreppsnefnd-
in í Sauðárhreppi fund með sjer í þing-
húsi hreppsins. Tilefni fundarins var
brjef frá Kaupm: V. Claessen, hvar með
hann færist undan að gegna hreppsnefndar
störfum sökum lasleika sem hann á vanda
til, og sem hann með læknisvottorði hefir

sannadi ad hann í þeim kringumstædum
sé ófær til ad gegna opinberum störfum.
Enn til þess ad missa ekki af kröptum
V. Claessen frá hreppsnefndarstörfum
lofadi hreppsnefndin öll ad gefa honum
lausn vid Oddvita og gjaldkerastörf
þann tíma sem hann er kosinn fyrir
og med því móti tekur herra V. Claessen
ad sér ad gegna hreppsnefndarstörfum þann
tíma sem hann er kosinn fyrir.

Eptir ósk nefndarmanna tók fyr-
verandi Oddviti Björn Jónsson í Vedramóti
ad sér ad vera hreppsnefndaroddviti um eitt
ár enn, og á móti því ad á almennum hrepps-
fundi verdi samþykkt, ad hann fái 75
króna laun fyrir starfa sinn og þar í
sé falin ritlaun Oddvita.
Gjaldkerastörf tekur hann einnig ad
sér, en Varaoddviti var kosinn
Benidikt Pálsson Ingveldarstödum

Hvad gjaldkerastörfunum snertir þá er þad
meining nefndarinnar ad Oddviti taki
þau ad sér þannig ad hann fái 4%
innheimtulaun af öllu sem innkalla
þarf, en hafi svo ábyrgd á inn-
heimtunni.
Var framlagdur útfararkostnadarreikn-
ingur Símonar Eyjólfssonar sem andad-
ist ad Írafelli í Lýtingsstadahreppi
ad upphæd 34 kr. 30 aurar
og var hann samþykktur. Og hvadst
hreppsnefndaroddvitinn hafa gjört rád-
stöfun til ad eignir hins látna verdi
seldar af vidkomandi hreppstjóra
Pálma Péturssyni á Skídastödum.
Var svo einnig framlagdur reikningur
frá sóknarprestinum séra Árna á Fagranesi
yfir skuld þurfamannsins Steffáns Sigurds-
sonar á Ingveldarstödum, sem eru prests-
gjöld dagsverk frá árunum 1890. 91
1891. 92

— —

Með því að hreppsnefndin ekki
vissi að hve miklu leiti hún væri skyld-
ug til að borga þessa upphæð af hrepps
sjóði var Oddvita falið að bera það
mál undir úrskurð viðkomandi
Sýslumanns.

— a — — u — — u —

Sama dag var tekið til umræðu
í hreppsnefndinni mál Guðmundar
Jónssonar bakara hér, og mættu
á fundinum allir hreppsnefndarmenn
Skefilstaðahrepps. Mál þetta er þannig
varið að Sauðárhreppsnefndin vildi
vilja nefndum Guðmundi úr ~~hr~~hrepp-
um á framfærsluhrepp sinn Skefilstaða
hrepp, einkum þarsem hann er heil-
næðislaus, og sérfátækur maður, og
ómagamargur, að fullt útlit er fyrir
að hann kunni að verða Sauðárhreppi

til þyngsla, enn af því að Guðmundur
þessi Jónsson hefir nokkurnveginn vel
komist af með ómagahóp sinn hér þau
ár sem hann hefir dvalið í hreppnum,
eru Skefilstaðahreppsmenn hræddir
við, að svo framarlega sem Guðmundur
sé fluttur á Skefilstaðahrepp þá verði
hann hreppnum svo þung byrði að
rísi valla undir þunganum, og því [illegible]
Skefilstaðahreppsmenn sóttu fast að
fá hreppsnefndina í Sauðárhreppi
til að leyfa Guðmundi að vera kyrrum.
Hreppsnefndin í Sauðárhreppi var komin
á þá föstu stefnu að láta Guðmund
fara og í því skyni var hreppstjóri búinn
að útvega hjá viðkomandi Sýslumanni
Vegabréf handa honum á framfærsluhrepp
sinn. Hreppsnefndin í Sauðárhreppi
áskildi það eptir nokkrar umræður
, að hreppsnefndin í Skefilstaða

hrepps gæfi skriflega yfirlýsingu um
að hann hefði bedist sveitarstyrks af
hreppsjóði Skefilstaðahrepps, og honum
veittur hann eins og vanalegur sveitar
styrkur til þurfamanna.

2. Að Guðmundur sjálfur gæfi yfir
lýsingu um að hann hefði bedist
styrkveitingarinnar og þurfti hennar
við sér og sínum til framfæris.

3 Að Guðmundur fái viðunanlegt
húsnæði hjer á Staðnum.

Undir öðrum kringumstæðum getur
hreppsnefndin ekki veitt Guðmundi
Jónssyni leyfi til að vera, og áskilar
hreppsnefndin að þetta mál sje að öllu
útkljáð innan þriggja daga hjeðan í frá, en
verði þessu ekki fullnægt verður Guð-
mundur með fjölskyldu sinni tafar-
laust fluttur á framfærsluhrepp sinn
Skefilstaðahrepp. . Vottar vorafundi rjett

Björn Jónsson

Yfirlýsing frá Hreppsnefnd
Skefilstaðahrepps dagsett 20 Júní 1892.
Hérmeð lýsum vjer undirritaðir hrepps
nefndarmenn í Skefilstaðahreppi því
yfir að sveitarstyrkur sá, sem veittur
er Guðmundi Jónssyni bakara á
Sauðárkróki, og tilfærður er í sveitar-
sjóðsbók Skefilstaðahrepps, fardaga
árið 1891-92. Var veittur eptir beiðni
hans sjálfs, og af Vennilegri þörf og
~~er~~ er endurgoldinn.

Ennfremur lofum vjer að efnefndur
Guðmundur Jónsson skyldi framvegis
meðan hann dvelur í Sauðárhreppi
þurfa styrks með, eða verða hans aðstoð
andi frá framfærsluveit hans Skefil-
staðahrepp, að innfæra þann styrk
í sveitarbókina, sem annan sveitarstyrk.

Sl. Sauðárkrók 20 Júní 1892.

Sigfús Jónsson Hjörtur Hjálmarsson
Óli Sveinsson
Friðbjörn Bjarnarson Þorv. Gunnarsson

Ár 1892 24. dag júlí mánaðar var haldinn Barnaskólafundur á Sauðárkróki og var tekið til umræðu:

1.

Fyrst var kosin barnaskólanefnd, og hlutu kosningu: 1. séra Árni Björnsson
2. verslunarstjóri Stefán Jónsson
3. trésmiður Þorsteinn Sigurðsson
4. sýslunefndarmaður Jón Guðmundsson
5. hreppsnefndarmaður Benidikt Sigvaldarsson

2.

Var rætt um endurreisn skólans, urðu talsverðar umræður ~~með~~ og móti því, en af því að ~~mil lag~~ málið var ekki nægilega undirbúið hvorki að því er snertir hve margir vildu nota skólann næst komanda vetur ef hann kæmist á stofn og ekki heldur lág fyrir nokkur áætlun um hvað mikið fje þyrfti til að koma honum á fót og halda honum við þá var samþykkt að fresta á kvörðun endurreisn skólans til þess í septembermánuði og skólanefndinni falið á hendur að undirbúa málið eptir föngum, bæði að því er fyrnefnd atriði snertir og fleyra, svo skyldi bera málið undir almennan hreppsfund til endilegra úrslita. –

3.

Var lesin upp endurskoðuð barnaskólareglugjörð og samþykkt í einu hljóði í öllum aðalatriðum.

Fleyra kom ekki til umræðu og var svo fundi slitið. –

Björn Jónsson

Hinn 4 september 1892 var settur og haldinn almennur hreppsfundur á Sauðárkrók. til þess að ræða um endurreisn barnaskólans. samþykkja endurskoðaða reglugjörð skólans með fl.

1 Var leitað samþykkis hreppsbúa um það hvort þeir vildu ekki ~~sem~~ að sínu leiti lofa því að skólinn fái frá 50–60 krónur úr hreppssjóði sem hann vantar til að geta komist á fót.

Það kom brátt í ljós að sumir bændur voru óviðbúnir því að leggja fje af sveitarsjóði til skólans; sjerstaklega af þeirri ástæðu að skólinn væri einungis fyrir Sauðárkróksbúa. –

Eptir nokkrar umræður með og móti málinu

var leitað atkvæða um það og var það samþykkt með 14
atkvæðum gegn 4 að veita skólanum þar árinnar
50–60 krónur af sveitarsjóði:

2. – Þá var lesin upp reglugjörð barnaskólans grein fyrir grein, og var hún samþykkt með áorðnum breytingum. –

Fleira kom ekki til umræðu og var svo fundi slitið. –

Björn Jónsson

Haustið 1892 hinn 15. október var að loknum hreppaskilum kosinn 1 maður í hreppsnefnd Sauðárhrepps til þriggja ára í stað Vigfúsar Guðmundssonar er bjó úr nefndinni þá hann fór til Ameríku, og hlaut kosningu í hreppsnefndina með 11 atkvæðum presturinn Árni Björnsson á Fagranesi; næst honum fékk Björn bakari Símonarson 4 atkvæði.

Fleira var ekki að því sinni rætt og var því fundi slitið.

Björn Jónsson

(gjörðir á fundinum

Samkvæmt fundarsamþykkt frá 13 júní 1891 var af oddvita hreppsnefndarinnar í Sauðár hreppi sótt um lán það til landsbankans er þar ræðir um (2000 Kr. og sem verja átti til kirkjubyggingar á Sauðárkr. þetta umrædda 2000 krónu lán fékkst úr bankanum fyrir milligöngu Cand. Sigurðar Briems, aðeins til 10 ára, Sigurður sendi því peninga þessa að frádregnum 20,45 sem hann borgaði vexti til septemberloka n.l. ~~sem~~ og ómakslaun sín 6,00 og landssjóðsgjald undir peningana og ábyrgðargjald 1,50, afborgun og vextir af þessu láni þarf því að greiðast, um lok september ár hvert afborgun 200 Kr. og 4 % vexti þar til skuldinni er lokið. –

Björn Jónsson

Hinn 24. nóvember 1892 hjelt hreppsnefndin í Sauðárhreppi fund með sjer í þinghúsi hreppsins í tilefni af útsvarskæru Jóns Gíslasonar vinnumanns á Sauðárkróki, og var lesið upp kæruskjalið. Þar býður Jón í því fram á að útsvar sitt frá haustinu 1892 sje fært niður úr 3 krónum í 1 kr. þar hann hafi lágt kaup í samanburði við aðra eður 80 kr. sje sjálfur heilsulasinn, og fæðir afgjald það er hreppsnefndin muni taka tillit til sje eður 20 krónur og vanséð hvernig borgast muni. Til samanburðar tók hann Gísla Þorsteinsson vinnumann hjá Stefáni faktor Jónssyni er hefði 150 kr. í árskaup. Báðir málspartar voru mættir fyrir nefndinni. Gísli gefur þær upplýsingar að mikið af kaupi sínu gangi til styrktar fátækum foreldrum sínum.–

Eptir nokkrar umræður við kærandann samþykkti nefndin:

að útsvar Jóns Gíslasonar skuli sem kvartað af öðrum greindum ástæðum færast niður í 2,25 a. og leggst þá útsvarið þannig á: 1.– á eignartekjur 20 kr. leggjast 0,50, frá atvinnutekjum 80 kr. dragast 5 kr. skuldavextir svo að á 75 kr atvinnutekjur 0,75 og á karlmannsfæðið metið 100 kr. leggst 1,00, svo að allt útsvar verður þannig 2,25.—

Á sama fundi er hreppsnefndin hjelt voru kosnir auk hreppstjóra Björns Jónssonar 2 menn úr hreppsnefndinni í skattanefndina fyrir næstu 3 ár, og urðu fyrir kjöri í þá nefnd presturinn Árni Björnsson Fagranesi og bóndi Benedikt Sölvason Ingveldarstöðum.

Þar eð ekki var fleira er ræða þurfti um að ræða var fundinum slitið.—

Björn Jónsson

Hreppsnefndar fundur settur og haldinn á þinghúsi hreppsins 28. des 1892.

Tilefni fundarins var, að Runólfur Jónsson (á Hiedi) hafði skrifað hreppsnefndinni og beðið hana um leyfi til að dvelja framvegis í hreppnum. Bréfið upplesið fyrir nefndinni af oddvita. – Eptir nokkrar umræður, og eptir að Runólfur Jónsson hafði verið kallaður fyrir nefndina, samþykkti nefndin að hún ekki vildi veita hlutaðeigandi ótakmarkað leyfi til dvalar í hreppnum. –

Þá bar oddvitinn og upp það vindi að fundur þessi yrði að kjósa 2 menn úr nefndinni til að endurskoða ~~st~~ reikning styrktarsjóðsins handa alþýðufólki í Sauðárhreppi og hlutu kosningu Vald. Claessen og Árni Björnsson prestur.

Fleira kom ekki til umræðu, og var fundi slitið. —

Björn Jónsson

Hinn 11. dag (febrúar) 1893 var settur og haldinn fundur í hreppsnefnd Sauðárhrepps í þinghúsi hreppsins á Sauðárkrók. Tilefni fundar þessa var ítrekuð áskorun almenns fundar til hreppsnefndarinnar um að sækja um 500 kr. lán úr landsbankanum eða einhverjum öðrum opinberum sjóði uppá ábyrgð hreppsfélagsins og til þarfa þess. – Eptir nokkrar umræður samþykkti nefndin, að hið bráðasta yrði sótt um ofannefnt 500 kr. lán til landsbankans; en ef þetta lán fengist ekki þar, þá að gefa áreiðanlegum manni í Reykjavík fullkomið umboð til að taka sömu upphæð að láni (~~hjá~~) úr einhverjum öðrum opinberum sjóði. – Oddvita nefndarinnar var falið að annast um lánbeiðslu þess, og semja og senda þau skjöl og skilríki, er við þyrfti.

Þá var og samþykkt í nefndinni, samkvæmt almennum vilja á hinum almenna fundi, að veita kirkjunni 500 kr lán, rentulaust næstu 5 ár fyrir það fyrsta, úr sveitarsjóði hreppsins. Oddvita falið að leita samþykkis sýslunefndar.

Fundi slitið

Björn

í þessu máli

Fundi slitið.

Björn Jónsson

— " — " —

Hið sama nefnda 500 - fimm hundruð króna-
bréf fékkst úr Landsbankanum, en ekki nema
að eins til 5 ára, og verða þessari upphæð varið
til þess að lúka á Sauðár Krókskirkju ásamt
hinum áður fengnu 2000 Kr. Af láni þessu
tók Cand. Sigurður Briem vöxtu til sept-
ember s.k. — — 11,75

Burðargjald undir peningana	0,40
Ómakslaun hans sjálfs	3 85
alls Kr. =	16,00
Með bréfinu	484 00
	500,00

Hinn 23. maí 1893 var settur á Sauðár-
krók hreppsnefndarfundur. Á fundin-
um mættu 3 nefndarmenn. —

Voru þessi mál tekin fyrir, til umræðu
og úrslita:

1. Grenjaleitarmál. Þegar tekin ákvörðun
um grenjaleitir, og Hansen bóndi á Sauðá
tekur að sér að liggja á grenjum og leitast
við að vinna þau, að því er til Borgar-
sveitarinnar kemur (Stórhólsgren). Finn-
ist gren frá Skarðabyggðinni, skal reyna að
fá hinn sama, Hansen, til að vinna
það eða þau. Finnist gren í Tindastól aust-
anverðum, lofar Benedikt hreppsnefndar-
maður Pálsson að lána vinnumann sinn, Stef-
án Sigurðsson, til að liggja á því, svo framarleg-
sem téður vinnumaður fær, til þessa, lausn úr skiprúmi
því, er hann nú er ráðinn í.

2. Vegabótamál. Nefndin samþykkir,
að beita sem mestum vegabóta vinnu-
krapti sínum á þessu vori, til þess að
gjöra við hrepps- og kirkjuvegina á Reykja-
ströndinni, einkum að brúa keldur
og að öðru bæta sem bezt veginn úr

myrinni fyrir sunnan Innstalandsmel-
inn og uppundan Seidalnum, sömu-
leiðis, ef tími og aðrar kringumstæður
leyfa, að fylla upp með gisthlöðunni
steinbrúna hinar allra kröppustu
og illfærustu gilskorninga á Innströnd-
inni, svo sem gilskorð þann, sem er
rétt fyrir sunnan vallargarðinn í
Innstalandi og fleiri slíka nýjá gil-
skorði. Vinnist tími til, skal fyrinst
bæta skemmdir eptir föngum á veginum
frá Ingveldarstöðum inn að Hólakotsá.
Ennfremur samþykkir nefndin, að gjöra svo
vel, sem hægt er, við Hryggjarveginn; hvað
þessa vegabót snertir, kaus oddvitinn að sér
að annast hana. En Benedikt Sölvason
tekur að sér alla umsjón á vegabótinni
á Ströndinni. –

3. Þá bar oddviti upp frá Beiðni
Jónasar á Tjörn, að hreppsnefndin út-
vegaði sér 6 byggingarár, og kaupa
handa sér hest. Oddviti lofar að
útvega byggingarárnar. En hvað hestinn
snertir, vill nefndin ekki skuldbinda
sig til að útvega hest til eignar, en vill
fúslega hafa í huga að hjálpa í tíðu efni
síðar, ef hægt væri að útvega hross með góð-
um kjörum.

4. Oddviti gat þess fyrinst, að þá er Stef-
án Sigurðsson á Vestlíðum væri (1892) hafði
sagt sig til sveitarinnar, og hreppsnefnd-
in hlutast til að útvega honum góða
vist, og að öðru ráðstafa hversi hans, þá
hefði Stefán lofað að borga hreppnum
70 kr. af kaupi sínu til ~~[illegible]~~ meðgjafar
með barni sínu, er nefndin kann fyrir. En
þar eð hreppurinn ekki hefur fengið
tíðs upp hæð, þá skorar nefndin á
húsbónda Stefáns, Benedikt Sölvason
að ná skuld þessari inn fyrir hreppinn.
Lofar Benedikt að gjöra sitt ítrasta besta
til í þessu efni, og sýna hreppsnefnd-
inni glögg reikningsskil fyrir kaupi
Stefáns fyrir liðið fardagaár. Þannan stað
lofar Benedikt af næsta árs kaupi Stefáns
að borga hreppnum 65 krónur.

5. Séra Árni Björnsson, hreppsnefndarmaður,
lýsti yfir því, að hann ekki gæti fram-
vegis haldið sveitarbarninu, Stefáni Stef-
ánssyni. Samþykkir nefndin, að útvega
barni þessu stað hið bráðasta, þannastað.

6. Oddviti bar upp áskorun frá sýslumanni til hreppsnefndarinnar um, að hreppurinn leggi fram 15-20 kr til að byggja náðhús handa almenningi, á Sauðárkrók. - Sem heilbrigðisnefnd álítur nefndin þetta fyrirtæki nytsamlegt, og samþykkir því, að veita af hreppsins fé 15 krónur til téðrar byggingar, þó með því skýlausa ~~skily~~ skilyrði, að hreppurinn þurfi engan tilkostnað fram að leggja við hreinsun salernisins né annað, er til kostnaðar kann að teljast framvegis í téðu efni.

7. Nefndin samþykkir, að veita Þorvaldi bónda Olafssyni 10 kr. í meðgjafar skyni með Guðmundi sveitarbarni Guðmundssyni; en þessar krónur veitast ekki nema með því skilyrði; að Þorvaldur láti téðan dreng fá einn nýjan utanhafnar fatnað og eitthvað af sokkaplöggum.

Fleiri mál ekki tekin til umræðu; var því fundi slitið.
d. u. s. —

Björn Jónsson

Hinn 13. júní 1893 var haldinn almennur hreppsfundur á þingstaðnum hreppsins til þess að kjósa mann í hreppsnefnd einn mann í staðinn fyrir Hannes sál Þorleifsson á Kimbastöðum og hlaut kosningu Þorlákur Þorlákson smiður á Sauðárkrók með 9 atkvæðum; næst honum hlaut Björn Símonarson 8 atkvæði. Engi önnur mál lágu fyrir fundinum, og var því fundi slitið.
d. u. s.

Björn Jónsson

Hinn 3. júlí 1893, var fundur haldinn í hreppsnefnd Sauðárhrepps á þinghúsi hreppsins. Á fundi mættu allir nefndarmennirnir nema Þorláksur sundum Þorláksson. Til fundarins aðgjörða kom:

1. að kjósa oddvita og gjaldkera, og var Björn Jónsson endurkosinn oddviti, en Benedikt Pálsson gjaldkeri.

2. Oddviti skýrði frá að hann hefði fengið bréf frá Jóni Hróbjartssyni á Gunnfríðarstað í Svínavatnshreppi, er tilkynnir lát Önnu Jónsdóttur, sem hér var hreppsins. Er í bréfi þessu farið fram á að fá endurgoldinn legu- og útfararkostnað stúlku þessarar. — Nefndin samþykkir, að ekkert skuli gjört í máli þessu, fyr en glögg reikningsskil um hann eru vestanað. —

3. Sr. Árni bar fram fyrir nefndina beiðni sóknarnefndarinnar um að fá styrk allt að 100 kr. úr hreppsvegasjóði, til að leggja veg upp í kirkjugarðinum. Nefndin er máli þessu mjög hlynnt, en sér sig ekki hafa heimild til að veita slíkan styrk að svo komnu máli; hreppsnefndin álítur nauðsynlegt að bera beiðni þessa fram á almennum fundi, og síðar leita samþykkis sýslunefndar um styrkveitinguna.

4. Oddvita er falið á hendur, að skrifa bankastjóra Tryggva Gunnarssyni, og fá framlengdan endurborgunartíma þess 500 kr. láns, er hreppurinn fékk hjá bankanum síðastl. vetur, úr 5 árum upp í 10 ár, sem og gjöra eitt lán úr hinum áðurfengnu 2000 kr. láni og hinu umrædda 500 kr. láni.

Fleyri mál komu ekki til umræðu var svo fundi slitið

Björn Jónsson

Ár 1893 föstudaginn 8. desember var haldinn hreppsnefndarfundur haldinn á Sauðárkróki, til að ræða um og úrskurða útsvars kærur er nefndinni höfðu borist. Nefndarmennirnir voru allir mættir.
Var þá fyrst tekin til umræðu kæra búfræðings Guðmundar Jónssonar í Brennigerði.

1.– Oddvitinn skýrði frá því að kæra þessi hefði ekki komið í hans hendur fyrri en löngu eptir að sá tími var liðinn sem ákveðinn er að niðurjöfnunin skuli liggja hreppsbúum til eptirsjónar, og af því að það er skýrt tekið fram að útsvarskærur skuli innann þess tíma vera komnar til oddvita hreppsnefndarinnar, þá var það samhljóða ályktun nefndarinnar að taka _ekki_ þessa útsvarskæru til greina.

2.– Kæra Guðmundar Guðmundssonar í Brennigerði. Kærandi fer fram á að útsvar sitt sje fært niður úr 2,50 niður í 0,75 en útsvar Kristjáns Gíslasonar á Heiði sje eptir ~~[illegible]~~ þeim kringumstæðum er kærandi hefur sett, hækkað úr 3 Kr. uppí 5 Kr. 34 a. (samanber að öðru leiti kæruskjal No 2) Fyrir hönd Guðmundar Guðmundssonar mætti húsbóndi hans Jón Guðmundsson í Brennigerði, en Kristján Gíslason á Heiði var sjálfur mættur fyrir sig, samanburður mætanna viðurkendi að í höfuðatriðinu væri framburður kæranda rjettur, en gat þess þó sjer til málsbótar að kona sín væri orðin svo heilsulasin að hún ~~treystist~~ ekki til þess að vera vinnukona.

Hreppsnefndin felldi svolátandi úrskurð í máli þessu:

Útsvar Guðmundar Guðmundssonar í Brennigerði er lækkað úr 2,50 ofaní 2,00, Ástæðan fyrir lækkun þessari var þess að hreppsnefndin

fær nú upplýsingar um að hlutaðeigandi hefur 20 Kr. lægra kaup, heldur en nefndin áður gekk útfrá, og að það í annann stað er fyllilega sannað fyrir nefndinni að hann alls engar skepnur á, nje neinar sem helst sigorar.

Útsvar Kristjáns Gíslasonar á Heiði er hækkað um 0,50, eða úr 3,50 uppí 4 Kr. Ástæðar fyrir hækkun þessari eru þær, að það sannaðist fyrir nefndinni að hlutaðeigandi hafði haft sjerlega gott kaup á liðnu vori og sumri, sem og að hann átti hest er nefndinni áður var ókunnugt um.—

3. Kæra Sigurðar Þorlákssonar á Sjávarborg fyrir hans hönd mætti Pálmi Pjetursson, hinn sami mætti og fyrir Jónas Þorsteinsson er kærandi bar sig saman við. Í kærunni getur hlutaðeigandi á upplýsingar að hann hafi 70 Kr árs kaup og að hann þurfi að borga 40 Krónur með dreng á 11. ári sem hann þurfi að sjá um, nje sjálfur heilsu lítill. Krafa hans er, að losna algjörlega við að greiða útsvar. Aptur getur Pálmi Pjetursson þá upplýsingu að kærandinn eigi 6 kindur.

Hreppsnefndin fellir svoleiðandi úrskurð í kærumáli þessu.

Útsvar Sigurðar Þorlákssonar á Sjávarborg lækkar úr 3 Kr. niður í 1,50. Ástæðar fyrir lækkun þessari eru þær, sem teknar eru fram í kæruskjalinu. En kröfu kæranda um algjörða burtfellingu útsvarsins neitar nefndin að taka til greina og styður sig á neitun sína við þær reglur sem hún hefur fylgt í líkum tilfellum, sem og við þá skýlausu yfirlýsingu Pálma Pjeturssonar að kærandi eigi 2 ær og 6 gemlinga sem hvergi er talið til tíundar.

4. Kæra C. Knudsens kaupmanns, kom til baka nefndinni í hendur fyrst í dag 9. des. Vísar nefndin því kæru þessari frá sjer sem ofseint kominni. Vl. Claessen falið að tilkynna komm-

með rökum.

5. Kæra Vigfúsar Melsteds er vísað frá af sömu ástæðum og hinni næstu á undan. —

Með því að fleiri kærendum var ekki mætt móti þennan dag, þá var fundi frestað til næsta dags. — 9. desember var aptur fundur settur, og var þá fyrst tekið til umræðu

6. Kæra Bjarna Jónssonar á Sauðárkróki. Eptir að hafa nákvæml. lagt yfirvegað kæruna, og ástæður þær sem kærandi færir til viðvíkjandi samanburðar manninum Steini Jónssyni, þá virtist meiri hluta hreppsnefndarinnar rjett að færa útsvar Steins uppum 1,50, eða uppí 5,50, en af því að nefndinni er kunnugt um að kærandi er mikla praktiskari maður, en samanburðarmaðurinn, og hefur því talsverða atvinnu þann tíma sem samanburðar maður hefur enga, og yfir höfuð betri atvinnu arð. Og um fram er af því að útsvar kæranda sýnist ekki of hátt

í samanburði við aðra gjaldendur, þá ~~hefur~~ finnur nefndin ekki ástæðu til að lækka útsvar kæranda þó úrskurðar nefndin að útsvar Steins Jónssonar er sett uppum 1,50, en útsvar Bjarna Jónssonar stendur í stað

7. Kæra Hallgríms organista Þorsteinssonar hjer á staðnum var upplesin. Fer Hallgrímur fram á að nefndin felli niður útsvars kröfuna, þar eð hann ekki hafi verið búinn að dvelja nógu lengi hjer í hreppi til þess að heimild hafi verið til ~~þess~~ að lögum að leggja á hann útsvar. Hallgr. var sjálfur mættur á fundinum, og bar hann fram þá vara kröfu sína, að útsvar sitt sje fært niður um 2 krónur. Nefndin tók kæru þessa til yfirvegunar og álita, og við nánari aðgæzlu kom það fram að Hallgrímur var búinn að dvelja hjer fulla 4 [illegible] mánuði þegar útsvarið var lagt á hann, svo að krafan fellur af sjálfu sjer, og það því fremur sem hann hjer er [illegible] kendur ársmaður. Aptur kem

það fram eptir fram lædi kærande að hann
hafi fyrir elli kunnri móður sinni að sjá, og
bæði með tilliti til þessa, og með hliðsjón til þess
að Hallgrímur er mesti atorkumaður sína fyrir flutning
sinn hingað síðast l. vor. Þá úrskurðar nefndin
að útsvar Hallgríms Þorsteinssonar skal fært
niður um 1,00 Kr. eða niður úr 4 Kr. í 3 Kr.

8. – Kæra Chr. Popps.

Hann fer fram á að útsvar sitt sé lækkað
úr 30 Krónum niður í 15 Kr. þareð hann
ekki hafi nema 1000 Kr. atvinnutekjur. Chr.
Popp var sjálfur mættur fyrir nefndinni.
Hreppsnefndin hafði gengið út frá því sem
gefnu, að verzlun sú er hefur verið umsetning uppá
um 20,000 krónur geti almennt talað hafi
verzlunarstjóra með minni launum en 2,000
krónum, og þessa samkvæmt hafði hún lagt
á herra Chr. Popp 30 Krónu útsvar, þessari
skoðun vildi nefndin að halda fram sem gjöra

þar sem engin samningur liggur fyrir
því til sönnunar að kaup hlutaðeiganda sé aðeins
1000 Kr., og þar sem hann sjálfur játar að hann
ekki hafi samið við móður sína um neitt kaupgjald,
og ennfremur þar sem Chr. Popp útvarnlega
er meðeigandi verzlunarinnar. Og auk þess
lýsir nefndin sér að benda á, það, að jafnblíðu
því sem hann gegnir starfi sínu sem
verzlunarstjóri hjer á staðnum, stjórnar
hr. Christjan Popp verzluninni í heild sinni
og vitað er því óskiljanlegra að hið lága kaup
geti með nokkru móti borið sig. Nefndin
álítur því að 2000 Króna kaup það er hún í
fyrstu gjörði herra Christjani Popp sé svo lágt
í samanburði við það sem aðrir í líkri stöðu
hafa, að engin ástæða sé til að lækka það.
Úrskurðar nefndin því að útsvar hr. Christjans
Popps skal standa óbreytt. —

9. Kæra Guðmundar Einarssonar

Þess skal þegar getið, að hreppsnefndin fór þess á
leit við herra Guðmund Einarsson, að fá allar hinar
nauðsynlegu upplýsingar viðvíkjandi högum hans
áður en niðurjöfnun útsvars hans fór fram, en hann
þá neitaði að láta þær í tje, svo að nefndin ekki
gat tekið nægilegt nákvæmt tillit til hinna
sjerstöku ástæða hans þess vegna. Þrátt fyrir það
að herra Guðmundur Einarsson mætti viðast að
hafa fyrirgjört rjetti sínum til að kæra, með
þverri neitun sinni um að gefa hr. nefndinni upp-
lýsingar um hagi sína á undan niðurjöfnuninni,
þá álítur nefndin mannúðarinnar vegna rjett
að taka útsvarskæru hans til greina. Samkvæmt
upplýsingum þeim er kærandinn nú gefur,
þarf hann að borga um 100 krónur í húsaleigu
þar sem hreppsnefndin áður taldi hann hafa
frían bústað. Ennfremur sannast það m

að hann heldur ómaga, ófermt barn, meðgjafarlaust,
og að síðustu að hann þarf að greiða 50 krónur í
ársvexti. Þessi atriði skulu tekin til greina þann-
ig, að fyrir þeim 100 kr., er kærandi þarf að
borga í húsaleigu, dragist frá álagningarstofni
sveitarútsvarsins 100 krónur af atvinnutekjum
hans, og veldur það lækkun á útsvari hans sem
nemur 1,50 a. Fyrir ómaganum dregst frá launa-
fjár hundraði, sem og hefur lækkun um 1,50 a. í för
með sjer, og að endingu reiknast 1,58 a. frá út-
svarinu fyrir skuldavöxtum. ———

En að því er snertir kröfu kærandans um að
afurðir þilskips þess er hann á hlut í reiknist
til álagningar sveitarútsvars sem atvinnu-
ekki eignar tekjur, lætur nefndin það álit
sitt í ljósi, að rjett sje að skoða tjeðar afurðir
sem eignartekjur, og leggja þannig á þær.
Samkvæmt þessari skoðun hafði nefndin
gjört herra Guðmundi Einarssyni 400 kr.
eignartekjur, en eptir því sem nú er fram

komið eru þær 430 Kr. þar sem nefndin tekur
tillit til hinna seðkomnu upplýsinga til
lækkunar útsvars kærandans, eins álítur hún
sig hafa rjett til að taka tillit til þeirra til
hækkunar, þar sem það á við. Og þessu sam-
kvæmt tilhlýtur að bætast við álagninguna á
eignartekjur, álagningin á þær 30 Krónur,
sem viðbætast eptir upplýsingum kærandans
sjálfs, og nemur það hækkun um 1,13 a.

Að öllu þessu athuguðu fellir kjörnefndin
svo látandi úrskurð í kærumáli þessu:

Útsvar Guðmundar Einarssonar skal
lækkað um 3 Kr. 75 a. eða úr 35 Kr. 80 a.
niður í 32 Kr. 5 a.

10. Kæra Kristjáns Gíslasonar

Kæruskjal hins kærða Kristjáns Gíslasonar
lesið upp. Kærandi var sjálfur mættur fyrir
nefndinni, en fyrir hönd præp. hon. Jón Hall-
son, og Grána fjelagið var mættur verzlunarstjóri

Stefán Jónsson á Sauðárkróki. — Af upplýs-
ingum þeim sem komu fram að viðkjandi eignar-
tekjum prófastsins, kemst nefndin að þeirri niður-
stöðu, að hún hafi byggt niðurjöfnunina sína á
rjettum grundvelli, og sjer því alls enga ástæðu
til að lækka útsvar hans. Það sama kom og ~~fram~~
glögglega fram að aðfinningar kærandans við
niðurjöfnunina á Grána fjelagsverzluninni eru
á misskilningi byggðar, og getur nefndin því
ekki tekið þær til greina. En að því er kemur
til útsvars kærandans sjálfs, virðist nefndinni
ekki ósanngjarnt, að ~~[illegible]~~ atvinnutekjur
hans sjeu lækkaðar um 200 Kr., og með tilliti
til þess fellir kjörnefndin svo látandi úrskurð

Útsvar Kristjáns bóndans Gíslasonar skal
lækka um 3 Krónur, eða úr 29 Kr. 20 a
niður í 26 Kr. 20 a.

Sama dag 9. des var einnig haldinn kjör-
nefndarfundur í öðrum málum. [Eptirfarandi]
Presturinn sra Arni hafði skýrt frá því

að Sigurlaug Jónsdóttir á Iimstalandi væri
ásamt barni hennar bjargarlaus. Samþykkti
er með 4 atkvæðum að fara þess á leit við barns-
föður Sigurlaugar, Gunnar Jónasson í Héla-
koti að hann taki barn sitt heim á heimilið.
Benidikt Sölvasyni er falið framkvæmd þessa
máls. Síðan var lesið upp bréf frá Páli
bónda á Reykjum, fer Páll fram á að fá borgun
fyrir að hafa legið á greni 2 sólarhringa, ásamt vinnu-
manni Stefáni Hannessyni á Ingveldarstöðum, og
að einn a 1 ref, og í annan stað fyrir að hafa legið á
öðru greni í 3 dagar, ásamt vinnumanni Friðrik
Ásgrímssyni á Reykjum. Ekkert dýr varð á því
greni. Nefndin samþykkir að borga Páli fyrir hið
fyrra grenið, svo sem lög til standa, þó vill því
nefndin verði að láta hlutaðeigendur í Gönguskörðum
sína yfir því hversu ónákvæmlega hann fylgdi
reglugjörðinni um refaveiðar. En fyrir hið síðara
grenið neitar nefndin algjörlega að borga, þar

eð Páll hefi þar fullkomlega farið á lok við
nefndina, og gildandi refaveiðareglugjörð. —
Þar eð fleiri mál ekki komu til umræðu
þá var fundi lokið slitið. ——

Björn Jónsson

+ + + +

Hinn 13. marz 1894 var settur og haldinn
hreppsnefndarfundur á Sauðárkróki. Hrepps-
nefndarmenn allir mættir nema Benidikt Sölvason
á Ingveldarstöðum

1. Oddviti lagði fram bréf frá bankastjóra
um viðvíkjandi skuld Þorleifs Jónssonar, er
hreppurinn hefur tekið að sér, og Hólkot stendur
veði fyrir. Oddviti gat þess að hann í haust
hefði sent bankanum peninga til afborgunar
láni þessu, svo og vexti; en þeir peningar af

mis skilningi verið færðir inní reikning Sauðárhrepps
við landsbankann.
Þessu máli viðvíkjandi ályktar nefndin að senda
skuli rentur 7,14 til borgunar Hólkotslánsvöxtum,
en að öðru leiti vera til afborgunar þeirra er áður
er getið, og færði hefur verið á Skatthons reikning.
En fáist ei leiðrjettingin, þá skal bíða um
afborgunar fyrst til næsta hausts. –
2. Skaðamenninn. Sýslumaðurinn hafði
skrifað hreppsnefndinni, og tilkynnt, hann að
sýslunefndin hefði kosið 1 mann í hverjum
hreppi, og hreppsnefndirnar beri að kjósa ann-
an mann til þess að þessir tveir sem kvaðt
reglugjörð frá sýslunefndinni framkvæmdi
skaðana gjörð þá á skepnunni, er þar um
ræðir. Reglugjörð þessi; sem og skýrsluform
lá fyrir nefndinni. Sýslunefndin hafði kosið

til starfa þessa Jón Jónsson á Heiði. Hrepps-
nefndin kýs í einu hljóði: Jón Guðmundsson í
Brennigerði. Oddvita falið að tilkynna kosning-
una.
3. Hreinsun hunda. Sýslumaður tilkynnir
hreppsnefndinni að sýslunefndin hafi ákveðið
að kaupa Kamala duft, á sveitar sjóðs kostnað, til
að drepa bandorma í hundum. Oddvita
falið að kaupa meðal þessi. Nefndin skorar á þjár
skaðamanninna að útbýta á beina Kamala-
duftinu, og leyna fyrir mönnum að not þau
eptir sjettunni reglum. Vilji þjár skaðamennirnir
ekki sinna á skorun þessari, sem þykkti nefndin
til vera að oddviti fái mann til þess að fram-
kvæma starf þetta á öllum heimilum hreppsins,
fyrir sem bezt laun úr sveitar sjóði;
4 Oddvita ber upp undir hreppsnefndina til á-
lita, hvort Benidikt Sigvaldasyni á Beyni

staði eigi að leyfast að setjast að í Heiðarseli með fjölskyldu sinni á næsta vori. Hreppsnefndin er algjörlega á móti að leyfa tjeðum Benidikt búsetu í hreppnum. Oddvita falið að tilkynna honum þetta. –

5. Eldaugil nokkur, er Guðm. Guðmundsson á Sauðárkróki hefur fyrir mörgum árum fengið hjá Pjetri Jónssyni á Barkastaðagerði, er að mestu óborgað. Fyrir hönd Pjeturs gjörir hreppsnefnd Bólstaðarhlíðarhrepps kröfu til hreppsnefndarinnar hjer að borga tjeða markinu með 12 Kr. Nefndin samþykkir að borga fyrir hönd Guðm. markinu þessa með 12 Kr. að því frádregnu sem Guðmundur kann að vera búinn að borga Pjetri.

6. Útsvarsmál. Sýslumaðurinn tilkynnir hreppsnefndinni að sýslunefndin hafi lækkað útsvar Guðmundar Einarssonar um 6,75. Guðmundur í Brennigerði látið standa í stað, og útsvar Kristjáns á Heiði lækkað um 0,50. Þetta felur nefndin oddvita að borta (?) hlutaðeigendum.

7. Kofi sá er Guðm. Guðmundsson byggði í á Sauðárkróki er eign Sigvalda Blöndals. Nefndin vill gjöra til raun til að fá kofa þennan keyptann, og í því skyni var Sigvaldi Blöndal kallaður á fundinn. Kvaðst hann nú sem stæði engann aðgang geta gefið nefndinni um kaup á kofanum, þar eð hann væri búinn að lofa honum öðrum (?) nefndum manni svo framarlega sem hann seldi hann nokkrum. En því lofar S. Blöndal nefndinni að gjöra allt sitt til að Guðmundur fái að vera kyrr í kofanum næsta ár. –

8. Nefndin skorar alvarlega á hreppstjórann
að gjöra á ný gangskör að því, Guðmundur
Guðmundsson úr Fljótum verði fluttur á
sína sveit hið allra bráðasta

9. Sóknarnefndin hafði í fyrra farið þess
á leit við hreppsnefndina að hlaða stíg uppí
Kirkjugarðinn. Hreppsnefndin hafði þá álykt-
að hleypa málinu fyrir almennan hreppsfund
Var það og gjört á síðasta ~~fundi~~ hausti, og
kom þá engin rödd á móti því. Í sambandi
við þetta, gjörir hreppsnefndin nú svolátandi
samþykkt: Mesta því ~~því~~ fé sem hreppsnefnd-
in á komanda vori hefur um ráð yfir, skal
verja til þess að gjöra stíg uppí Kirkjugarð
Sauðárkróks kirkju, þó þannig að nokkuð
megi af því taka til ~~bráðasta~~ að bæta
eftir bráðasta nauðsyn bersýnilegar skemmdir
á hreppsvegunum t. d. göt og aðrar skemmdir
á f. brúm og því um líkt. — Þetta felur
hreppsnefndin oddvita sínum að birta
sóknarnefndinni, og um leið að tilkynna
henni sem skilyrði fyrir fjárveitingunni, að
hreppsnefndin sé í samráði við sóknar-
nefndina um það hvar og hvernig veginn
skuli leggja. —

10. Dýraskytta Sigfús Jónsson í Hringey
hefur boðið sig fram, til þess að vinna grenin
í hreppnum næsta vor. Nefndin tekur
þessu boði, og felur oddvita sínum að
tilkynna Sigfúsi og semja við hann

11. Hólmfríður Guðmundsdóttir hefur
fengið lítilsháttar byggingarstyrk af hreppnum

þetta ár. Nú ber oddviti undir nefndina, hvort leyfa skuli Hólmfríði að vera í húsmennsku næsta ár, sem kvað ósk hennar, eða gjöra tilraun til að koma henni fyrir í vist mót vilja hennar. Nefndin samþykkir, að leyfa Hólmfríði að vera í húsmennsku, og veita henni þá aðstoð sem hún nauðsynlega þarf. —

Eigi lágu fleiri mál fyrir nefndinni, og var því fundi slitið.

Björn Jónsson

Samkvæmt fundargjörð 1/9 94 falaði jeg til kaups við Sigv. Blöndal umrædda kofa, en hann vildi ekki selja en lofaði hreppsnefndinni forkaupsrétti af veldi sem og að Guðm. mætti vera í kofanum næstkomandi ár við sömu leigu og áður
B. Pétursson

Laugardaginn 1. september ár 1894 var haldinn hreppsnefndarfundur á Sandárkrók, allir nefndarmenn voru mættir; tilefni fundarins var að kjósa oddvita hreppsnefndarinnar.

Fyrst skýrði oddviti frá að hann væri ófáanlegur til að taka á móti endurkosningu, bar hann fyrir sig heimilis annir ásamt fleiru, og benti á að heppilegt væri að oddvitinn ætti heima á Sandárkrók.

Eptir talsverðar umræður um málið var gengið til kosninga og hlaut flest atkvæði Benidikt Pétursson í Ingveldarstöðum. Sami maður tók einnig að sér gjaldkera störf hreppsins með sömu skilmálum og áður.

Þá var talað um að kaupa á Sigvalda Blöndal kofa þann sem Guðm. Guðmundsson er í. Var oddvita falið að gera út um kaupin á nefndum kofa við eiganda og heimilað að gefa fyrir hann allt að 125 krónur. Loks var fyrverandi oddvita falið að sjá um gangna-skil í skörðunum á næstkomandi hausti.

Fundi slitið
d. u. s.
B. Pétursson

Ár 1894 23. Október var hreppsnefndin í Sauðárhreppi komin saman á Sauðárkrók til að framkvæma niðurjöfnun aukaútsvaranna fyrir fardagaárið 1894–95. Nefndinni kom saman um að jafna yfir niður á hreppsbúa 1400–1500 króna og kom sér saman um að ákveða peninga borgun að 2/3 parti útsvaranna. Ennfremur var samþykkt að fara eptir reglugerð sýslunefndar um sem niðurjöfnun aukaútsvara, að öðru leyti en því að leggja ekki á húsaleigu eptir þau hús sem bera útsvar eptir virðingarverði þeirra en það hefir nefndin gert að undanförnu en þykir ekki sanngjarnt, þareð naumast verður öðruvísi litið á það mál en að því lagt sé á sama gjaldstofn. Niðurjöfnun fór þannig fram 23. til 25. inkl. ofanritaðs mánaðar og dagsett hinn 24da. Síðan afritað og lögð fram til eptirsjónar lögskipaðan tíma

Sauðárkrók 26. Október 1894

B. Pálsson.

Ofanritaðri fundargjörð hefir gleymst að geta þess að nefndin ályktaði í einu hljóði að leggja útsvar á pöntunar félag Skagfirðinga.

d. u. s.

B. Pálsson.

1903

Tíundartafla – alin á 53

Hundr. mið	Tíund Kr. a	Hundr. mið	Tíund Kr. a	Hundr. mið	Tíund Kr. a		
0.1	0.01,39						
0.2	0.03.18	11	1.74.9	29	4.61,1	47	7.47.3
0.3	0.04.77	12	1,90.8	30	4.77	48	7.63.0
0.4	0.06,36	13	2,06 7	31	4.92,9	49	7.79.1
0.5	0.07.95	14	2,22.6	32	5.08 8	50	7.95
0.6	0.09.54	15	2,38.5	33	5.24.7	Ómagatíund	0.23.85
0.7	0.11.13	16	2,54.4	34	5.40 [illegible]	0.5	0.24
0.8	0.12.72	17	2.70.3	35	5.56.5	1	0.47.7
0.9	0.14.31	18	2,86.2	36	5.72.4	1.5	0.71.7
1	0.15.9	19	3.02.1	37	5,88 3	2	0.95.4
2	0.31.8	20	3.18	38	6.04.2	2.5	1.19.4
3	0.47.7	21	3.33.9	39	6.20.1	3	1.43.1
4	0.63.6	22	3.49.8	40	6.36	3.5	1.67.1
5	0.79.5	23	3.65.7	41	6.51.9	4	1.90.8
6	0.95.4	24	3.81.6	42	6.67.8	4.5	2.14.8
7	1.11.3	25	3.97 5	43	6.83.7		
8	1.27.2	26	4.13.4	44	6.99.6		
9	1.43.1	27	4.29.3	45	7.15 5		
10	1.59.	28	4.45.2	46	7.31.4		

Ár 1... ...keiðin
í San... ...rekrön
til að f... ...varann...
fyrir Ja... sam
án un... 100-1500
Kröna ...ninga
bergm... ...var sam
þykk að ...sem
neðan þó... að leggja
ekki á f... hvar eftir
virðing ... að und...
anför... ...sumart
vedur á ... se á
sama g... fram
23. til ... ...ett him
24da. ... ...inar
lög skip...

...94

Ofsakr... ...þess
að nefn... á pöntun
ar féla...

B. Sölvason.

142.05 721605 397.90
1669 1194 2809.9
8099
1669 722559 722496 .63
721605 795 159 722559 72
721659
72659
10.5 13.2
10.12 11
121 125 109
722359 718596 3465

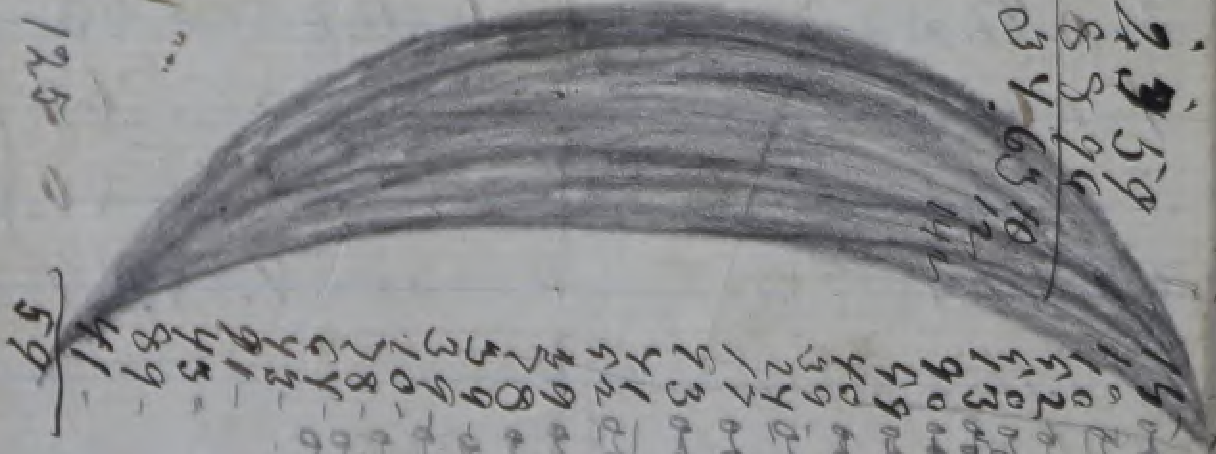

Ár 1894 1. december var settur og haldinn hreppsnefndarfundur á Sandárkrók til að athuga og úrskurða nokkrar útsvarskærur sem oddvita höfðu borist. Voru þar bornar upp í þessari röð

1.

Útsvarskæra kaupmann C. Knudsens ("94") lesin aðalatriðin þessi: Kærandi kvartar undan því að nefndin hafi ekki tekið tilgreina hjá sér 100 kr rentugreiðslu sem á sér hvíli, sem hann hafi gefið nefndinni upp í fyrra. Ennfremur að nefndin hafi sett upp hjá sér útsvarið vegna góðra ástæðna þrátt fyrir það að hann hafi orðið fyrir miklu eignatjóni fyrir fáum árum. Yfir höfuð þykir kaupm. útsvarið of hátt í samanburði við aðra án þess að nefna nokkra vissa til samanburðar.
Nefndin lét í ljósi að hún áliti að gjaldendur eigi að tilkynna ástæður sínar árlega þar sé oft breytilegar en af því hér á í hlut ókunnugur maður og þar að auki útlendingur vill nefndin taka þetta atriði kærunnar tilgreina og verður þá útsvarið lækkað um 3.75 aura. Hvað hækkun útsvarsins eftir ástæðum snertir þá átti samskonar hækkun sér stað hjá flestum

gjaldendum hreppsins. og þó kaupmann-
inn hafi orðið fyrir skaða fyrir mörgum ár-
um getur það ekki komið sérstaklega til
álita í þetta sinn við niðurjöfnun sem á
byggð á ástæðum kaupmannsins eins og þær
eru nú og verðast heldur góðar.
Samkvæmt þessu úrskurðast að útsvar
kaupmanns C. Knudsens færist niður um
375 aura eða úr 35 kr. ofaní 31 krón 25 aura
2. Útsvarskæra Guðmundar læknis Hannes
sonar dags. 28. Okt. 94 Læknirinn sjálfur
mættur. Kæran lesin upp aðalatriðin: að
lækninum þykir útsvarið ósanngjarnt og færir
ástæðu að hann hafi ekki verið búinn að vera hér búsettur 4
mánuði þegar niðurjöfnun fór fram. Að end-
ingu mælist hann til að útsvarið annaðhvort
sé lækkað eða numið með öllu burt.
Nefndin er nú þeirrar skoðunar að læknirinn
sé búinn að vera hér búsettur, reka hér atvinnu
sína í fulla 4 mánuði þegar niðurjöfnun

fór fram 24. Október. Það er kunnugt
að hann kom hingað 22. júní næstl. og byrjaði
þá þegar að reka atvinnu sína sem héraðs
læknir bæði með því að stunda sjúklinga
þá sem voru undir hendi fyrirrennara hans
sem og að sinna öðrum sem leituðu hans bæði
fjær og nær úr læknisumdæminu og þurftu
hjálpar með. Og þó að læknirinn upplýsti það
á nú á fundinum að hann hefði fyrst farið að
að taka laun úr landsjóði 1. júlí og nefndin sé
að hinu leyti fús á að taka það atriði hlutfalls
lega til greina, þá getur hún með engu móti
álitið að þetta atriði leysi hann undan útsvars
skyldunni yfirstandandi fardagaár. Því síður get
ur nefndin aðhyllst þá skoðun sem henni er
ekki annað kunnugt en að læknirinn hafi
hér í hreppi ársbúsetu sem settur héraðslækni
en með sérstöku tilliti til þess að læknirinn ekki
tók neitt af sínum föstu launum fyrsta mánuð
fardagaársins, og eptir nokkrum frekari upp

lýsingum sem læknirinn sjálfur gaf á
fundinum — þá úrskurðast að útsvar hans
lækki um Kr 5,00 s: úr 30 Krónum niður
í Krónur 25,00.

3 Útsvarskæra Jóhannesar Jóhannessonar
lesin upp af hr W Melsted mætti fyrir kær
anda. Vegna þess að kæra þessi er eiginlega
umkvörtun yfir því að hreppstjórinn í Landór
hreppi hafi ranglega gert sér tíund þá
vísar hreppsnefndin kærunni frá sér sem
óviðkomandi. En lætur þess getið að sann
ist það síðar að kærandi sé ekki tíund-
skyldur, þá fellur það gjald burt sem á tíund
inni er byggt, sem er: 43 aur og 1 króna 50 aurar
sem að óviðkomandi máli dregst frá 5,75 gjöld
þá eftir 3 Kr 82 aurar.

Fundi slitið

d. u. s.

B. Pálsason

Ár 1895 15da febrúar var haldinn hrepps
nefndarfundur á Landóskirk. Nefndarmenn
voru allir mættir. Til umræðu komu þessi mál:

1 Brúin á Gunguskurðsá.
Oddviti skýrði frá að hann hefði ásamt með
sýslunefndarmanni Jóni Guðmundssyni í Bræmi
gerði gengist fyrir að 4 menn hefði verið látnir
skoða brúna sem álendt er að mjög sé farin
að ganga af sér sem og úr lítt eftir brúarstæði
á hentugum stað neðar á ánni. Skoðunarmenn
inni kváðu brúna mjög fúna orðna að ofan, en
sjálf brúartrén óskemd að mestu. En hvað brúar
stæði snerti þá álitu þeir það ekki vera annarstaðar
en [illegible] á svonefndum Rjúpnastapa. Hún er þar 21-22ja
álna breið enn í flóðum og leysingum fellur hún á in
inning að neðanverðu við stapann og er þar þá ví-
líka breið og að innanverðu en þó héldu þeir að
hún myndi þar seint verða ófær neðan mæki ekki
óhugsandi að með grjótgarði efst í nefndum farvegi
mætti hindra ána frá að falla í hann úr nokkrum inum

Eptir nokkrar umræður samþykkt að fela nefnd-
inni Þorsteini Sigurðssyni og Þorláki Þorláks-
syni að gjöra áætlun yfir kostnað brúargjörðar innan-
an frá útá Rjúpnastapa; enn fremur lofar hreppsnefnd-
in uppá væntanlegt samþykki sýslunefndarinnar
að lána 300 krónur til brúarbyggingarinnar úr
hreppssjóði rentulaust í 3 ár, þó með því skilyrði
að gamla brúin verði látin standa uns full reynsla
er fengin fyrir að ekki sé þörf á að brúa syðri Kvísl
árinnar, einnig setur nefndin það skilyrði fyrir þessu
láni að Skefilstaðahreppur leggi til svipaðan styrk
til brúarbyggingarinnar. Loks var samþykkt að skora á
sýslunefndina að hlutast til að brúargjörðin komist sem
allra fyrst á að framast er unt.

2. Refaveiðing.

Samþykkt var að ráða Christján Hansson til að
liggja á grenjum aðallega innan Gönguskarðsár; en Stefán
Sigurðsson utan árinnar. Enn fremur samþykkir nefndin
að vera Stefáni hjálpleg með að útvega Stefáni brúklega
byssu á næstkomandi vori. Þá var einnig samþykkt að
gjöra tilraun með að eyða á grenjum þeim sem erfiðast er
úr að vinna með byssu, t.d. á efsta greninu í Hólakotsdal.

3. Vegasjóðsreikningur.

Oddviti beiddist að hafa sérstakan reikning fyrir vega-
sjóðinn í Verzlunarreikningnum og var það samþykkt.

4.

Í tilefni af athugasemd sem endurskoðandi hafði gjört
við innieign hreppsins við verzlanir á Sauðárkrók var odd-
vita falið að fara þess á leit við kaupmenn að þeir greiði
4% af inni eign hreppsins við lok hvers reikningsárs.

Þess skal getið að nefndin samþykkti að kostnaður
sem leiðir af stöplagjörð brúarinnar sem hér ræðir um
að framan skuli ekki teljast með aðalbrúarkostn-
aðinum sem sýslusjóður kostar, heldur hann greiddur
af hreppsjóði eða vegasjóði Sauðárhr. og Skefilstaðahreppa.
Fleiri mál lágu eigi fyrir til umræðu; fundi þvíslitið.

d. u. s.

B. Pálsson

Hinn 27. febrúar haldinn hreppsnefndar-
fundur á Sauðárkrók. Nefndarmenn allir
mættir nema Björn Jónsson á Veðramót.

Tilefni fundarins var: brúarbygg-
ingin á Gönguskarðsá, sem sýslunefnd-
in hefir á síðasta fundi sínum gefið hlut-
aðeigandi hreppsnefndum í Sauðár og
Skefilstaðahreppum heimild til að gangast
fyrir, uppá væntanlega kostnaðar endurborgun
úr brúarsjóði sýslunnar. Hafði sýslunefndin
með leyfi þessu áskilið að hlutaðeigandi
kosti grjótverk allt við brúarbygginguna.
Til þess framkvæmdar þessu grjótverki, sam-
þykktir nefndin að leyta sjálfra sam-
skota í hreppunum, og gangi þessi samskot
liðlega, skyldi byrja á grjótvinnunni hið bráð-
asta, og velur nefndin Jónas Þorleifsson til
að stjórna því starfi; en að öðruleyti lofar
Þorsteinn snikkari Sigurðsson sem ekki mætt-
ur á fundinum, að hafa aðalumsjón með
grjótupptektinni og flutning grjótsins á
stöplastaðinn.
Að öðruleyti álítur nefndin nauð-
synlegt að hreppsnefndin í Skefilstaða-
eða fulltrúi hennar sé kvaddur á fund með
nefndinni hér, til þess að komast að nið-
urstöðu um, í hvaða hlutföllum hver
hreppsnefnd skyldi leggja fram bráðabyrgð-
ar kostnaðinn við brúarbygginguna og fleyra
þessu máli viðvíkjandi. Felur nefndin því
oddvita sínum að boða til slíks fundar
með nógum fyrirvara sem hún álítur hæfi-
legan til 20. marz næstkomandi.
Fleyri mál voru eigi rædd. Fundi slitið.
d. u. s.
B. Sölvason

Ár 1895 miðvikudaginn 20. marz var hald-
inn fundur á Sauðárkrók viðvíkjandi brú-
málinu. Voru mættir á fundinum hrepps-
nefndarmenn Sauðárhrepps nema Björn á
Veðramóti; einnig voru mættir 3 hrepps-
nefndarmenn úr Skefilstaðahreppi

samkvæmt fundargjörð 27 fyrra mánaðar.
Sama dag fyrir fundinn höfðu gengið fundarmenn
uppað Rjúpnastapa að líta eptir brúarstæðinu
þar, og svo ofanmeð ánni að Klöppina
niður hjá melhorninu, sem margir halda
þann sem hentugasta brúarstað, væri nægi-
legt fé fyrir hendi.
Oddvitinn í Skeiðflötahreppi, sem var
kosinn fundarstjóri setti því næst fundinn
og var þá brúarmálið tekið til umræðu.
Hreppsnefndin í Landahreppi tók það
fram að í vetur þegar hreifing komst á
þetta brúarmál hefði það einkum vakað
fyrir nefndinni að fá sem allra fyrst brú
á ána á hentugri stað en þeim sem
hin gamla brú er. En af því kunnugt er
að brúarsjóður sýslunnar er ekki færum
mikið fjárframlag sökum hins mikla
kostnaðar sem hann leggur fram árlega til
brúargjörða í sýslunni, þá álítr nefndin

heppilegast að brúa ána á Rjúpnastapa-
(beði) vegna þess að brúin yrði þar ódýrust
ef ekki þyrfti að brúa nema syðri kvísl-
ina en stórum minna betra eptir staðhátt-
um að dæma að komast að brúnni ~~þar~~ á Rjúp-
nastapa en þar sem hún er, enda miklu
nær alfaravegi einkum strandaveginum
en á hinn bóginn kannast hreppsnefndin við
að æskilegast væri að fá geta brúað ána af
fyrirnefndri Klöpp ef fé væri fyrir hendi til
þess en sér engar líkur til að svo verði.
Ennfremur kom það í ljós við umræðurnar að
að ekki væri nægilega kunnugt um það hvern-
ig áin hagaði sér í norðurkvíslinni við stap-
ann, eður um snjóalög í brekkunni að norð-
an þegar mikið snjófall yrði af útnorðri og
var álitið nauðsynlegt að athuga þetta betur
áður byrjað væri á brúargjörðinni.
Þegar til Skeiðflötahreppsmanna kom,
vildu þeir ekki leggja fé fram til brúar

gerdar á Rjúpnastapa sízt að svo stöddu. Á nú komnu máli samþykkti fundur- að fresta málinu til næsta sýslufundar og kjósa 2 eða 3 menn til þess að hafa gætur á hvernig áin hagar sér í stórflóðum og jakarekningum í þeim tilgangi að velja hentugra brúarstæði en á Rjúpnastapa ef nú væri, til þessa voru kosnir Kaupmaður V. Claessen. Björn bóndi á Veðramóti og sira Árni Bjarnason. Ennfremur lofaði hér smiður Þorsteinn Sigurðsson að taka eptir hinu sama ef hann væri viðlátinn.

Fleyra ekki: rætt fundi slitið

B. Sölvason.

Hinn 13. Júní var hreppsnefndarfundur settur og haldinn á Sauðárkrók. Allir nefndarmenn mættir nema Þorlákur Þorláksson sem var fjærverandi.

1. Oddviti las upp bréf, sem honum hafði borist frá póstafgreiðslumanni Kristjáni Blöndal, sem kærir yfir því að vera ekki settur á Kjörskrá til alþingiskosninga, sem hann álítur sig hafa rétt til samkvæmt lögum 14 sept 1877 1 gr. staflið d; sem sé er hafi póstafgreiðslu á hendi í Konunglegri þjónustu. — Þareð nefndin álítur að kærandi hafi mikið til síns máls, og með hliðsjón af því að hann stóð á kjörskrá nærliðið ár í mótmæla laust, ályktar nefndin að setja Kristján Blöndal á Kjörskrána.

2. Oddviti skýrði frá að til vegarins upp í Kirkjugarðinn hefði verið varið 93 ; en hreppsnefndin hafði lofað að leggja til þess fyrirtækis mestan hluta vegagjörðarinnar skv. fundargjörð 13 marz 1894. Nú er sú reynd á komin að kirkjugarðsstígurinn hefir orðið fyrirskemmdum nokkrum. Samþykkti nefndin í einu hljóði að veita fé til nauðsynlegrar aðgjörðar á stígnum

sem og til að ryðja nægilega breiða braut frá Kirkjunni upp undir brekkuna þar sem stígurinn byrjar. Nefndin felur kaupmanni V. Claessen að annast framkvæmd í þessu verki.

b. Nefndin samþykkir að veita 20 til 30 krónur til að ryðja og gjöra við veginn á Tungunni frá Kalfárdal niður í Tungu=sporð; og felur Birni á Veðramóti að annast þessa vegabót.

c Nefndin ~~samþykkir~~ einnig að veita alltað 80 krónum til vegabóta á Reykjaströnd, sjerstaklega til brúargjörðar fyrir ofan Daðastaði, og endurbóta á þegar gjörðum brúm á Ströndinni. Þessa vegabót felur nefndin oddvita sínum að annast.

d Kom beiðni um vegabótastyrk frá Borgarsveitungum; þá gefur nefndin oddv. sínum heimild til að sinna þeirri beiðni eptir því sem þörf og sanngjarnt krefur.

4 Refaeyðingar og grenjavinnsl

Nefndin kýs sýslunefndarmann Jón Guðmundsson í Brennigerði til að annast grenjaleytir og refaeyðing í fyrir Borgarsveit. Björn Jónsson á Veðramóti fyrir Skarðin, en Benidikt á Ingveldarstöðum fyrir Reykjaströnd. Oddviti skýrði frá að Chr. Hansen á Sauðá væri ráðinn sem skytta til grenja vinnslu fyrir Borgarsveit og Skarðin, en Stefán Sigurðsson væri ekki enn tilbúinn að þessu sinni. Aptur kvað oddviti nokkrar líkur til að Jón í Utanverðu=nesi fengist í hans stað. Felur nefndin oddvita sínum framkvæmdir í þessu efni á yfirstandandi vori.

5.— Sótt var um Sigurlaugu Jónsdótt

sem allar líkur eru til að innan skamms tíma verði manna þurfi, þar sem hún er blá fátækur einstæðingur, og komin að falli, en sá, er hún kemur barni. Gunnar Jónsson í Hólakoti, ekki fær um að standa straum af því henni og barninu, enda er hann í fjarlægð suður á landi, og eigi full vissa fyrir að hann þaðan í vor. Nefndin var eindregið á því að hreppsilegast væri að Sigurlög kæmist til átthaga sinna út í Holtshrepp, en byði á hinn bóginn ekki við að hún fari það gangandi, en atlungavert að flytja hana einn og hún er ásigkomin nauðuga án læknis vottorðs; var því lækninum kallaður á fundinn og gaf hann nefndinni þær upplýsingar að áðurgreind Sigurlög væri svo ásigkomin bæði að heilsufari og skapsmunum að hann gæti ekki ábyrgst afleiðingarnar ef hún yrði flutt nauðug á fæðingarsveit sína, ályktaði því nefndin að fresta framkvæmdum í þessu máli fyrst um sinn.

6. – Oddviti gat þess að starfstími séra Árna og Björns á Veðramóti sem hreppsnefndarmanna væri út á enda á þessu vori; ætti þeir því ásamt einhverjum þeim þriðja úr nefndinni að ganga úr henni og kosning að fram fara á öðrum í þeirra stað.

Fundi slitið

A. n. s. B. Sölvason

Að afloknum hreppaskilum 13da júní 1895 var settur almennur hreppsfundur til að kjósa 3 menn í hreppsnefndina í Sauðárhreppi í stað þeirra séra Árna Björnssonar, Björns hreppstjóra Jónssonar, og hússmiðs Þorláks Þorlákssonar sem allir ganga úr nefndinni. Fyrir tilmæli og ósk hreppsbúa gaf séra Árni kost á sér í nefndina aftur. Við

kosningunni féllu atkvæði þannig, að flest atkvæði hlutu: séra Árni prestur Björnsson 14 atk., sýslunefndarmaður Jón Guðmundsson í Brennigerði 19 atk., og söðlasmiður Vigfús G. Melsteð á Sauðárkrók 13 atkvæði. Næst flest atkvæði hlaut Pálmi bóndi Pétursson á Sjávarborg 10 atkvæði. Eru því áðurnefndir 3 menn rétt kjörnir og löglegir í hreppsnefndina í Sauðárhreppi næstkomandi 6 ára tímabil.

Sauðárk. 15 júní 1895

B. Jónsson

hreppstjóri

Rétt innfært eptir fundargjörðinni

Vottar

B. Sölvason

Við fundargjörð af 23–26 október f.á. er þess getið að hreppsnefndin hafi samþykkt í einu hljóði að leggja sveitarútsvar á Kaupfélag Skagfirðinga eins og aðrar verslanir í hreppnum. Varð útsvarið við niðurjöfnunina 133 kr 51 eyrir og formanni félagsins hr. Pálma Péturssyni á Sjávarborg tilkynnt útsvars upphæðin samhliða gjaldendum með útsvarsseðli. – Formaður bar svo málið undir atkvæði aðalfundar sem haldinn var í Ási í Hegranesi í öndverðum janúarmánuði, og ályktaði hann að borga ekki útsvarið nema félagið yrði skyldað til þess með dómi.

Oddviti hreppsnefndarinnar krafðist því lögtaks á útsvarinu með bréfi dagsettu f.á. og framfór það nokkru síðar, vísaði formaður á nýlegann uppskipunarbát og bryggju, og var það álitið nægilegt fyrir útsvarinu og kostnaði sem leiddi af lögtakinu.

Ad því búnu áfrýjadi formadur lögtaks gjördinni til landsyfirréttar og var nefnd armönnum þaraðleidandi stefnt ad mæta í yfirréttinum 13 janúar næstk. til máls= varnar því þá yrdi málid tekid fyrir.

Med desember póstferdinni skrifadi hrepps nefndin landshöfdingja og sótti um gjafsókn sem og fól honum ad skipa henni lögfræding til ad verja málid fyrir yfirréttinum. Skjölum sem til landshöfdingja fylgdi einnig ítar- leg skýrsla um málsefni og alt þad sem álitid var ad gæti ordid verjanda til leidbein- ingar vid málsvörnina. Lengra er málinu ekki komid enn sem komid er. Þess skal geta ad svo óheppilega tókst til ad madurinn sem sendur var af Saudárkrók, [illegible] Vídimýri med bréfid til landshöfdingja um gjafsóknina, og fleyri bréf af Saudárkrók-þadan medal fleyri peninga bréf, nádi ekki í sunnanpóstinn á Vídimýri, svo hrepps nefndin vard ad taka Sölvendum þátt í sendiferd vestur ad Stad í Hrútafirdi til ad koma bréfinu á póstinn. Sú ferd kostadi hreppinn Kr. 5,00

Annar kostnadur áfallinn í máli þessu er:

a. Lögtaks byrting 1,00 til stefnuvotta - - - - 1,00
b. Til sýslumanns fyrir ad framkvæma lögtakid - og útskript af því úr fógetabókinni - 4,50
c. Burdargjald undir skjölin nú - - - 0,40
Samtals - 10,90

Hergullarstödum 8. desember 1895

B. Sölvason

Ár 1895 hinn 22. til 24. október stód yfir tíundarskipta fundur í hrepps nefndinni í Saudárhreppi sem og til ad jafna nidur aukaútsvörum á gjaldendur sveitarinnar. Niderjöfnunin fór fram eptir grundvallarreglum reglugjördar frumvarpi sýslunefndarinnar. Nefndin kom saman um ad þarfinnar mynda verda alltad Kr verda þad sem næst 1,75 Kr í lausafjár hundrad

Að niðurjöfnunarstarfinu afloknu að kveldi hins 24. tók fundur nokkur mál um er til meðferðar og voru þau:

1 Húsmennskuleyfi. Tveir sunnlendingar Páll og Stefán Jónssynir sóttu um leyfi til að setjast að á Sauðárkrók á næstkomandi vori. Nefndin ályktar, að veita þeim hið umbeðna með því skilyrði að þeir útvegi sér og sendi nefndinni vottorð frá sýslumanni og sóknarpresti þeirra um það að umsækjendur hafi óskert mannorð og séu reglumenn.

Hornfirðingar sótti um hið sama Þorkell Jónsson og Magnús Pálsson á Sauðárkrók. Veitti nefndin Þorkeli leyfið, en sér sér ekki fært að veita Magnúsi það vegna þess hann hefi ekki óskert mannorð og hefur hneigðir til óreglu og samþykkti nefndin í einu hljóði að neita honum um húsmennskuleyfi hér í hreppnum.

2. Oddviti las upp bréf frá Kaupmanni V. Claessen dagsett í dag í bréfi þessu fer Kaupm. fram á að hreppsnefndin gangi í ábyrgð fyrir verzlunar væntanlegri úttekt Jóns Sigurðssonar og Guðm. Guðmundssonar báðir hér á staðnum, auk nú þegar áfallinnar skuldar þeirra Jóns 22.18 kr. og Guðm. 28.37 krónum. — Nefndin samþykkir að taka að sér nefnda ábyrgð, en setur það skilyrði að mega hafa eptirlit með úttekt þeirra, og fá að sjá reikninga við og við og mega segja upp ábyrgðinni þegar henni ræður svo við að horfa.

Sömuleiðis fór presturinn þess á leit að nefndin gjöri sér fyrir borgun á prestgjalda skuld þessara manna Jóns Sigurðssonar, Guðm. Guðmundssonar og Jónasar á Tjörn.

Nefndin samþykkti að greiða rétta skuld Jónasar eptir samþykkt hans, og í annan stað að hlutast til að skuldir hinna borgist sem greiðlegast.

3 Oddviti skýrði frá að svohljóði atvikast að skulda krafa Sunnlendinga að upphæð 45. kr. sem fyrverandi oddviti Birni Jónssyni hefði borið að gera í dánarbú Ásgrímur sál. Jónsson, hefði ekki komið fram við skiptin á búinu og hefði því ekki getað tekin orðið til greina við þau enda oddviti ekki aðvaraður að vera við þau sín fram. Nefndin felur oddvita að krefja skuldarinnar hjá fyrverandi oddvita B. Jónss.

Fundi slitið
d. u. s. B Pálsson

Hreppsnefndarfundur 30. nóvem. 1893

Oddviti las upp útdrátt er honum hefir borist frá S. Péturssyni verzlunarm. við Gránufélagsverzlun hér á staðnum. Aðal krafa kæranda er sú að útsvar hans sé fært niður um 2 kr 42 a

en hækkað hjá Sigurði kennara Björns syni sem hann telur til samanburðar um 1 Kr 15 a. en vara krafa að útsvar sitt elandi í stað en hækki um 3,97 Kr hjá Sigurði
Eptir að nefndin hafði fengið nokkrar nýjar upplýsingar í málinu tekur hún það til umræðu. Sigurður viðurkennir að hafa 570 Krónur í brúttó tekjur yfir árið, þar af 260 Kr í kennslukaup við barnaskólann, álítur nefndin rétt að leggja jafnt á þessa ~~upph~~ hæð sem á kaup verzlunarinnar 310 Kr. sem óbreyttar launatekjur. Metr nefndin rétt að ~~leggja á~~ álíta 200 Kr í þessum óvissari tekjum jafngilda til álagningar 150 Kr. í hinum óvissari tekjum verzlunarþjóna og leggur því á 310 Kr. 2,71 Krónu. En er þannig er í fyllsta máli lagt á Sigurðar allar tekjur sér nefndin ástæðu til að fella burtu 1 krónu hækkun þá fyrir sérstakar ástæður sem í haust var á hann lögð.
Samkvæmt þessu úrskurðar nefndin:
Útsvar Péturs Péturssonar standi óbreytt, en útsvar Sigurðar Björnssonar hækki um 1,71 Kr. eða úr 7,32 uppí 9,03 Krónur.
Umboði sóknarnefndarinnar óskaði síra Árni eptir yfirlýsingu hreppsnefndarinnar um það að lán það að upphæð 2500 Kr. sem hreppurinn fyrir nokkrum árum fékk úr landsbankanum handa kirkjunni hefði upphaflega verið og yrði framvegis skoðað sem gjöf til kirkjunnar. Var það samþykkt í einu hljóði. Fundi slitið
Sandárkr. d. u. s. B Sölvason

Ár 1895 16 desember var settur og haldinn fundur í hreppsnefnd Sauðár hrepps í þinghúsinu á Sauðárkrók. Allir nefndarmenn voru mættir nema Jón á Brennigerði
Tilefni fundarins var bréf eitt, er að eðlitu hafði borist frá Sigurbirni nokkrum Jóhannessyni, er á síðastl. sumri síðan var fluttur hingað á Sauðárkrók vestan frá Grund í Svínadal til lækninga, og hefir hér legið síðan. Lýsir hann ástandi sínu í bréfi þessu mjög aumkvunarverðu, kveður sig alls lausan og hjálparvana. segir sig hafa brugðist hjálp frá Þorsteini bónda á Grund, er hann telji sinn lögmætan húsbónda, neiti Þorsteinn sér um vist og heimilis festu á Grund, og Svínavatnshrepps nefnd

er Sigurbjörn kvedst hafa leitad styrks hjá, byggi neitun sína um styrkveitingu á þessari sögu Þorsteins um ad Sigurbjörn eigi ei hans hjú og hafi eigi lögheimili í hreppnum. Kvedur Sigurbjörn sér þannig allar leidir bannadar til mannlegrar hjálpar, og skorar því á hreppsnefnd ad veita sér hjálp og umönnun þannvegis og borga fyrir sína hönd áfallinn legukostnad, í trausti þess ad fædingarhreppur sinn endurborgi Sandárhreppi hinn þannlagan kostnad. Fyrir fundinum var auk ádurnefnds bréfs Sigurbjarnar lögd: bréf frá hreppsnefnd Húnavatnshrepps til Sigurbjarnar hvar hún neitar um styrk og bréf frá sýslumanninum í Húnavatnssýslu til hins sama.

Til þess ad nefndin gæti tekid þessa styrksbeydni tilgreina álítt hún naudsynlegt ad fyrirlægi yfirlýsing frá húsbónda þeim sem sjúklingurinn nú dvelur hjá um það hvort hann ekki sé fáanlegur til ad halda sjúklingnum á heimili sínu þannvegis undir sömu kringumstædum og hingad til. Þessa vegna kalladi nefndin Pétur Pétursson veitingamann á sinn fund og mætti hann á fundinum og lýsti því yfir ad hann væri med öllu ófáanlegur til þess ad halda sjúklingnum Sigurbjörn Jóhannessen uppá þá algerdu óvissu um endurgjald sem hingad til hefdi átt sér stad, og skoradi því fastlega á nefndina ad taka sjúklinginn ad sér og sjá honum fyrir þeim hjúkrun og ödru sem hann þarfnast.

Ad öllum málavöxtum athugudum tekur nefndin eptirfylgjandi ályktanir í málinu

1 Hreppsnefndin álítur sér óskylt mál ad borga þann legukostnad, sem á er fallin

til þess dag. 14 þ.m. – að umkvartan in var gjörð og send oddvita nefndarinnar
2 Hreppsnefndin álítur nauðsyn til bera að taka til ráðs löfuna hinn hjálparlausa sjúkling þá þeim degi umkvörtunin var gjörð til nefndarinnar gegn sjálfsagðri endurborgun frá framfærsluveit hans.
3 Hreppsnefndin álítur nauðsynlegt að fá ítarlegt vottorð hjá viðkomandi héraðslækni er taki greinilega fram, alt um ástand og hjúkrunarþarfir sjúklingsins sem og hvort hann sé flutningsfær úr bænum ef ekki kynni að útvega mætti honum ódýrari verustað á bæjum.
4 Hreppsnefndin felur oddvita sínum að tilkynna sýslumanni aðgjörðir hennar í máli þessu; og fá atstoð hans til þess að gjöra nauðsynlegar ráðstafanir sem með þarf til að fá viðurkenningu og loforð um endurgjald um ~~styrk~~ þeim er sjúklingnum verður veittur, frá framfærsluveit hans
5 Hreppsnefndin felur að endingu oddvitanum að koma sjúklingnum fyrir á hentugum stað, þar sem honum að læknisáliti geti svo vel vegnað, sem kostur er á eptir kringumstæðunum.

d. u. s. B. Sölvason

Samkvæmt framanritaðu, kom oddv. sjúkl. Sigurbirni fyrir, hjá Jóni Sigurðss á Sandárkrók frá 16 ~~ttt~~ desember til 5 maí næstkomandi vor fyrir 1 Krónu 25 aura um daginn. — B Sölvason.

Ár 1896 hinn 7 janúar var hrepps nefndar fundur settur og haldinn á Sandár krók. Nefndarmenn allir vættir nema síra Árni sem var fjarverandi.
1 Oddviti bar upp tillögu um að koma

Göngu-skarðsárbrúar málinu inná næsta sýslufund, að minnsta kosti til að halda málinu vakandi þó naumast verði búist við fjárframlögum til brúargerðar í þetta sinn.
Þorsteinn Skúlason sem sýslunefndin hefir falið á hendur að hafa umsjón með öllum brúm í sýslunni mætti á fundinum og lagði fram áætlun og reikning yfir brú á streng.. fyrir neðan Rjúpnastapa (þar áleit hann helst að brúa ána)
Við umræðurnar kom það greinilega í ljós að nefndarmenn voru ekki allir á samamáli um brúarstæðið, sumir héldu fram sama brúarstæði og Þorsteinn en aðrir vildu að áin væri brúuð á Klöppinni ofanundan Skarðshvömmunum. en vegna þess að einn nefndarmann inn vantaði var ekki gengið til atkvæða um
brúarstæðin í þetta sinn. En oddvita var falið að skrifa hreppsnefndinni í Skefilstaðahreppi um málið svo hún geti áttað sig á því fyrir sýslufund hvert brúarstæðið hún kysi heldur.

d. u. s. B. Sölvason

Ár 1896 hinn 19. febrúar var fundur haldinn í hreppsnefndinni í Sauðár hreppi á venjulegum stað. Nefndarmenn allir mættir. Auk þeirra mætti inn ig á fundinum oddvitinn í Skefilstaðahreppi. Tilefni fundarins var brúin á Göngu-skarðsá.
Oddviti Skefilstaðahrepps lýsti yfir því að hreppsnefndin þar hefði áleyst brú arstæðið á Klöppinni.
Eftir nokkrar umræður ályktaði fundur-

-inn að skrifa sýslunefndinni og skora á hana að taka málið til meðferðar á næsta fundi, og óska þess að hún kjósi 1 mann úr sínum flokki til að velja brúarstaði á Göngu-skarðsá en hreppsnefndirnar áskilja sér rétt til að kjósa hvor um sig 1 mann úr sínum flokki til að ráða brúarstaðinn með manni þeim sem sýslunefndin kýs til þessa starfa.

Oddviti las upp beiðni frá áttmenningum Sandárkróksbúum til hreppsnefndarinnar um fjárframlag nokkurt til brúargerðar á Sandána.

Nefndin fól oddvita sínum að leyta samþykkis sýslunefndarinnar til fjárveitinga í þessu skini og jafnframt sækja um 50 krónur til brúarinnar úr sýslusjóði.

A. u. s.

B. Sölvason

Samkvæmt áskorun frá hreppsnefndarfundi 19/2 '96, var af sýslunefndinni, sama ár kosin til að ákveða brúarstaði á Göngu-skarðsá Jón hreppst. á Hafsteinsstöðum. En af hreppsnefnd Sauðárhrepps V. G. Melsted. Af hreppsnefnd Skefilsstaðahr. Þorvaldur Gunnarsson.

Þessir kjörnu menn komu saman nokkru síðar, ásamt brúarsmið sýslunnar Þorsteini Sigurðssyni, og lýstu hann sér með brúarstæði á ánni, en það fór sem fyr, að sumir álitu betra að brúa hana á Klöppinni, en aptur aðrir vildu sem halda fram brúarstaðinn fyrir neðan Kjöfnnastapa, sérstaklega af því að þar yrði brúin ódýrari en á Klöppinni.

Sökum þessa ágreinings, og sundurþykkis um brúarstaðið, og einkum af því að ekkert fékkst til brúarinnar úr brúarsjóði, féll málið niður fyrst um sinn.

Viðvíkjandi beiðni sama hreppsnefndar f-
um samþykki sýslunefndar til þess að
leggja fram fé úr hreppsvegasjóði til brúar
gerðar á Sauðána og 50 kr. styrk, til brúar þessar úr
sýsluvegasjóði þá neitaði sýslunefndin um nefnd-
an styrk en leyfði hreppsnefndinni að kosta brúna
af vegasjóði hreppsins, að svo miklu leyti sem hún
sæi sér það fært. Nefndin veitti til þessara brúar
kr. 75 en Þorsteinn Sveinn Sigurðsson tók
að sér að útvega það fé sem til vantaði með sam
skotum, og smíða brúna

Fundi slitið

d.u.s.

B Eðvarsen

Hinn 25. marz 1896 var haldinn í
hreppsnefndinni í Sauðárhreppi. Allir
nefndarmenn mættir.

Tilefni fundarins var bréf frá sýslum.
í Borgarfjarðarsýslu til sýslum. í Skagafj.
dags. 19/2-96, sent nefndinni frá síðarnefndum sýslum.
með bréfi dags. 13/3-96.

Bréf sýslum. Borgfirðinga er svar uppá
erindi hreppsnefnd. viðvíkjandi Sigurb. Jóh-
annessyni (sbr. fundargerð 30 nóv 1893)

Aðalatriðin í þessu svari sýslum. eru:
1° að hreppsnefndin hér útvegi gjafsókn
hjá amtmanni fyrir Sigurbjörn, og lög
sæki Þorstein á Grund fyrir hans hönd
2° Að hreppsnefndin reyni að útvega
sjúkl. svo ódýrt hæli sem frekast er unt.

Máli þessu viðvíkjandi var það
í einu hljóði samþykkt af fundinum
1° að nefndin sé ekki ástæða til að
lögsækja þorstein á Gunnol fyrir hönd
Sigurbjarnar Jóhannessonar. —

og 2° að haldið sé áfram fyrirgjörðum kröfum
um endurgjald legukostnaðar Sigurbjarnar
frá þáverandi hans Skilmannahrepp.

Nefndin felur oddvita sínum að útvega
vottorð hjá Birni Símonarsyni um að hann
hefði eigi viljað né vildi taka ummæddan
sjúkling fyrir minna en 1 kr 25 a á dag.
Oddvita er og falið að útvega að nýju vottorð
frá lækni, er taki greinilega fram, að nauðsyn
hafi til borið, að hreppsnefndin tæki
sjúkl. og útvegaði honum hentugan stað til
að liggja í en á veitingahúsinu. —

Oddviti lagði fram til álita kjörskrá
fyrir Leirár hrepp.

Að lyktum var rætt um að taka út hjá
kaupmönnum nokkur 100 ð kornmatar
handa þurfamönnum hreppsins ef sigling
hindraðist sökum íss. Oddvita falið að fram-
kvæma í því efni úttekt á allt að 1000 ð matar.

Fundi slitið

d. u. s. B. Silvason

Ár 1896 júní 20. hélt hreppsnefndin fund á vanalegum stað. Nefndarm. allir mættir. —

Fundurinn hafði þessi mál til meðferðar;

1. Útsvarsmálið gegn Kaupfélaginu

Oddviti lagði fram fyrir fundinn yfirréttardóm í málinu: „hreppsnefndin í Lárdalshr. gegn Kaupfélagi Skagfirðinga & Húnvetninga“ er fell þannig: að ~~hinn~~ áfrýjaði fógetaúrskurður er ógiltur. Hreppsnefndin greiði (og lögtaksgjörð) greiði áfrýjanda í stjórn kaupfél. kostnað máls þessa að skaðl.

Ennfremur lagði oddviti fram reikning yfir málskostnað frá formanni kaupfél. þar sem hann heimtar 80 kr. í málskostn. þaraf 55 kr til málaflutningsmanns. —

Án þess nefndinni komi til hugar að mótmæla skuldakröfu þessari í heild sinni, þareð hún er byggð á dómi, lætur nefndin í ljósi ánægju sína yfir hvað reikningurinn er hár, ~~og~~ einkum að því er laun málfærslumannsins snertir. Um leið og nefndin því áskilur sér rétt til þess að leita sér upplýsingar og úrskurðar hjá Amtmanni um skuldakröfuna, heimtar hún frekari upplýsingar hjá Kaupfélagsstjór að því er 3. tölulið reikningsins snertir. —

2. Oddviti skýrði frá að til orða hefði komið að hjónin: Jón Sigurðsson og María Þorkelsdóttir flyttu héðan til Ísafjarðar; einnig nefndinni væri kunnugt ætti hreppurinn bæ þann sem hjón þessi byggju í, og að öðruleyti væru þau talsvert skuldug hjá kaupmönnum. Nefndin álítur rétt að hindra eigi för þessara hjóna. En til að lúka skuldum þeirra hér skal, meðan til hrekkur taka af meðgjöf sjúklingsins

Sigurbjarnar Jóhannessonar sem hjá þeim
lá frá 15. des. f. á. til dánardægurs 20. maí
síðastl. Að öðruleyti var eigi þekara sókt um
mál þetta að þessu sinni. —
3 Oddvitakosning: Endurkosinn var Bene-
dikt Sölvason oddviti nefndarinnar með
7 atkvæðum til næsta árs. —

Fundi slitið.

d. u. s.
B. Sölvason

Samkvæmt þessarri atriðu leyfðist oddviti við að
fá málskostnaðarreikningum niðursettan bæði hjá
Amtmanni og landshöfðingja en árangurslaust
og var hann því bozaður samkvæmt reikningunum

B. Sölvason

Ár 1896 20. júní var hreppsnefndarf.
settur og haldinn í þinghúsi hreppsins. Nefnd-
ar allir mættir nema Jóni í Brennigerði.

1 Oddviti las upp bréf dags. 15. þ. m.
frá Halldóri Einarssyni þess efnis, að hann
fer fram á að hreppsnefndin sjái sér fyrir hús-
næði til næsta fardaga, þareð hús hans sé þeg-
ar tekið fjárnámi og selt, og hann verði að
víkja úr því innan fárra daga. — Þá las oddvit.
upp svar sitt uppá bréf þetta hvar í hann fann
undan að sinna beiðni Halldórs að svo stöddu
máli. — Í þriðja lagi las oddviti upp
bréf frá sýslumanni, dags. 18. þ. m. þar sem
bent er til að ekki liggi annað fyrir en að
hreppsnefndin útvegi Halldóri húsi í öllu
falli til bráðabirgða þangað til hægt væri að
senda fjölskyldu þessa til þeirrafærslu hrepps

hans sem er Akraneshreppur sydra.

Halldór Einarsson var kalladur á fundinn til að gefa nefndinni upplýsingar högum sínum viðvíkjandi. Skýrði hann svo frá, að sér hefði komið saman við konu sína um, að gera sig ásáttan með að lifa og búa sitt í hverju húsi næsta vetur; sjálfur sér og Stefáni elsta barninu, sem allir vegir færir; von sé til að einn drengurinn -Hallur- verði til næsta vors á Herjólfsstöðum og annar drengur -Árni- sé fast loforð fyrir að verði til næsta vors á Ulfsstöðum. En konan ásamt yngsta barninu verði útaf fyrir sig, og hafi hjá sér annað barn (Ólöfu) sem Halldór kvaðst leggja fulla meðgjöf með. Guðbjörg (10 ára) verði fyrst nú sem hjá móður sinni en þó skyldist það glögglega á Halldóri að konu hans væri óhjákvæmilegt að hafa Guðbjörgu hjá sér sleitulaust til að gæta hinna yngri barnanna þá er konan þyrfti að gegna yfirsetukonustörfum. — Barnið Guðrúnu (12 ára) hefði Marjus Pálsson tekið að sér. —

Spurði nefndin af þessari skýrslu Halldórs í sambandi við áðurnefnt sýslumanns bréf sé, allar líkur til að öll fjölskylda hans verði þegar eptir hinn 25. þ.m. húsvillt og að mikla leyti hjálparþurfi þá skorast nefndin undan að hafa önnur afskipti af máli þessu en þau, að óska að vegabréf verði nú þegar út gefið, og að yfirvaldið annist um að fjölskyldan verði tafarlaust flutt í sinn framfærsluhrepp sydra, undir eins og hún hefir verið borin út úr húsi því sem hún hefir í dvalið, — ef til þess kemur.

Fundi slitið

d.u.s. B. Sölvason

Hinn 14. desember 1896 settur og haldinn fundur hreppsnefndar Sauðár hrepps, og voru nefndarmenn allir mættir. Voru mál fyrir tekin í þessari röð

1 Fátækramál.

Jónas Jónasson á Tjörn var staddur á fundinum, og tjáði nefndinni vandræði sín með að halda við bjargræðisgrip sínum, einni kú, á hinu léliga fóðri er hann hefði fyrir hana að leggja. Kvað hann sér ómögulegt að halda lífinu í kúnni ef nefndin liðsinnti sér eigi. — Í tilefni af þessu samþykkti nefndin að borga í peningum fengist taða til kaups með góðu verði, eins og að skaffa honum nokkuð af rúgi í deig handa kúnni.

Oddviti skýrði frá að Pálmi á Borg hefði gert nefndinni reikning fyrir 35 kr. eptirgjald af Tjörn en nefndin kannast eigi við að það sé

að sé umsamið honum en 30 krónur, og
felur hr. V. Claessen að fá leiðréttingu
á þessu hjá Pálma.

2. Útsvarsmál. Oddviti lagði fram
A. útsvarskæru frá Ólafi Jónssyni söðlasmið
þar sem hann gerir þá aðalkröfu að útsvar
sitt sé lækkað um 3 krónur. — Á fundinum
mætti með skriflegt fullmakt, fyrir hönd Ólafs
tengdasonur Þorl. Þorláksson og gerði hann sig
ásáttan um ef útsvarið yrði lækkað um 50 aura eða
ef það mætti borgast alt í innskrift. —

Hreppsnefndin samþykkir að færa útsvar Ólafs
niður í 10,50 úr 11,00. —

B. Útsvarskæra Péturs veitingamanns Péturs
sonar var því næst upplesin. Aðalkrafa
kæranda er að fá útsvarið sitt lækkað um kr
26,10, og færir þá ástæðu fyrir að nefndin

hafi eigi reiknað sér til frádráttar nema
100 krónur í skuldavöxtum en hefði átt
að telja þá 622 kr., Kærandi mætti sjálfur
á fundinum og gaf nokkrar upplýsingar
máli sínu viðvíkjandi.

Eftir ýtarlega yfirvegun komst nefndin að
þeirri niðurstöðu að rjett væri að taka til
greina til lækkunar útsvarinu vaxtaskuldir
þær, sem til eru færðar í kæruskjalinu, allar
nema 3000 kr. til Zöllner og 1300 kr. til Chr.
Hanssens sem hvorttveggja eru vöruskuldir
og sem vitanlega borgast að nokkru eða
öllu leyti áður en fullárs renta er af þeim borguð.

Þessar skuldir sér nefndin eigi ástæðu til að
taka til greina þareð hún hefir fylgt þeirri
reglu að reikna eigi hjá neinum til frádráttar
útsvara slíkar skuldir nema af hafi verið borg
heils árs renta. Samkvæmt þessu úrskurðar

nefndin að útsvar P. Péturssonar lækki um Kr 14.10, úr 68,02 kr. í 53,92 kr.

c. Útsvarskæra Einars Eyjúlfssonar á Eyjum var þessu næst upplesin. Hann kveður sig aðeins 18 ára gamlann, heilsulítinn og vinnandi fyrir lágu kaupi, og krefst því að nefndin leysi sig frá útsvarsskyldu.

Nefndin samþykkti að fella burtu útsvar Einars, að upphæð kr. 1.50 gjörsamlega sökum heilsuleysis hans.

Vildótsið í Kölubók
Þá lagði oddviti fram bréf frá Jónasi bónda í Kelduudal þar sem farið er fram á að nefndin greiði 20 kr. af eptirstandandi fyrra árs meðgjöf og 60 krónur af þessa árs með- með barni Halenfríðar Gunnarsdóttir sem ýms meðfylgjandi vottorð sanna að eigi fæðingar-hrepp í Sauðárhreppi

Nefndin samþykkti að greiða með barni þessu Kr. 40, svo sem svarar meðlagi frá þeim tíma sem krafan var gerð – í síðast októbermán. – til næstu Krossmessu, þó setur nefndin þessi skilyrði fyrir greiðslunni: 1º að áður verði henni sent vottorð frá hreppsnefnd Rípurhrepps um að hvorki móðir barnsins né aðrir nánustu aðilar því geti eða vilji greiða meðlag með því. 2º At móðir barnsins sjálf sé því samþykk að leyta sveitarstyrks

3º At barnið og móðir þess sé flutt hingað á sína sveit næsta vor, ef ætlast er til að meðlag með því verði framvegis greitt af Sauðárhreppi.

3. Oddviti lagði fram til álita reikninga hreppsins fyrir síðastl. fardagaár og sá nefndin ekkert athugavert við þá.

Fundi slitið
B. Sölvason

Eptir ítrekaðar bréfaskriptir og talsverð þras, gaf oddviti þakal meðgjöfinni með barni Hólmfríðar niður í kr. 25. Yfirstandandi krossmessuár, vistaði Hólmfríður sig sjálf á Kárastöðum í Rípurhreppi, án til hlutunar hreppsnefndarinnar hér.

7 júní 1897

B. Sölvason.

Hreppsnefndin í Sauðárhreppi brá á fundi með sér að kveldi hins 11. júní 1897 í þinghúsi hreppsins eptir boðum oddvitans; Oddviti setti fundinn og voru allir nefndarmenn mættir.

Oddviti skýrði frá að til efni fundarins væri það, að stúlkan Sigurlög Jónsdóttir á Sauðárkrók hefði í vottaviðurvist lýst því yfir við sig að hún væri svo að heilsu og vinnukrapti þrotin að hún gæti eigi veitt forsorgun barni sínu Gunnari á 1ta ári og sagði það því að sínum parti til sveitar.

Þá átti nefndin tal við Gunnar Jónasson í Hólakoti föður barnsins og tveggja annara sem hann hefir átt með Sigurlögu, sem hann sér um eingöngu, og lýsti hann því yfir að hann væri fús til að láta ú[t]hlutað af hendi rakna ef hann gæti með barni þessu

en þyrði eigi að lofa nokkru ákveðnu
í því tilliti og því síður gæti hann út-
vegað því verustað nú sem stæði; hvað
þegninn sem væri.

Máli þessu viðvíkjandi gjörði nefnd-
in svolátandi fundarályktun: Hand-
barninu Gunnari Gunnarssyni á 1ta ári,
aðdveljandi á Sauðárkrók, skal fengið vega-
bréf og flutt á móðurhrepp sinn Holts-
hrepp í Fljótum.

2. Oddviti bar undir nefndina hvað gjöra
skyldi við bæ Jóns Sigurðssonar sem
væri hreppsins eign, hvort selja eða leigja
fyrir hve mikið verð eða hve mikla leigu.

Nefndin samþykkti að leigja bæinn fyrst
um sinn Hallgrími Organista sem í honum
hefði búið síðan í fyrrahaust og ákvað leiguna
fyrir liðið ár Kr 18,76 en fyrir yfirstandandi

fardaga-ár Kr 25. Auk þess gjaldi leigjandi
lóðareiganda Christjáni Hansen á
Sauðá lóðargjald að minsta kosti
fyrir yfirstandandi ár. Nefndin felur
oddvita sínum að tilkynna Hallgrími
þessar ályktanir nefndarinnar.

3. Benidikt Pálsson var endurkosinn
oddviti nefndarinnar fardagaárið 1897-98

Fundi slitið

d. u. s. B. Pálsson

Í fjærveru setts sýslumanns, sýslumanninum
í Húnavatnssýslu gaf hreppstjórinn í Sauðár
hreppi útvegabréf handa barninu Gunnari Gunnars
til Holtshrepps, og fór móðir barnsins síðan
sjálf með það ~~það~~ þangað með strandferða
skipi beina leið til Siglufjarðar og var fargjaldið

fyrir hana og barnið, borgað af sveitar
sjóði Sauðárhrepps. 2 —

B. Pálsson

Ár 1897 hinn 29. ágúst var almenn-
ur fundur haldinn á Sauðárkrók
Flestir bændur mættir

Til efni fundarins er bréf frá hreppstjór-
anum í Sauðárhreppi dagsett þ. m. sem
var lesið upp. Í bréfi þessu skýrir hreppstjór
inn hreppsnefndinni að amtsráðið hefi
ákveðið að almenn fjárböðun skuli framfara
í næsta hausti og lagt fyrir hreppstjóra og
hreppsnefnd að annast um að nægileg baðlyf
yrðu fyrir hendi í tækatíð svo bændur gæti
fengið þau til að baða fé sitt í.

Oddviti vakti athygli á því að Cooper's
baðlyf væri eptir umsögn dýralæknis M.
Einarssonar heppilegasta baðlyfið og hættu
laust, og með því að fyrir lá auglýsing
frá Ásgeiri Sigurðssyni í Reykjavík hvað
baðlyfið kostaði voru fundarmenn einhuga
á því að brúka það á næsta hausti.

Því næst var skorað á hreppsnefndina
að hún tæki að sér útvegun á baðlyfinu
og samþykkt með atkvæðagreiðslu að fela
henni nefndinni að útvega nægileg baðlyf
til að útbaða allt fé sem á vetur yrði sett í
hreppnum, en til að finna út hvað mikið
myndi þurfa til þess var álitið heppilegast
að fara eptir verðframtalinu.

Þá kom til umræðu sóttkvíunin þessa
húsa, og voru mjög skiptar skoðanir um það
mál

og þegar það var borið undir atkvæði
var það fellt (að eins eitt atkv. með því.
lýsti oddviti því yfir að þeir sem vildu heimta
hús sín gjöld að sjálfir útvega sér það sem til
þess útheimtist. Talað var um að baðker-
um yrði komið upp í félagi eptir sam-
komulagi. Þess var getið á fundinum
að Stefán Jónsson hafi tekið að sér að út-
vega baðlyf handa nokkrum hreppum, og
var því samþykkt að nefndur leytaði
samninga við hann um pöntun baðlyfi
ef þau fengjust inn í reikninga og yrðu eig-
dýrari en þau yrðu hingað komin að sunn-
an væru þau fengin þar.

Með því fleyra kom eigi til umræðu
var fundi slitið.

B. Sölvason.

Sama dag pantaði oddviti af baðlyfi
um hjá Stefáni Jónssyni

Hinn 27 nóvember 1897 var settur og haldinn hreppsnefndarfundur í þinghúsi Sauðárhrepps. Voru nefndarmenn allir mættir. — Setti oddviti fundinn og kvað aðalverkefni hans vera, að taka til meðferðar nokkur sveitarútsvars kærumál sem nú hefði borist.

1 Útsvarskæra Einars Gíslasonar á Breiðstöðum, lesin upp og fer hann í henni fram á lækkun um 228 aura og styður með því; að hann hafi 1 ómaga fleyra en hreppsnefndin hafi vitað um. Að öðruleyti ber hann sig saman við Guðm. Arason á Mosfelli, og Kristján Blöndal á Sauðárkrók, og heimtar útsvar hins síðar nefnda hækkað um 3 krónur.

Þareð hreppsnefndin sökum ókunnugleika hefir eigi tekið við niðurjöfnunina tillit nema 1 ómaga hjá kæranda en þeir eru 2 þá ályktar hún að

lækka útsvar kærandans um 175 a er því útsvar hans alls: 3 kr 53 aurar

Hinsvegar sér nefndin eigi ástæðu til að hækka útsvar Kristjáns Blöndal þareð hann er fjærverandi og getur eigi mætt til að halda uppi vörn fyrir sig, en nefndin áður hefir lagt á hann útsvar nákvæmlega eptir sömu reglum sem hún hefir fylgt við aðra. —

2 Útsvars kæra Friðriks Ásgrímssonar á Reykjum lesin upp. Ber hann sig saman við oddvitann og Pálma á Borg, og krefst þess að meiri jöfnuður sé ákveðinn milli sín útsvars og útsvara þessara manna. Leggur hann sérstaka áherslu á, að hækkunin fyrir efni og ástæður sé ofmikil hjá sér í samanburði við þá. — Af samanburði ofangreindra útsvara sést, að Pálmi Pétursson ber um 25 krónum og Benidikt Pálsson nálægt 4 krónum hærra útsvar en kærandinn. Þenna mismun alls útsvara þessara álítur nefndin mjög sanngjarn

an, eptir því sem hún þekkir til kringumstæða
fjelutadeigenda, og fellir því svolátandi úrskurð:
Útsvar Friðriks Ásgrímssonar á Reykjum
og þeirra sem hann hefir borið sig saman við
skulu óbreitt standa.
3. Útsvarskæra Sigurðar Jónssonar verzl-
unarmanns á Sauðárkrók upplesin.
Hann kvaðst hafa ómaga fyrir að sjá n.l.
móður sína, heilslitla, og krefst því lækk-
unar á útsvari sínu og helst að því sé
alveg slept.
Með því nefndinni virðist sjálfsagt að
taka til greina þenna ómaga sem aðra
til lækkunar útsvarsins úrskurðar hún að
útsvar Sigurðar Jónssonar lækki um 1.75
aura eða úr 3 kr. niður í 1.25 aura.
4. Útsvarskæra Símonar Alexíussonar

var því næst tekin til umræðu og upp-
lesin. Hann þóttist undan að greiða
nokkurt útsvar, fyrir þá sök að hann
hafi síðastl. sumar haft heimili og ból-
stað á Ísafirði, og hér hafi hann eigi atvinnu
rekið í 7 mánuði, þareð hann hafi
talsvert af tímanum dvalið við atvinnu-
rekstur sinn í Hofsós.
Jafnvel þó nefndin verði að líta svo á
að Símon hafi heimili hér í hreppi far-
dagaárið 1897-98 þar sem hann hefir
rekið atvinnu sína síðastl. sumar í þjón-
ustu kaupmanns Christjáns Popp sem
er búsettur á Sauðárkrók, og meti sig því
hafa fulla heimild til að leggja á kærand-
fullt útsvar áðurnefnt fardaga ár þá vill
hún þó taka sanngjarnt tillit til þess að
kærandi segir að á sig hafi verið lagt og
hann borgað á Ísafirði útsvar til nýjárs
1898

og fellir því burt tiltölulegann
hluta af útsvarinu þegar kærandi hefir
sannað fyrir nefndinni að hann hafi greitt
áður nefnt útsvar á Ísafirði. Að þannan
greindum skilyrðum fullnægðum greiði
Símon Alexíusson til Sandárhrepps útsvar
fyrir tímabilið frá 1. jan. 1898 til næstu
fardaga í réttu tiltölu við útsvar það
sem hér hefir áður verið á hann lagt eður
3 krónur 66 aura.

5. Þá las oddvit. upp bréf frá Bjarn-
leifi Jónssyni á Ísafirði, þar sem segir
er þann á að kosti sá er Jón foreldrar
hans bjuggu í áður þau fluttust vestur
geði hann á næsta vori því þá hyggist hann
að ætla leysta hingað ásamt foreldrum sínum
Nefndin felur oddvita sínum að aðvara
organista H. Þorsteinsson um að flytja

burtu úr kofanum á næsta vori.
6. Oddviti hreifði því hvort nefnd-
inni virtist eigi ráðlegt að segja Tjörn
lausri fyrir næstu jól. Útaf þessu kemur
nefndinni saman um að kjósa 2. menn
úr sínum flokki, til að tala við þau Tjarn-
arhjón og fá þau með góðu til að hætta
við búskap sitt á Tjörn og láta börn sín frá sér
í staði sem þeim væri bærilegra hvað upp-
eldingu snertir. Til þessarar farar voru þeir
kosnir Jón Guðmundsson og W. G. Melsted
Skulu þeir og annast um launsölu jarð-
arinnar ef samtalið fellur svo, að þeim
virðist það rétt og mannúðlegt.
7 Krafa frá Pálma á Bergi um legu
eptir 6 ár hjá Jónasi á Tjörn neitar nefnd
að sinna.
8 Að lyktum las oddviti upp skjal frá
nokkrum konum kaupstaðarins, þar sem

bedið er um styrk úr hreppsvega
sjóði til að gera veg frá brúnni yfir
Sauðána inná flöðurnar. Höfðu Kvenn-
fjelagskonur á Sauðárkrók í fyrra vetur
byrjað á að láta ryðja braut frá brúnni
suður eptir og vilja nú fá styrk til að bera
ofaná hana. Hreppsnefndin samþykkti
ir með 3 atkvæðum gegn 2 að veita 60
krónum úr hreppsvegasjóði til þessa ofan
ritaða vegar-fyrirtækis. Hinir 2 (Jósef
Guðmundsson og Benidikt Sölvason) sem
á móti voru vildu aðeins veita 40 krónur
til þessa vegar.

Fundi slitið

d. u. s.

B Sölvason

Hinn 2. febr. 1898 hjelt hreppsnefndin í
Sauðárhreppi fund með sjer í þinghúsi hreppsins.
Voru nefndarmenn allir mættir. Oddviti setti fund-
inn og tók fyrir sem fyrsta mál á dagskrá:

1. Þurfamannamál.

a. Jónas Jónsson á Tjörn. Hreppsnefndarmennirnir W. G.
Melsted og Jón Guðmundsson, sem kosnir voru á
síðasta fundi til að finna þau Tjarnarhjón að máli,
skýrðu frá, að það væri vilji þeirra hjóna, að flytja
hingað upp á Sauðárkrók, en hreppsnefndin yrði
að útvega þeim húsnæði. Hafði konan sjerstaklega
lagt áherzlu á, að þau fengju að halda hjá sjer
börnum sínum; þó voru þau ánægð með, að eitt barn-
ið væri komið að Sjávarborg.

Nefndin samþykkti að koma einu barninu fyrir að
Sjávarborg og felur oddvita sínum að semja um það
mál, en hjónin skulu fá að halda hinum börnum sínum
hjá sjer.

Oddviti gat þess, að Rúnólfur Jónsson á Sauðárkróki:

vildi selja* hreppnum bæ sinn fyrir sunnan Sauðárós og hefði hann stungið upp á 500 kr. verði, helming í peningum, helming í innskript. Felur nefndin tveimur úr sínum flokki, Jóni Guðmundssyni og V. G. Melsted, að semja um kaup á bæ þessum, skoða hann og virða til sanngjarns verðs og reyna að komast að aðgengilegum kaupskilmálum. Jafnhliða felur nefndin þessum tveim mönnum, að fá hjá einhverjum smið álitum um hvað 8 og 6 álna timburhús mundi kosta, ef nefndin gæti eigi gengið að kaupum á Runólfsbænum og hyggði að byggja fyrir þau Tjarnarhjón.

2. Húsmennska.

Ýmsir hafa munnl. og skrifl. mælst til að fá húsmennskuleyfi; en þar eð umsóknir þessar eru óformlegar og ólöglegar, getur nefndin enga úrskurði fellt nje leyfi gefið og felur því oddvita sínum að birta hlutaðeigendum, hvað til þess þurfi, að nefndin geti tekið húsmennskubeiðni til greina.
— Nefndin samþykktir, að setja upp auglýsingu, er varar húsbændur við að leigja nokkru húsfólki eða lausafólki án þess að hafa fyrst fengið fullvissu um að hlutaðeigandi hafi leyfi hreppsnefndarinnar til að dvelja hjer.
— Hreppsnefndin samþykkti að greiða prestgjöld fyrir Jónas á Tjörn og Guðmund Guðmundsson á Sauðárkróki á yfirstandi ári.

3. Goodtemplararnir á Sauðárkróki hafa farið þess á leit við fátækrastjórnina, að hún gæfi sjer meðmæli sín til að halda uppi sjónleikjum á Sauðárkróki í vetur. — Með 4 atkv. gegn 1 (sjera Árna Björnssyni) vísar hreppsnefndin þessu máli frá sjer sem sjer óviðkomandi, þar eð hún þekki engin lög, er bjóði sjer að fjalla um slík mál.

Fundi slitið
B. Sölvason

Hinn 29. marz 1898 var fundur haldinn á Sauðárkrók í þinghúsi hreppsins, boðaður af oddvita hreppsnefndarinnar eptir áskorun nokkurra Borgsveitunga, til þess að ræða um hluttöku í Kaupi á Reynistaðarafrjett, Gvendarstaðalandi og rjettarstæðinu, sem Staðarhreppur, Rípurhreppur og útpartur Seiluhrepps höfðu þegar keypt fyrir 2000 kr., og boðið Borgsveitungum að vera með í kaupinu, ef þeir borguðu tiltölulegan hlut andvirðisins, sem talið er 200,34 kr. Voru Borgsveitungar allir mættir, nema bændurnir frá Borgargerði og Grænhól.

1. Lesið upp kaupbrjef fyrir Reynistaðarafrjett og rjettarstæðinu og Gvendarstöðum, dags. 28. f.m. Einnig frumvarp til reglugerðar fyrir notkun afrjettarinnar.

Því næst var rætt um það, hvort bændur þeir, mættir voru á fundinum, vildu taka þátt í áminnstu kaupi fyrir hið ákveðna kaupverð 200,34 kr. En með því að bændurnir frá Gili, Kimbast. og Bremnisgerði, Áshildarholti og Sauðá eiga frían upprekstur fyrir fjenað sinn, vildu þeir eigi vera með í kaupinu nema að því er snerti Gvendarstaði og rjettarstæðið, en vildu eigi vera með í kaupi á afrjettinni, nema með því móti að ábúendur Sjávarborgar, Borgargerðis og Grænhóls tækju framvegis þátt í samanrekstrum á geldfje haust og vor í heimalöndum fyrnefndra jarða, er frían upprekstur eiga. Eptir allmiklar umræður um þetta mál varð það loks að samkomulagi, að Pálmi Pjetursson á Sjávarborg lofaði fyrir sig og eptirkomandi ábúendur á Sjávarborg að leggja til 1 mann í 2 skipti að vorinu og 1 mann í 1 skipti að haustinu í árlegar fjeleitir við

bændurna frá Borgargerði og Grænhól til smalamennsku þessara, svo framarlega sem þeir vildu taka þátt í kaupinu. Var síðan með nafnakalli borið undir atkvæði ~~[illegible]~~ fundarmanna, hvort þeir vildu vera með í kaupinu, og sögðu allir já við, voru, en það voru allir bændur Borgarsveitar, nema Guðmundar á Grænhól og Björg. í Borgargerði. — Hreppsnefndinni var falið að jafna niður gjaldinu á kaupendur eptir lausafjártíund þeirra.

Hjer á eptir er innfært kaupbrjef fyrir Reynistaðarafrjett og Gvendarstaðalandi samkvæmt eptirriti af frumritinu.

Vjer, sem ritum hjer nöfn okkar, Árni Jónsson frá Marbæli, Jón Guðmundsson frá Sauðárkróki, Guðmundur Ólafsson, Ási, Sigurjón Jónsson Glæsibæ gjörum kunnugt,
að vjer með brjefi þessu fyrir hönd upprekstrarfjelags Staðarfjalla samþykkjum og göngum að kaupi á Reynistaðarafrjett ásamt Gvendarstaðalandi og rjettarstæðinu, sem Jón Jónsson

á Hafsteinsstöðum hefur gjört við ekkjufrú Jóhönnu Halls-
dóttur á Sauðárkróki með kaupbrjefi dagsettu 5. þ. m.; og undir-
gengst afrjettarfjelagið alla þá skilmála, sem þar eru settir. Er það
kaup hjer með gjört afrjettarfjelagsins kaup, en afrjettarfjelagið
er allur Staðarhreppur, allur Rípurhreppur að undanskildu
Egilsdarholti; af Seiluhreppi Langholtið fram að Litlu-
seilu að henni meðtaldri, og ennfremur Fjall og Vatnsskarð á-
samt Geldingaholti og Holtskoti, af Sauðárhreppi innan Göngu-
skarðsár. Hið keypta land er 25 H að dýrleika og kostar 2000 Kr.,
og skiptum vjer kaupinu milli einstakra hluta afrjettar-
fjelagsins sem hjer segir:

__Staðarhreppur__ borgar af kaupverðinu 626,95 Kr. og eign-
ast í hinu keypta landi 7,1 H. __Seiluhreppur__ borgar á sama
máta 521 Kr. [illegible], og eignast í hinu keypta landi 6,6 H. Á
sama máta borgar __Rípurhreppur__ af kaupverðinu 657,68 Kr.
og eignast í hinu keypta landi 9 H. Sömuleiðis borgar __Borg-
arsveit__ af kaupverðinu 200,34 Kr. og eignast af hinu keypta
landi 2,3 H.

Hver hluti afrjettarfjelagsins tekur svo að sjer að
greiða allar skyldur og skatta, sem á eigninni hvíla
eða hvíla kunna, samkvæmt kaupi sínu, sem og
sjer um greiðslu þess til rjettra viðtakenda. Ef eitt-
hvert hreppsfjelagið útvegar öllu upprekstrarfjelaginu
lán til að borga með hið keypta upprekstrarland, þá
skulu öll hin hreppsfjelögin, sem í kaupinu eru, hvert út af
fyrir sig gefa út ábyrgðarskjal fyrir þeirri upphæð, er þau
eiga að fá að láni, og að öðru leyti vera háð þeim skil-
málum, sem lánið er veitt með; þó skal hverjum heim-
ilt að borga fyr en á síðasta gjalddaga.

Ekkert kemur það einu hreppsfjelagi við, hvernig
hitt hreppsfjelagið jafnar kaupverðinu á hreppsbúa sína.
Allar skyldur og rjettindi, sem af sameign þessari
leiða, eru teknar fram í reglugjörð um notkun af-
rjettarinnar og er hún bindandi samningur milli
allra í afrjettarfjelaginu.

Rísi misklíð síðar út af samningi þessum, skal
þann misklíð leggja undir sýslunefnd til endilegs úr-
skurðar. Þennan samning má þinglesa á kostnað
upprekstrarfjelagsins.

Verte

Þessu til staðfestu eru okkar undirskrifuð nöfn og heimili.

Staddir á Hafsteinsstöðum 28. marz 1898
(Jón Jónsson) Sigurjón Bergvinsson. Jón Guðmundsson
Guðm. Ólafsson Árni Jónsson (Hallgrímur Thorlacius)

Rétt afskrifað vottar
B. Sölvason

Hreppsnefnd Sauðárhrepps kom saman á fund á Sauðárkróki hinn 20. maí 1898. Voru allir nefndarmenn mættir á fundinum.
Oddviti setti fundinn og var tekið fyrir
1. Beiðni frá Sigurði Kár Stefánssyni um að fá að setjast að í húsmennsku á Sauðárkróki. Sigurður mætti á fundinum og skýrði frá að hann ætti kýr, annað ekki, skuldaði 50 Kr., ætti eitt barn og annað í vændum, gæti eigi á sjó komið.
Að þessum kringumstæðum athuguðum samþykktir hreppsnefndin í einu hljóði að neita nefndum Sigurði að setjast að í Sauðárhreppi í nokkurri sjálfsmennsku.
2. Oddviti flutti fram munnl. beiðni sama efnis frá Sigurði Guðmundssyni frá Bæjarklettum. Sigurður mætti á fundinum og gaf upplýsingar um eignir sínar, sem nema c. 400 Kr.; hann er ómagalaus með konu og uppkomnu stúlkubarni. Nefndin leyfir því manni þessum, að setjast að á Sauðárkróki.
3. W. G. Melsted bar fram munnl. beiðni frá Magnúsi Magnússyni á Geirastöðum í Húnavatnssýslu

um að setjast að í húsmennsku hjer á Sauðár-
króki. Sakir vantandi upplýsinga, einkum votto-
orð um reglusemi, samþykkir nefndin að fresta
máli þessu unz frekari upplýsingar fást. —
4. Oddviti skýrði frá, að hann vissi til, að nokkrir
fátækir fjölskyldumenn ætluðu nú í vor að flytja
inn í hreppinn (ɔ: á Sauðárkrók). Sjerstakl. vakti
hann athygli á því, að Guðm. Jónsson frá Vestra-
móti, er nefndin hefði bannað búsetu á Sauðárkrók,
væri þegar farinn að byggja sjer hús á verzlunar-
staðnum.
Nefndin samþykkir að kæra Guðmund þenna
Jónsson fyrir sýslumanni, fyrir brot gegn
þurrabúðarlögunum 12. jan. 1888, að hafa ó-
hlýðnast banni hreppsnefndarinnar.
5. Tilefni af því, að nefndinni hefur borist
til eyrna, að Tebbald Arnason ætli að leigja fjöl-
skyldumönnum, sem ekki hafa sótt um leyfi hrepps-
nefndarinnar til búsetu, samþykkir nefndin, að odd-
viti skrifi Tebbald og aðvari hann alvarlega
með skýrskotun til laga 26. maí 1863, 13. gr.

6. Af samskonar tilefni samþykkir hrepps-
nefndin að skrifa Jóni Jónssyni bónda á Hjalta-
stöðum.
7. Oddvita falið á hendur, að ámálga við
Jón Eiríksson að flytja burt af Sauðárkrók.
8. Oddviti skýrði frá, að Anna Sveinsdóttir, vinnu-
kona í Ási í Hegranesi, hefði sagt sig með barni
sínu á 1ta ári til sveitar, og væri enginn efi á, að
hún væri hjer sveitlæg. Kvað hann von
vera til að barninu yrði komið fyrir á Heiði,
en óvíst um móðurina, sem er krampaveik.
Nefndin felur oddvita sínum frekari fram-
kvæmdir í því, að koma barninu fyrir og útvega
móðurinni vinnu, þegar hún er vinnufær.
9. Vegabótafje, 120 Kr., samþykkir nefndin að verja
þannig:

Til vegagjörðar á Reykjaströnd —	c. 60 Kr.
Til Kirkjugarðsstígs —	c. 25 —
Til að ryðja veg frá Gönguskarðsá suður á móts við syðsta hús á Sauðárkróki —	c. 5 —
Óráðstafað —	30 —
	120,00

Oddviti tekur að sjer vegabót á Reykja-
strönd, V. Claessen kirkjugarðsstig, Jón Guð-
mundsson vegarruðningin.

fundi slitið

Nefndarfundur haldinn 28 maí 1898 allir mættir

1 Húsmennskuleyfi veitt Magnúsi Magnússyni er lagði fram skilríki fyrir því að hann ætti Kr. 350 skuldlaust. 2 Skorað á hreppsn. að annast um að Kallar og kona segi ekki í löglegri lausamennsku.
3 Samþykkt að gefa með Sæmundi á Skíðastöðum 60 kr. karlægt gamalmenni.
4 Stúlkunni Önnu Sveinsd. sem nú er sett í næsta fundargerð tekin vistleysi [illegible] vistin ... og lofar að gjalda henni kaup eftir því sem [illegible] sannast

fundi slitið.

Ár 1898 hinn 18. júní var á hreppaskila-
þingi í þinghúsi hreppsins á Sauðárkróki kosið
í hreppsnefnd í stað þeirra oddvita Benedikts
Sölvasonar og kaupmanns V. Claessens, sem
höfðu þá verið í hreppsnefndinni þann tíma,
sem lögákveðið er. Áður en kosningar fóru fram,
voru þessir menn spurðir að, hvort þeir tækju við kosningu aptur,
Benedikt Sölvason var tilleiðanlegur, en Claessen lýsti yfir því
að hann tæki ekki móti kosningu. Fóru svo kosningar
fram og voru þessir kosnir: Benedikt Sölvason, oddviti,
með 20 atkvæðum, og Pálmi Pjetursson með 24 atkvæðum.

Var svo kosningarfundinum slitið.
Sama dag var fundur settur í hreppsnefndinni
til þess að kjósa oddvita og varaoddvita fyrir
yfirstandandi ár. Var Benedikt Sölvason kosinn
til oddvita og V. G. Melsted til varaoddvita. Sam-
þykkt var í nefndinni að látið væri bíða, að skipta
verkum í hreppsnefndinni vegna fjarveru
síra Árna Björnssonar.

Oddviti lagði fram brjef og beiðni Halldórs Þor-
leifssonar um leyfi til að setjast hjer að og sam-
þykkti nefndin það. Annað brjef var lagt fram frá
Sigurði Jónssyni, þar sem hann fór fram á dvalar-
stað á Sauðárkrók fyrir konu sína og 2 börn. En af
því að kona þessi var hjer næstl. vetur og þurfti hjálpar
við hjá óviðkomandi fólki, vildi nefndin ekki gefa leyfi
til lengri dvalar á Sauðárkróki, með því líka að ó-
upplýst er um sveitfesti Sigurðar.

Í nefndinni kom ennfremur til tals með Pjetur Eiríksson,
sem seztur var hjer að til veru, og var oddvita falið
að tilkynna honum, að þar sem hann væri hingað
kominn og seztur að í óleyfi hreppsnefndarinnar,
yrði hún að aðvara hann um, að vera sjer úti um

annan verustað en hjer á Sauðárkróki.
Ennfremur kom til tals með gamla Kom, Ingigerði Gestsdóttur, sem kvartað hefur um framfæri augans og vill helzt losast við það, en sakir efnahagsins treysti sjer ekki til að borga kostnað þann, sem af því leiðir, og hefur því leitað aðstoðar hreppsnefndarinnar. Hún vill fá far til Eyjafjarðar og að Guðm. Hannesson vinni verkið. — Hreppsnefndin var einhuga um að leita álits hjeraðslæknis um málið og haga sjer eptir því.

Fundi slitið

B. Pálsson

Árin 27. okt. 1898, setti oddviti hreppsnefndarinnar í Sauðárhreppi nefndarfund í barnaskóla-húsinu á Sauðárkrók. Voru allir nefndarmennirnir mættir. Hið aðallega starf, sem fyrir fundi lá, var:

1. ~~Niðurjöfnun sveitarútsvaranna.~~

1\. Oddviti lagði fyrir nefndina þessi skjöl:

a. Fundarskýrslu frá hreppsstjóranum
b. Brjef frá barnaskólanefndinni í Sauðárhreppi, dagsett 25. okt. 1898, þar sem beðið er um 120 kr. styrk frá hreppnum til skólans. Nefndin samþykkir að veita 110 krónur til skólans.
c. Áætlun um þarfir hreppsins, og áætlun um tekjur hans, er sýnir að niður þarf að jafna um 1200 kr.
d. Brjef frá nokkrum mönnum á Sauðárkrók, dags. 17. okt. þ. á. þar sem

fariðer fram á, að hreppsnefndin láti nú þegar í haust gjöra við aðalbindina á Sauðárkróki, svo að hún eigi flói yfir barma sína og verði þannig til skemmda og áþverra svo sem verið hefur.
Nefndin sámþykkir, að sinna þessu máli á þann hátt, að leggja fram fé til þessarar viðgjörðar á bindinni að einhverju leyti, þá er búið sé að gjöra áætlun um hvað viðgjörðino muni kosta. Felur nefndin oddvitanum að tilkynna hlutaðeigendum þetta, en frestar að öðru leyti frekari aðgjörðum í máli þessu, unz nánari upplýsingar fást. —
c. Bréf frá hreppstjóra Sauðárhrepps, dags. 23. okt. þ. á., þar sem lagt er fyrir nefndina að kjósa 1 mann úr sínum flokki til að vera með í að semja verðlagsskrá, samkv. lög. 6. nóv. 1897 og líka 2 menn til að skoða fé

í hreppnum ásamt hreppstjóra samkvæmt lög. 26. febr. þ. á.
Til hins fyrrnefnda starfs kaus hreppsnefndin Jón Guðmundsson, en til hins síðarnefnda Gunnar Hafliðason í Skálahnjúk, aðalmaður, en Jónas Jónsson sem varamann.
Að þessum störfum loknum, byrjaði nefndin á, að reikna út tíundir manna og ráða um aukaútsvör. Var samþykkt í nefndinni, að leggja 1 kr 50 á hvert lausafjárhundrað og jafngildi þess í öðrum tekjum og eignum.
Fundinum frestað til næsta dags.
Hinn 28. okt. var fundinum fram haldið.
Hélt nefndin áfram, að jafna niður útsvörum, eptir þeim upplýsingum um hagi manna, er hún gat aflað sér, og eptir að hafa setið að því starfi til kvölds var fundinum frestað til næsta dags. —

Hinn 29. okt. var fundinum framhaldið. Nefndin hélt áfram og lauk við niðurjöfnunarstarfið. Nefndin hafði til leiðsögnar reglugjörð sýslunefndarinnar um álagninguna sveitarútsvara, en vék frá henni, þar sem þótti við eiga. Málikvarðinn fyrir niðurjöfnuninni var 1.50 aurar á hvert lausafjárhundrað.
Nefndin samþykkir að leggja fram niðurjöfnunarskýrslu, er sýni: tíundarútsvar, aukaútsvar og allt útsvar, en sem fylgiskjal með skýrslu þessari sé tíundarskýrsla, og sundurliðuð skýrsla um álagninguna á nokkra hina stærstu gjaldendur.
2. Oddvitinn bar fram beiðni frá Bjarnleifi Jónssyni um að selja sér bæ þann, er foreldrar hans áður bjuggu í, fyrir sanngjarna borgun. Nefndin samþykkir sölu á bænum, og felur 2 mönnum úr nefndinni, W. G. Melsted og Jóni Guðmundssyni, að meta bæinn til verðs og semja við Bjarnleif um kaupin svo tryggilega, að nefndin sjái sínum hlut borgið.
Fleiri mál lán eigi fyrir nefndinni að þessu sinni og var því fundi slitið.

d. u. s.

Árni Björnsson

B. Pétursson Pálmi Pétursson W. G. Melsted

Hinn 24. ~~Desember~~ Nóvember 1898. var haldinn fundur í hreppsnefndinni. Voru nefndar-menn allir mættir. Oddviti setti fund-inn og tók mál fyrir og til úrslita svo sem hér segir:

1. Lagði oddviti fram í nefndinni reikning Sauðárhrepps. Nefndin kynnti sér reikninginn með fylgiskjölum. Á reikn-ingi þessum eru húseignir hreppsins taldar með-al arðlausra eigna. Nefndin álítur réttara að telja eignir þessar meðal arðberandi eigna hreppsins, jafnvel þó torfhús þessi séu notuð fyrir vistarveru handa þurfalingum hrepps-ins. Metur hreppsnefndin hæfilegt að reikna 12 krónur eftir Guðmundarkofa og 40 kr. eftir Runólfsbæ, og þessar upphæðir séu tilfærð-ar sem sveitarstyrkur hinna núverandi íbúa húsanna. Að öðru leyti getur nefndin ekki fundið neitt athugavert við reikn-inginn; þó vísaðist nefndinni ætlaða til

að gjöra tilraun til að fá lækkaðar skuldakröfur þeirra Sigfúsar frá Hring-ey og Gísla Gíslasonar frá Vaglagerði, fyrir starf þeirra við grenjavinnslu, þar eð af því starfi varð enginn árangur. En þar sem þessir menn þó voru ráðnir til starfans, en ótíð hindraði framkvæmdir, þá álítur nefnd-in rétt að gegna kröfum þessum til fulls, ef sannað verður að þeir hafi liðið atvinnutjón fyrir bið sína hér í hreppi, svo sem þeir fram-bera. Oddvita falið að leita á áreiðanlegra upp-lýsinga um þetta síðasttaunefnda atriði í máls-inu. ——

2. Til að gjöra út um sölu á Jónsbænum, kallaði nefndin á sinn fund Bjarnleif Jónsson, sem, einsog segir í næstu fundargjörð hér á undan, falast eftir bænum til kaups.

Það verður að samningi milli hreppsnefnd-ar og Bjarnleifs:

1. að hann kaupi bæinn af hreppsnefndinni
2. að verðið sé 125 krónur.
3. að hann hafi borgað 50 krónur af verðinu fyrir lok næsta júlímánaðar.
4. að hann úr því greiði 25 kr. á ári, í þrjú

ár, fyrir fardaga ár hvert.

5. að hann veiti foreldrum sínum húsaskjól (ókeypis) svo lengi sem þau við þurfa og hann getur.

6. að hann ei þurfi að greiða neinn leigu eftir bæinn yfirstandandi ár.

7. að bærinn sé engum veðsettur, án vitundar og leyfis hreppsnefndarinnar, meðan verðið er fullgreitt.

Að öðru leyti felur hreppsnefndin oddvita sínum að gjöra kaupbréf um bæinn við Bjarnleif, samkvæmt framanritaðri sölu- og kaups-skilyrðum.

3. Lán til Sauðárkrókskirkju. Kirkjunni var 1893 lánaðar 500 kr. af hreppnum, er ákveðið var að stæðu rentulaust í næstu 5 ár. Þar sem tími þessi er nú liðinn samþykkir nefndin, að skrifa sóknarnefndinni og tilkynna henni þetta, og jafnframt áskilja eftir, að rentur séu hér eftir borgaðar af láni þessu 4% pr. a., ef sóknarnefndin sér það fært eftir núverandi fjárhag kirkjunnar.

4. Afréttarkaup. Samkvæmt fundargjörð 29. marz 1898 þarf að jafna niður kaupverði afréttarinnar 700.34 aurum á þá, sem eru þar til gjaldskyldir. Nefndin kýs til þessa starfa úr flokki sínum: Jón Guðmundsson, V. G. Melsted og Pálma Pétursson.

5. Húsmennskufólk. Þar eð ýmsir dveljast í húsmennsku í hreppnum án leyfis hreppsnefndarinnar, dylst nefndinni ekki að slíkt veldur miklu óreglu og erfiðleikum með allt eftirlit og stjórn á sveitarmálum. Til að fyrirbyggja slíkt framvegis, ~~samþykkir nefndin~~ gjörir nefndin eftirfeldar samþykktir:

1. að skora á menn þá sem hér greinir að fara burtu úr hreppnum:

a. Þorfinnur Þorfinnsson Gil
b. Guðmundur Gíslason Hlíðarenda
c. Hallgrímur Hallgrímsson Tjörn
d. Árni Helgason Breiðstöðum
e. Pétur Eiríksen Sauðárkrók

f. Guðmundur Sigurðsson Sauðárkrók
g. Jón Jónsson Sauðárkrók

2. að þeir menn sem ekki hafa þegar sókt um leyfi til húsmennsku, en sem nefndin hefir ekki á móti, þeir verði einnig aðvaraðir um ólöglega veru, að svo vöxnu máli. Menn þessir eru:

a. Jónas Sveinsson Sauðárkrók
b. Guðmundur Gíslason —"—

3. að láta verða ganga umburðarbréf um hreppinn, með harðorðaðri aðvörun um að húsráðendur taki ekkert af húsmennskufólki án leyfis hreppsnefndar. Sömuleiðis verði hiklaust framfylgt fyrirmælum lausamennskulaganna.

6. Kosnir voru Jón Guðmundsson og W. G. Melsted til þess að hafa á hendi útbýtingu á matvörum og öðrum nauðsynjum til þurfalinga hreppsins.

Fundi slitið

B. Sölvason W. G. Melsted
Pálmi Pétursson Guðmundsson

Mjer sýnd.
Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 1. desbr. 1898.
Eggert Briem

Vegna getuleysis Bjarnleifs varð ekkert úr því að hann keypti bæjinn eins og getið var í þessari síðari fundargjörð.

B. Sölvason

Hreppsnefndin kom saman á fund
hinn 5. janúar 1899. Voru nefndarmenn
allir mættir nema Pálmi Pétursson
á Gávurborg.

1. Oddviti skýrði frá, að hann hefði kallað
nefndina saman í tilefni af því, að Árni
Klénsmiður Árnason hefði komið til sín
og beðið sig veita sér lán úr sveitarsjóði
um 80 Kr. til að borga með uppboðsskuld,
mestallt fyrir „júllu“ eina, er hann hefði keypt
í þeim tilgangi, að nota hana til fiskiróðra
næstliðið sumar; nú hefði hann ei getað borgað
skuldina, og væri þegar búið að panta út
til lögtaks smiðju hans og smíðatól.

Skál þetta tók nefndin til yfirvegunar.
Hún sér, að hlutaðeigandi yrði ei unnt að
sjá sér og húsi sínu farborða, ef hann
missir smíðatól sín, og þessvegna
sam þykkir nefndin, í einu hljóði, að
lána Árna Klénsmið Árnasyni
til lúkningar uppboðsskuldinni, úr

Styrktarsjóði Sauðárkrepps með 4% pr. a.
með því skilyrði, að nægilegt veð fáist
fyrir því.

Teobald Árnason var kallaður á fundinn
og lofar hann því, að gefa föður sínum Árna
Árnasyni heimild til að veðsetja hreppsnefndinni eign
í timburhúsi þeirra feðga með 3ja veðrétti,
með því skilyrði, að Árni gefi honum í stað-
inn fyrsta veðrétt í smiðjunni, steðjanum
og skrúfstykkinu.

Árni Árnason kallaður á fundinn, og
hann lofar að gefa syni sínum hið um-
talaða veð.

Að þessu búnu felur nefndin oddvita
sínum, að greiða út lánið, semja skulda-
og veðbréfið, ~~og~~ samt veðleyfi Teobalds
og sjá um allan löglegan útbúnað að skjal-
anna til þinglesturs á næsta vori.

2. Jónas Sveinsson sendir hreppsnefndinni
skriflega beiðni um búsetu hér í hrepps-
útistlendis, og ~~g~~ leggur fram vottorð, er
sýna að hann á til skuldlaust meira en
400 Kr. — Hreppsnefndin veitir ~~hon~~

Þórasi Sveinsdóttur leyfi sitt til að setjast að hér í hreppi til búsetu.

Fleiri mál láu ei fyrir og var því fundi slitið.

J. d. u. s.

B. Sölvason

Árni Björnsson

M. G. Melsteð

G. Guðmundsson

Ár 1899, hinn 30. jan. var haldinn hreppsnefndarfundur í þinghúsi Sauðárhrepps. Nefndarmenn allir mættir nema Páll Pétursson á Sauðárkrók.

Oddviti setti fundinn, og kvað sig sérstaklega hafa kallað hann saman í tilefni af því að Rudolfur Jónsson væri kominn norðan af Akureyri í þeim erindum að sækja hér um búsetu. Rudolfur var sjálfur mættur á fundinum, og gjörði hann grein fyrir því, að hann ei myndi eiga yfir á meira en 300 krónur.

Bæði sakir þessa og fyrir ýmsar aðrar ástæður, neitar nefndin að gefa undanþágu frá kröfum laganna um búsetuskilyrði þurrabúðarmanna og veita Rudolfi búsetu hér.

Nokkur fleiri mál láu fyrir, en sakir þess, að einn nefndarmaður var ei mættur, verður þeim öllum frestað til næsta fundar og þessum fundi þarmeð slitið.

J. u. s.

Árni Björnsson B. Sölvason M. G. Melsteð

G. Guðmundsson

Ár 1899 13 Febrúar var hrepps
nefndarfundur haldinn í húsi [illegible]
Bjarnasonar, til þess að ræða um ýms mál
sem fyrirliggjandi voru. Allir nefndarmenn
voru mættir. Var þá fyrst tekið fyrir

Umsóknir um þurrabúðarleyfi

1. Oddviti lagði fram og las upp þurra-
búðar umsókn frá Gunni Gíslasyni er flutt
ist á Sandaskiok næstl. vor. Með því Gunnar
undir uppfyllir skilyrði þau sem þurrabúð
arlögin setja til þess að geta fengið húsmennsku
skuleyfi, og er að öðru leyti duglegur maður
og ómagafár var honum veitt hið umbeðna
leyfi í einu hljóði.

2. Þá var lögð fram samskonar umsókn frá

Þorleifi Þorbergssyni fyrir hönd
Gísla bróður hans sem er nú til heimilis
vestur á Ísafirði. Þessari umsókn fylgir
engin eigna skýrsla og virðist það bend-
a til þess að maðurinn sé mjög fátækur
en á 1 barn og (ef til vill) sagt annað á leið
inni. Með því nefndin finnur eigi ástæð-
u til að veita í þessu tilfelli undantekningu
frá fyrirmælum laganna neitar hún umsókn
Gísla um þurrabúðarleyfi.

3. Ennfremur var lagt fram bréf dagsett
3. m. frá Birni Símonarsyni þar sem
hann sækir, húsmennskuleyfis um fyrir hönd Símonar
Torfasonar á Melifelli. Umsókninni fylgir
vottorð frá séra Jóni á Melifelli er vottar að
maður þessi sé duglegur (iðnaðar) aðsetur síns
[illegible] kona hans, hann á 2 börn o. s. frv. annað
Með því tekur bendir til að maður þessi er

félaus og hefir eigi til skams tíma ~~eigi~~ verið
reglumaður þó hann nú sé bagður bindindis
maður, vill nefndin eiga veita honum búsetu
leyfi. Þá las oddviti upp 3 bréf frá
Ræðuklúbbnum á Sauðárkrók. Hið fyrsta er
dagsett 23. október f.á. og fer fram á að taka
1200 króna lán upp á ábyrgð sveitarfélagsins
til að kaupa fyrir slökkvivélar handa Sauðárkrók.
Annað bréfið sem dags. er 20 janúar þ. á
skorar á hreppsnefndina að leggja fram fé
til að gera við „Lindina" á Sauðárkrók og
í öðru lagi kosta vegagjörð í bænum af vegagjaldi
Þriðja bréfið dagsett 6. þ.m. skorar á hrepps
nefndina að kaupa Sauðá handa hreppnum
Þessi 4 mál voru tekin fyrir í eptirfylg. röð
1 Að kaupa Sauðá. Máli þessu var

var hreppsnefndin meðmælt, og viður
kendi það mjög mikið nauðsynjamál
fyrir Sauðárkrók að hreppurinn gæti fengið jörðina
keypta svo bærinn gæti fengið meir
eða minna af jörðinni til yrkingar og
afnota fyrir sanngjarnt eptirgjald.
Var því samþykt í einu hljóði að fala
jörðina til kaups, og oddvita falin fram-
kvæmd á því efni.

2. Slökkvivélar á Sauðárkrók

Eins og fyrir er getið er þetta erindi frá
Sauðárkróksbúum og fer það fram á
að hreppurinn taki 1200 kr. lán til
þess að kaupa fyrir að minsta kosti
eina vatnssprautu með tilheyrandi
áhöldum svo öfluga að hindra mætti með
henni útbreiðslu eldsvoða ef eldur kæmi

upp í húsi á Sauðárkrók; svo ráð fyrir gert að vöxtum og afborgunum af láninu sé jafnað niður á hreppsbúa með sveitar útsvörum. Nefndin viðurkennir þetta mikið nauðsynja mál fyrir Sauðárkrók en apturvirtist sumum nefndarmönnum málið svo sérstaklegt fyrir Sauðárkrók að miður eðlilegt væri að leggja gjöld á bændur til þessa fyrirtækis. Eptir allmiklar umræður komst nefndin að þeirri niðurstöðu að hún sjái sér eigi ~~fært~~ að takast þenna kostnaðarauka upp á hreppinn að svo stöddu, sérstaklega vegna þess að nefndin hefir á þessum fundi samþykkt mál sem hefir talsverðan útgjalda auka í för með sér ef það nær fram að ganga.

3. Aðgjörð á landinu

Eptir allmiklar umræður um þetta mál komst nefndin að þeirri niðurstöðu að hún gæti ekki að svo stöddu gert neitt í þessu máli, bæði af því að engin niður staða er fengin um það hvernig verkinu skuli eða viðgjörðinni skuli hagað og þar af leiðandi engin áætlun tilbúin um hvað viðgerðin muni kosta. Var því samþykkt að fresta málinu fyrst um sinn fram um sýslufund.

4 Annað atriði bréfsins var áskorun frá Sauðárkróksbúum að hreppsnefndin leggi fram, svo mikið fé af vegasjóði hreppsins til aðgerðar á aðalgötu bæjarins sem efni leyfa og haldi því verki áfram og haldi því við unz verkið er fullkomnað.

Af því þetta mál er í nánu sambandi við næsta mál á undan (lysidar aðgerðina) og málið var alveg óundirbúið bæði að því er tilhögun og kostnað snerti, var því frestað þar til vegabótafé hreppsins yrði ráðstafað.

Þá var lagt fram bréf frá oddvitanum í

Staðarhrepp: sem tilkynnir að fundi
verði haldinn til að ræða um tvendur
bygginga á Staðarrétt og dilkabygging
við Mælifellsrétt fyrir upprekstrarfélagið.
Til að mæta á þessum fundi – sem ekki
var búið að dagsetja – var kosinn hrepps-
maður Jón Guðmundsson.
Þessu næst skýrði oddviti frá því að
Sæmundur læknir hefði skorast undan
að greiða 10 króna útsvar sem á hann var
lagt næstl. haust af þeirri ástæðu að hann
hefði ekki verið 4 mánuði fulla atvinnu
rekandi í hreppnum yfirstandandi fardaga
ár og væri því heimildarlaust að leggja á sig
útsvar. Nefndin viðurkennir að lækninn
hafi sjálfur tæplega fyllt 4 mánaða dvöl í hrepp
num þetta ár – vantar til fáa daga – en hins
vegar liggur enginn vafi á því að hann hefði
haft embættislaunin í 4 mánuði ársins og

byggir nefndin útsvars skyldu hans á
þessu atriði. Nefndin samþykkti að ganga
ekki frekara en svo eftir þessu útsvari að sé
falla falli það og skuldakrafa læknisins
til hreppsins fyrir meðöl að upphæð 6 kr 20 a
Oddvita falið að leiða þetta mál til lykta.
Frá Deildarstjóri hreppsins W. G. Melsted
kom þann beiðni til nefndarinnar, að hún
borgaði af sveitarsjóði pöntunarskuld – fyrir kol
og aðra nauðsynjavöru – Jónasar á Tjörn
að upphæð Kr. 11,55 aura, og var það samþykkt.
Fleyra mál lágu eigi fyrir til umræðu
fundi slitið
d. u. s.

Í tilefni af fundarályktun hrepps-
nefndarinnar á fundi hennar 29 nóvemb
'98 3. tölulið og bréfi oddvitans til sóknar
nefndarinnar dags. 10. janúar hélt sóknar
nefndin fund 14. febrúar '99 og mætti oddvit.
á fundinum til þess að semja við sóknarn:
um kirkjuskuldina. Þessu máli viðv. er fundargerð
þannig:
"Vegna ýmsra annara skulda sem á kirkj
unni hvíla, treystist sóknar nefndin ekki til þess
að greiða neitt af skuldinni á ~~þetta~~ yfirstand
andi ári, og skuldbindur sig því til að borga
4% í vexti af henni þetta ár. Aptur lofar
oddvitinn fyrir hönd hreppsnefndarinnar að kirkj
an þurfi ekki að greiða nefnd. vexti lengur, svo
framarlega sem kirkjan greiðir 100 krónur
á ári í fyrsta skipti fyrir árslok 1900 í peningum, þar til skuldinni er
lokið að fullu. En falli borgun niður, eptir
framansögðu, þá lofar sóknarnefndin að greiða
4% í vexti af því sem þá stendur eptir af skuld
inni"

Rétt afritað vottar B. Jóhansson

Ár 1899 27 maí var hreppsnefnd arfundur haldin í þinghúsinu á Sauðárkr.
og voru allir nefndarmenn mættir.

1 Oddviti skýrði frá því að síra Sigfús Jónsson í Hvammi hefði fengið vegabréf handa Önnu Þreinsdóttir (sjá fundagerð 20. og 28 maí 1898) sem fluttist til hans vistferlum á næstl. krossmessu frá Ingveldarstöðum en var nú orðin brjáluð, hafði orðið það fáum dögum eptir komu hennar að Hvammi. Varð Sauðárhreppur að veita henni viðtöku sem fæðingarhreppur hennar. Var henni til bráðabirgða komið fyrir hjá Árna Árnasyni á Sauðárkrók og útveguð læknishjálp. Oddvitinn tók fram að hann hefði ekki séð sér fært að standa á móti því að nefnd Anna væri flutt hingað af þessum ástæðum:

1 Að húsbóndi hennar var alráðinn í því að segja hana til sveitar í dvalarhreppnum — Skefilsstaðahrepp — ef þarsveitin neitaði að veita henni móttöku og annast hana

2 að síðar yrði máské hugsað um að útvega henni læknis hjálp, að minsta kosti hlyti allur kostnaður að verða að mun meiri þar ytra en hér, og ekki víst að þar yrði eins haganlega að öllu farið eins og ákjósanlegt væri, en sennilegt að Sauðárhreppur hlyti að berga alt á endanum.

Nefndin fellst á gjörðir oddvitans og ályktar að koma ~~henni~~ stúlkunni fyrir innanhrepps ef henni batnar svo að hún geti unnið eitthvað fyrir sér.

2 Þá var lagt fram bréf frá Jóni Jónatanssyni á Framnesi þar sem hann sækir um þurrabúðarleyfi í hreppnum. Bréfinu fylgir virðingargjörð yfir eignir umsækjanda, ber hún með sér að ~~hann~~ að eignir hans eru Kr 530 virði. Jafnvel þó nokkrar upplýsingar vantaði málinu viðvíkjandi var þó samþykkt með meirihluta atkvæða að veita honum þurrabúðarleyfi í hreppnum

3. Þá var tekin til umræðu aðgerð á lynd
inni – samanber fundargerð 13. febrúar þ. árs
Fyrir lá áskorun frá almennum fundi á Sauðár
krók um að gera við því að lyndin færi eigi úr
farveg sínum út og suður um plássið og gjörði
það ópakkalegt og illfært yfir ferðar sérstaklega
fyrir bæjarbúa.

Hreppsnefndarmaður hr Pálmi Pétursson lét þá
skoðun í ljósi að viðkunnanlegra væri að lóð
areigendur tækju nokkurn þátt í kostnaði þeim
sem útheimtist til þessa, en aptur voru nokkrir
nefndarmenn – síra Árni og Jón Guðm. – þeirrar
skoðunar að lóðareigendur mundu ekki leggja
neitt fram í þessu skini, þar sem það yrði eigi
álitin brýn nauðsyn hússanna vegna, jafnvel eigi
þeirra sem væru næst lyndinni, heldur væri þetta
verk nauðsynlegt fyrir allan bæinn í heild sinni
þar sem lyndin væri, eins og hún er nú, bænum
til vanvirðu og ef til vill heilsuspillis, auk þess
sem hún gerir aðalgötu bæjarins illfæra gangandi fólki

Nefndin samþykkti því að leggja fram kr.
120 til viðgjörðar á lyndinni sumpart úr sveitar
sjóði en sumpart úr vegasjóði og álítur nefndin
heppilegast að búa til sementeraða rennu fyrir
lyndina og setja trébrýr yfir hana á veginum.
Var Jóni Guðmundssyni falin umsjón og
framkvæmd verksins.

4 Oddviti lagði fram bréf frá Birni hreppst.
á Veðramóti og Jóni bónda á Heiði dags 4. febr
þ.m. hvar þeir framá að fá 15–20 dagsverk
af hreppsvegavinnu til þess að bæta veginn eptir
teigunum og ofan fyrir Veðramót. Jafnvel þó
nefndin áliti ekki nefndan veg í tölu hreppsvega
heldur aðeins til nota fyrir Veðramót og einkum
Heiði samþykkir nefndin að veita í þetta sinn 14
16 krónur til að bæta verstu torfærurnar milli
Heiðar og Veðramóts, en áskilur að það sem unn
ið verður, verði vel gjört, en ekki gagnslaust kák.

Því sem afgangs verður af vegabótafje hrepps
má verja til nauðsynlegustu umbóta á veginum

í Bergarsveit og Reykjaströnd eptir ráð stöfun oddvita.

Fundi slitið
d. u. s.

B. Pálvason

Hinn 30. júlí 1899 hélt hreppsnefnd in fund með sér í Goodtemplarahúsinu á Sauðárkrók. Allir nefndarmenn mættir nema Pálmi Pétursson Sjáfarborg.

1 Oddviti lagði fram bréf frá Jónasi bónda í Kolbeinsdal dagsett 26. þ. m. þar sem hann setur upp 8 krónu kaup auk fæðis um vikuna fyrir dótt ur sína, sem er yfir sjúklingnum Margrjeti Gísladóttir sem er barn á 7 ári og nefnd ur Jónas flutti hingað á Sauðárkrók til lækn inga, og kom því fyrir í samráði við héraðs lækni hjá Birni Símonarsyni, með eigandi lækni, því móti að hann (Jónas) legði til stúlku að vera yfir barninu sem er veikt af taugaveiki.

Nefndin ályktar að hafna þessu tilboði Jónasar en álítur að Björn Símonarson sem hefir styrk af sýslusjóði til þess að taka sjúklinga sem þurfa að vera undir læknis hendi á Sauðárkrók, sé skyldur til að leggja sjúklingnum til allar aðhjúkrun og umönnun. Til að geta samið við Björn um þetta var hann kallaður á fundinn og leytað svara hans um fyrir hve mikið hann vildi taka barn þetta til dvalar þannveginn meðan það væri undir læknishendi. Kvaðst hann munda krefjast 1 kr. 87 aura borgunar um daginn fyrir sjúklinginn og fæði kvennmannsins sem yfir honum yrði að vera. og hreppsnefndin kleyfti að leggja til.

og kvað að öllu leyti hann væri ekki
skyldur ~~til~~ að leggja til hjúkrunarkonu
sem stöðugt yrði nótt og dag að vera yfir
sjúklingnum.
Með því alveg ómögulegt var að kom-
ast betri samningum við Björn ályktar
nefndin að reyna að koma sjúklingnum niður
annarstaðar ef unnt væri með minni kostnaði
ella senda hann niður á Akureyrarspítala
með næstu skipsferð.

Fundi slitið

Þareð ýms atvik og eindreginn vilji
héraðslæknisins studdu að því, var sjúkling-
urinn kyr hjá B. Símonarsyni, og Helga
Jónasdóttir frá Kolbeinsdal var yfir sjúkl. til að
hjúkra honum, án þess þó að henni væri lofað
ákveðnu kaupi fyrir það.

B. Sölvason

Hinn 31. ágúst var haldinn fundur
í hreppsnefnd Sauðárhrepps. Nefndar-
menn mættu allir nema Jón Guðmund-
son sem var fjarverandi. Tilefni fund-
arins var sjúklingurinn Margrét Gísladóttir
er umræðir í næstundanfarandi fundargjörð.

1 Þareð barnið sem er sárlega veikt, og stúlk-
an sem yfir því vakir er ófáanleg til að vera
lengur yfir því lengur á þeim stað sem það
nú er. Þareð ennfremur nefndin álítur sér
skylt að fyrirbyggja sem rækilegast alla hættu
af smittun frá hinum næma sjúkdómi barns-
ins, þá ályktar hún eptir samráði við
hlutaðeigandi lækni, að senda sjúklinginn
með næstu skipi niður á Akureyrarspítala

2 Lagt var fram bréf frá oddvitanum í
Vindhælishreppi d. s. 31. f. m. er fer fram á
að greitt sé af Sauðárhreppi umkunnað

meðlög fyrir 2 ár með óskilgetnu barni
Páls Kristjánssonar sem er fæddur á Gili
hér í hreppi, og ekki unnið sér sveit annar-
arstaðar en á nú heima á Finnstöðum í Vind-
hælishreppi.

Nefndin samþykkir að greiða upphæð
þessa — dvalarhreppsins vegna — gegn því að
oddvitinn í Vindhælishreppi haldi þeim kröf-
um þar 60 krónur sem hann í bréfi sínu
kveðst hafa fastsett af kaupi téðs Páls og
sjái um greiðslu þeirra til Sauðárhrepps
Oddvita falið að skrifa oddv. í Vindh.hr.
héraðlútandi.

3. Nefndin samþykkir að veita alt að
225 Kron. til að kaupa fyrir „Brandlúður"
handa Sauðárkrók. Að öðruleyti sér nefnd-
in sér ekki fært að leggja fram fé til
slökkvi áhalda fyrir bæjinn enda er það
mál alveg óundirbúið að öllu leyti.

4 Nefndin er óánægð yfir því, að að-
gerðin á lyndinni hefir eigi verið klárað
að því leiti, að brýrnar hafa ekki verið settar
ar á hana, svo ~~hinn~~ farvegur lyndarinnar sem
myndaðurvar uppi eftir endin skemmdur þar sem efri
og neðri vegurinn liggur yfir hann. Ályktar
nefndin því, að láta hið allra bráðasta setja
2 brýr þvertar og breiðar á lyndina, jafnhliða
því sem lyndin sé hreinsuð, og gjört yfir hana
alla ef kringumstæður leyfa. Framkvæmd
á þessu felur nefndin W. G. Melsteð ásamt
Jóni Guðmundssyni.

Fundi slitið

B. Pálmason

Hinn 26. október 1899 hrepps
nefndarfundur settur á Sauðárkróki
í þeim aðaltilgangi að jafna niður
sveitarútsvörum. Voru nefndarmenn allir
mættir. Dag þenna notaði nefndin til
að undirbúa niðurjöfnunarstarfið og kynna
sér þarfir hreppsins. Við nána íhugun komst
nefndin að því, að hreppsþarfirnar eru að þessu
sinni fullar 2100 krónur, sem jafnast nið
ur á 185 gjaldendur.
Hinn 27. okt. var nefndin aptur að starfa
allann daginn og jafnaði niður á marga gjald-
endurna, eptir mælikvarða, sem hún fann
sanni og þeirra næstum 2 krónur á hvert
lausafjár hundrað
Hinn 28. okt. gekk nefndin enn að starfi
sínu, en varð eptir stutta starfstund að

fresta fundi til mánudags (30. október
sakir þess að gufuskipið "Ceres" kom til
staðarins, og þurftu nefndarmennirnir að
sinna því
Mánudaginn 30. okt. tók nefndin aptur
til starfa og lauk við niðurjöfnunina og gaf
út útsvarsseðla og hreinskrifaði niðurjöfnun
unarskrána sem skyldi liggja frammi.
Á meðan nefndin sat á fundi höfðu
henni borist nokkur skrifleg erindi og
munnleg erindi er hún nú tók til um
ræðu og ályktunar
1 Bréf frá Jónasi Sveinssyni realstudent
á Sauðárkrók, sem fer fram á að nefndin
ráði hann fyrir sveitakennara hreppsins
yfirstandandi ár. Nefndin samþykkir
að Jónas sé ráðinn unglingskennari hrepps
og lofar honum meðmælum sínum til landsjóðs
styrk, svo framt hann fullnægi loforðum þeim
sem hann gefur í umsókn sinni.

2 Bréf frá Ingigerði Eestsdóttir um: olíudunk, lampa, og 12 is af bankabyggi. Þessa hluti samþykkti nefndin að útvega eða bæta svo úr þörfum hlutaðeiganda að viðunandi sé. Sömuleiðis kom beiðni frá Guðmundi Guðmundssyni um hjálp til að eignast kol. Nefndin samþykkti að reyna að fá kol hjá kaupmönnum bæjarins handa þeim sem njóta sveitarstyrks, en verði það ómögulegt þá skuli panta kol – 1 ton – sem kom fyrir næstu Jól.

3 Munnleg beiðni frá W. G. Melsted um að hreppsnefndin borgi fyrir Hafliða Gunnarsson eldamaskínu. sem kostar 32 krónur. Nefndin er mótfallin því að borga upphæð þessa fyrir Hafliða, en samþykkir aftur að lána Melsted, sem er ábyrgðarmaður Hafliða fyrir upphæð þessari, peninga til að innleysa maskínuna. Peningalán þetta standi til næstu fardaga, og endurborgist þá til gjaldkera hreppsins.

4 Bréf frá barnaskólanefndinni sem sækir um Kr. 120 til skólans þetta árið og var það samþykkt.

5 Ólafur Brím, umboðsmaður, kom fram með munnlega tilkynningu um það að Guðmundur á Innstalandi gæti ekki fengið að vera kyr á ábýlisjörð sinni nema hann fengi ábyrgð hreppsnefndarinnar fyrir landskuld og leigukúgildum öllum af jörðinni. Nefndinni virðist ekki ráðlegt að takast á hendur þessa ábyrgð og færist því undan þeim vanda.

6. Oddvita var falið að tilkynna V. Claessen að leyfa Guðmundi Guðmundssyni alls enga úttekt. aðra en hina allra nauðsynlegustu í sinn eigin reikning, sem hreppsnefndin hefir gengið í ábyrgð fyrir að borgist samanber fundargerð 1895 22.–24. október tölul 2.

7 Þeir Jón Guðmundsson og W. G. Melsted voru kosnir í nefndinni til að vera fátækrastjórar fyrir hreppsnefndarinnar hönd og er þeim

um leið falið annast þarfir þurfalinga
hreppsins, bæði í samræmi við þessa fundar
gerð og að öðru leyti eptir því sem sam-
gjörn þörf krefur

Með því fleyri mál lágu ekki
fyrir, var fundi slitið
Sauðárkrók 30. október 1899.
B. Sölvason

Ár 1899 hinn 30. nóvember var
fundur haldinn í hreppsnefnd Sauðárkr.
Voru nefndarmenn allir mættir. Tilefni
fundarins voru útsvarskærur frá 2 gjald
endum. Þareð annar þeirra hafði borið
sig saman við oddvitann, var annar kos

nefndarmaður kosinn fundarstjóri
meðan það mál væri fyrirtekið og var til
þess kjörinn W. G. Melsted. Setti hann þá
fundinn og skýrði frá tilefni og tilgangi hans
1 Var þá lesin upp útsvarskæra Bjarna
Jónssonar á Sauðárkrók, sem fer fram á
lækkun útsvars hans og hækkun útsvars Bene
dikts á Ingveldarstöðum og Jóns Guðmund
sonar Sauðárkrók, hvor um sig 3.25
Á fundinum mætti kærandi og hélt uppi sókn
á máli sínu. Eptir að nánar upplýsingar voru
gefnar nefndinni viðvíkjandi efnum og ástæðum
útsvarskærandans og samanburðarmannanna
komst nefndin að þeirri niðurstöðu í máli
þessu:
1 Að kærandinn hefði í kæru sinni talið
útsvar sitt 17 kr 25 a. í stað 16 króna
2 að atvinnutekjur kærandans eru af honum
uppgefnar c. 680 kr. að ótöldum, fuglveiði við
Drangey á vorinu, og handfærafiski sem og undat-

laun að útræinu 3. að ástæður hans
eru að öllu leyti sérlega góðar
4 að fyllilega er tillit tekið til allra tekna
þeirra gjaldenda sem hann ber sig saman
við, og síst of mikið tillit tekið til ýmissa
kringumstæðna er tilhýja mætti til lækkun
ar, einkum að því sem aðdráttum snertir
Þessvegna fellir nefndin svohljóðandi úr
skurð: Útsvör Bjarna Jónssonar, Bene
dikts Sölvasonar, og Jóns Guðmundssonar skulu
óbreytt standa.
2 Þá var lesin upp útsvarskæra mynda
g úrsmiðs Gísla Benediktssonar á Sauðár
krók, svo og annað skjal framlagt á fundinum
af kæranda dags. 29 þ.m. Kærandi bar sig sam
an við Olaf söðlasmið og krefst þess að 8 krón
unum verði gerður á útsvörum þeirra. Báðir
hlutaðeigendur eru mættir. Af nefndum skjölum
og munnlegri sögu kæranda upplýstist, að tekjur
hans og efnahagur er rýrari en nefndin gekk

útfrá við niðurjöfnunina svo stakklega að því
leyti að á honum hvíla meiri skuldir en nefn
dinni var kunnugt um þaráméðal talsverð
rentuskuldir; og loks að hann kaupi dýrum
kost – 360 kr um árið – en þennan borgi hann húsa
leigu. Nefndin finnur ástæðu til að taka þessar
ástæður til greina til lækkunar útsvari ~~kæranda~~
og álítur hæfilegt að lækka það um 3 krónur
Hinsvegar finnur nefndin ekki ástæðu til að
lækka útsvar Olafs Jónssonar, þar sem hann
hefir þetta árið staðið í byggingarkostnaði; og ~~í~~
ýmsum umsvifum sem af því hefir leitt og
skuldar þar af leiðandi á annað þúsund króna
Samkvæmt þessu úrskurðar nefndin
1 Útsvar Gísla Benediktssonar skal ~~ó~~
lækka um 3 krónur, úr 12 kr. til 9 króna
2 Útsvar Olafs Jónssonar skal óbreytt standa
Nefndin þykist hafa ástæðu til að víta rit-
háttinn á skjalinu sem kærandi lagði fram á fundinum
er á vissum stöðum hefir inni að halda svo

óvidaigandi ódatiltæki og aðdráttarin að námi stappar óvismindingunum.

3 Að þar til gefnu tilefni samþykkti nefnd að greiða Helgu Jónasdóttir í Kolbeinsdal 30 Kr. fyrir hjúkrunarstarf hennar á sjúkl. Mt Margréti Gísladóttir.

4/ Framlagðir voru sveitarreikningar hrepps ins 1898–1899 og var W. G. Melsted falið að yfir líta þá.

Fundi slitið
d. u. s.
D. Sölvason

Ár 1900 hinn 23dja febrúar var settur og haldinn hreppsnefndarfundur á Sauðárkróki. Nefndarmenn allir mættir.

Þessi mál voru þannig fyrirtekin.

1 Ráðstöfun Guðm. Guðmundssonar.

Að mál þetta fellur nú nefndinni til meðferðar atvikast af því að Margrét Jónsdóttir sem Guðm gamli hefir nýög vi búið saman með og átt börn við, er nýdáinn, svo Guðm. er að því leyti nú orðinn einstæðingur. Guðmundur son ur hans sem þetta árið hefir verið til húsa hjá föður sínum og mætti nú ásamt ~~föður sínum~~ honum á fundinum, býðst til að sjá um föður sinn með tilstyrk bróður síns Sigurðar sem nú á heima þarna í Blöndudalshlíð, en fer þarná að fá að vera í Kofa þeim sem Guðm. gamli býr í, og enfrem ur að hann fái til eigna, rúmfatnað Margrétar sál. án þekkra endurgjalds.

Nefndin ályktar að sæta ofannefndu tilboði og lúgir þeim feðgum kofann næsta ár gegn því að þeir í leigubergunarskyni gjöri við

hann eptir þörfum. Ennfremur eptirlétu
nefndinni Guðm. yngra sinn fatnað Margrjetar
sál. án annars endurgjalds en þess að hann
sjái um föður sinn meðan hann meðþarf.
Aptur tekur nefndin að sér að borga verzlun-
arskuld Guðm. gamla hjá Claessen, en lofar
þeim reikningi fyrir úttekt hans framvegis
2. Ingigerði Gestsdóttir álítur nefndin
heppilegast, að yrði útvegað húsnæði hjá Jóni
Sigurðssyni og Maríu konu hans, með því þau
eru nú 2 ein í bænum, síðan Bjarnleifur fór
í næstl. hausti — vestur á Ísafjörð. —
3. Oddviti skýrði frá að Jón Jónsson -skó-
ari- sem áður er limafallssjúkur og er
þetta ár utan Ingveldarstöðum hafi farið þess
á leit að nefndin vildi taka að sér að sjá um
bæinn sem hann á á Sauðárkróki og það lítið
að sem hann á af [illegible] með því hann er
ekki sjálfur fær um að hafa nægilegt eptirlit
með þessum eignum sínum. Eptir atvikum
álítur nefndin óhjákvæmilegt að verða við þessari

beiðni Jóns og felur oddviti sínum að ann-
ast um nauðsynlegar framkvæmdir að þessu
leiti. — Fleyri mál lágu eigi fyrir

Fundi slitið

A. u. s.

B. Pálsson

Ár 1900 hinn 17. Apríl var hrepps-
nefndarfundur haldinn í þinghúsi
hreppsins. Í byrjun fundarins voru 4 nefnd-
armenn mættir en síðar kom hinn 5. G. Guðmundsson
1 Kom til umræðu beiðni frá ekkjunni Önnu
Kristjánsdóttir á Sauðárkróki, sem fyrir skömmu
hefir misst mann sinn Jónas Jónasson, um
að hún fái að vera kyr eptirleiðis í bæ þeim
sem þessi familía hefir verið í að undanförnu
sem er eign hreppsins. Ennfremur hefir hún
óskað eptir að fá að halda börnum sínum
hjá sér næsta ár, á þann hátt að hreppsnefnd

styrki hana eða leggi henni börnum hennar til framfærslu á móti styrk og útheimtist til þess að koma þeim fyrir hjá vandalausum yrði það ráð upptekið.

Jafnvel þó nefndin yfirleitt væri á þeirri skoðun að börnunum væri hollara hvað uppeldið snertir að fara í góða staði ef þeir fengjust þá þótti henni miður mannúðlegt að svifta ekkjuna börnunum á móti hennar vilja; þetta sinn, og var því með meiri hluta atkvæða samþykkt þar eptir fylgjandi tillögur:

a. Með því skilyrði að ekkjan sjálf sé séð í útvegun um eldivið og aðrar þarfir sínar og barna sinna sem hjá henni eru, gefur nefndin samþykki sitt til þess að hún (ekkjan) verði eftirnæstkomandi ár í bæ þeim sem hún hefir verið í að undanförnu og hafi hjá sér 4 börn sín sem hjá henni hafa verið

b. að ekkjunni verði veittur alltað 80 króna styrkur yfir árið, auk leigulausrar íbúðar í bænum

c. Komist ekkjan ekki bráðlega að einhverri arðvænlegri atvinnu sem svo fæst verkun eða því l. svo að auðsýnilegt sé að ekkjan komist ekki af með nefndan styrk áskilur nefndin sér rétt til að taka til þeirra ráða viðvíkjandi ~~konu~~ ekkjunni og börnunum sem nefndinni þykir viðeiga og þörf krefur.

2. Þá kom til umræðu ástæður Jóns Jónssonar á Ingveldarstöðum — sjá fundargjörð af 23 febrúar þ.á. — sem er veiklaður með konu og 3 börn og sjálfur heilsulítill, eða svo að hann er lítt fær til vinnu vegna afllleysis í höndunum. Nefndin álítur mjög æskilegt ef unnt væri að koma fjölskyldunni fyrir á bæ þar sem kostur væri á mjólk og hentugri viðurværi handa Jóni, en ef það ekki gæti gengið fyrir sig, þá myndi óumflýjanlegt að láta konuna og börnin fara í hús það sem Jón á hér á Sauðárkróki, en álítur hinsvegar alveg nauðsynlegt að Jón geti verið á sveitabæ.

vegna matarhæfisins. Oddvita var falið
að gera það sem hann geti í samræmi
við þessa ályktun nefndarinnar.

3. Það farið hefir verið fram á það af
Sauðárkróksbúum að hreppsnefndin láti
setja brú á lindina jafnbreiða vegi þeim sem kaup-
maður Popp hefir gera látið að lindinni
að norðanverðu, þá samþykkti nefndin að
nefnd brú sé gerð, og kostuð af hreppsvegasjóði og Jóni
Guðmundssyni falið að sjá um verkið.

Í sambandi við þetta mál ~~kom~~ rætt um
og samþykkt að fara þess á leit við eigendur
að skipinu „Víking“ að þeir eptirláti
hreppsnefndinni endurgjaldslaust nokkrar
byrðingsplötur úr „Víking“ til þess að láta
yfir lindina, ef ske kynni að tiltvinnandi
~~það~~ og gjörlegt yrði að ná þeim og koma þeim
að sér. Jóni Guðmundssyni einnig falin
framkvæmd á þessu.

4. Þá var rætt um Guðmund Sigurðsson

tómthúsmann á Sauðárkrók sem hefir
nú í 3 ár dvalið hér í hreppi á ólöglegri
húsmennsku, þrátt fyrir það, að honum
með bréfi d. s. 30. nóv. 1898 var vísað burt úr
hreppnum, samanber fundargerð af 29.
nóvember 1898; og nú, þegar hann ekki getur
fengið sér leigt húsnæði á Sauðárkrók, er
hann með tilstyrk Staðarhreppsmanna, er þar
er Guðm. sveitlægur, að koma sér þar upp skýli
á Sauðárkrók yfir sig ásamt vanfærri konu og 1 barni. Með því
nefndin hefir ástæðu til að ætla, að Guðmundur
verði ósjálfbjarga ef ómegð hleðst á hann, enda
talsverðar líkur til að Staðarhreppsmenn hafi í
hyggju að styrkja hann í laumi, þangað til hann
er orðinn hér sveitlægur, þá ályktar nefndin, að
Guðmundur sé kærður fyrir ólöglega dvöl
í hreppnum, ef ske kynni, að með því yrði
komið í veg fyrir að hann yrði Sauðárhreppi
bráðlega til þyngsla. Nefndin felur oddvita
ásamt W. G. Melsted að annast um þetta mál.

Fundi slitið d. u. s.

B. Sölvason

Hinn 26 oktober 1900 kom hreppsnefndin saman á fund í barnaskólahúsi hreppsins, og voru þar allir nefndarmennirnir mættir.

Það starf, er lá fyrir fundi þessum, var, að jafna niður sveitarútsvörum á gjaldendur hreppsins.

Oddvitinn lagði fram skjöl þau og skilríki, er hafa þurfti til eptirlits við niðurjöfnunina, og kynntu nefndarmenn sér þau. Þar eð orðið var áliðið dags, varð eigi frekari störfum gengt þann dag, og fundi frestað til næsta dags.

Næsta dag, hinn 27., kom nefndin aptur saman. Við skoðun þarað lútandi skjala komst nefndin til vissu um, að minnst 2300 kr. voru hreppsþarfirnar, sem að þessu sinni yrði að jafna niður.

Eptir að hafa kynnt sér og skoðað gjaldstofnana, er leggja skyldi á, samþykkti nefndin að nota við álagninguna aukaútsvaranna meðalverðlaun 2 kr. 20 aura á hvert lausafjárhundrað eða jafngildi þess í öðrum framtöldum lausafje.

Að þessu athuguðu byrjaði hið eiginlega niðurjöfnunarstarf, og stóð yfir þar til kvöld var komið, og fundi frestað til næsta virks dags.

Mánudaginn 29 okt. kom nefndin að nýju saman, og hélt áfram niðurjöfnunarstarfinu allan þann dag, en þó varð því ei lokið því til fulls, og varð því að fresta fundi enn til næsta dags.

Þriðjudaginn hinn 30. okt. kom nefndin saman og lagði nefndin síðustu hönd á niðurjöfnunarverkið, og lauk því til fulls, gaf út reikninga til gjaldandanna og samdi niðurjöfnunarskýrslu til framlags svo sem lög fyrir mæla.

Nefndin ákvað að heimta skyldi 3/4 útsvars greidd í peningum en 1/4 í innskript. Hæsta útsvar var 300.- í Grímsfélagsverzlun en hið lægsta 0.50 aurar, sem vinnukonur í hreppnum skyldu bera, hver um sig, en gjaldendur alls 184. —

Á fundi þessum, var auk niðurjöfnunarstarfsins, tekin fyrir og afgreidd þessi mál:

1. Oddviti lagði fram bréf frá formanni

barnaskólanefndarinnar, þar sem farið er fram á 150 kr. tillag úr hreppssjóði til barnaskólans hér.

Samþykkt í einu hljóði, að veita barnaskólanum téða upphæð 150 kr fyrir yfirstandandi skólaár.

2. Þá lagði oddviti fram umsókn um umgangskennarastarfið í hreppnum á næsta vetri frá realstudentunum Jóni Björnssyni á Veðramóti og Jónasi Sveinssyni á Sauðárkrók.

Nefndin ræður báða umsækendur sem ~~upp~~ umgangskennara, Jón Björnsson utan Gönguskarðsár en Jónas Sveinsson innan árinnar. En það setur nefndin í afráviljandi skilyrði að hvorki kenni kennarar þessir börnum á Sauðárkróki, né heldur taki börn þaðan til kennslu í nágrannabæina

3. Oddviti lýsti yfir, að varaoddvitinn í nefndinni V. G. Melsteð væri burtvikinn til Ameríku, en í hans stað væri nú kosinn Páll bóndi Þórðarson á Gili. Hvað oddvitinn nefndina skyldu kjósa sér varaoddvita; fór sú kosning fram skriflega og féll þannig: að Jón Guðmundsson kosinn með 3 atkv.

Fleiri mál voru eigi fyrir tekin, og var því fundinum slitið.

J. u. v.

B. Pálsson. Árni Björnsson
Guðmundsson Pálmi Pétursson
Páll Þórðarson

Ár 1900 hinn 3. desember var
haldinn fundur í hreppsnefndinni, á
Sauðárkrók. Nefndarmenn voru mættir
nema Pálmi Pétursson sem hafði tjáð for-
föll sín. Tilefni fundarins var sérstaklega
ein útsvarskæra sem nefndinni hafði borist
ásamt fleyri ásamt fleyri málum.

1 Var lesin upp útsvarskæra Jóns verslun-
armanns Jónssonar á Sauðárkrók dags. 13.
f.m. kærandi telur útsvar sitt – 4 kr. of
hátt þar sem hann hafi ekki nema 180 kr.
kaup og verða þaraf að gefa með móður
sinni 50 krónur og klæða sjálfan sig. Eigna-
laus kveðst hann vera algjerlega. Hann
ber sig saman við Sigurð hjá Jóhannesi
kaupmanni – ~~hann~~ sem hefði 2 kr útsvar –
álítur sig eigi þola hærra útsvar en hann og
krefst því að sitt útsvar sé fært niður í 2 kr.
Að þessum upplýsingum yfirveguðum álítur
nefndin kröfu kæranda eigi ósanngjarna að
því leyti að útsvör þessara tveggja manna ætti
jöfn að vera, en þar sem kærandi krafðist ekki

hækkunar hjá samanburðarmanninum var
ekki um aðra breytingu að ræða en lækkun
hjá kæranda, úrskurðar því nefndin að útsvar
Jóns Jónssonar verslunarþjóns á Sauðárkrók
skal lækka úr 4 kr. niður í 2 krónur.

2 Þá las oddviti upp bréf frá Pétri veitinga-
manni Péturssyni, dags. 8. f.m. þar sem hann
fer því fram að nefndin leiðrétti skekkju, sem
komist hafi inn í útsvar sitt því til hækkun-
ar, við það að í tíund sinni séu meðtalin 4
kúgildi ábýlisjarðar hans, sem að sjálfsögðu
sem að sjálfsögðu eigi að reiknast frá áður
lagt er á tíundina. Oddviti gat þess að hann
hefði svarað þessu bréfi á þá leið að það væri
ekki nefndarinnar hlutverk heldur hreppstjór-
ans, að leggja fénað framteljenda í tíund og
væri nokkuð bogið við tíund hans – Péturs – þá
yrði hann að snúa sér til hreppstjórans, til að
fá það lagfært. Í tilefni af þessari bendingu hafi
oddvita borist nokkru seinna bréf frá hreppstjóra
Sauðárhrepps dags. 12. nóv. sem skýrir frá því,
að Pétur Pétursson hafi eigi mætt á haust-
hreppaskilum, og því hafi verið framtal hans ver-

íð látið standa, án þess að draga frá tíund hans jarðarkúgildin.

Þareð nefndin sér, að Peter Pétursson fer þanná sanngjarnt mál, og hreppstjórinn samsinnir framburð hans að þeir ekúgildin smertir, þareð nefndin enfremur viðurkennir það rétt að vera, að hún sakir hinnar viðurkendu skekkju í tíundarskýrslunni, hefir tilagt á þau lausafjár hundruð, sem innibindast í kúgildunum — en nefndin telur ómannúðlegt að nota sér þann rétt sem hún hefir tilað fara eptir hinni opinberu skýrslu þó að þessuleiti röng sé, sem þaunteljanda er sjálfum um að kenna — þá úrskurðar nefndin með meiri hluta atkvæða:

Sá hluti útsvars Péturs Péturssonar veitinga mannns, sem byggist á ofreiknaði tíund hans, skal burtu falla, og útsvaríð alls lækka um 7 kr 70 a.

3. Oddviti skýrði frá því að kaupmaður Chr. Popp, hefði farið þess á leit, að hreppsnefndin borgaði alt að helming skuldar Jóns Jónssonar frá Meyjalandi og ábyrgðist ~~og~~ en fremur ábyrgðist það sem eptirstæði af skuldinni og úttekt Sólborgar, konu Jóns, í vetur

Kvaðst oddviti hafa innskrifað til Jóns 75 krónur, en ekki viljað uppá sitt eindæmi undirgangast ábirgðina.

Í tilefni af þessu samþykkti nefndin: inngetna borgun Kr. 75, og ábyrgð fyrir alltað 125 krón skuld og úttekt beðs Jóns eða konu hans við verslun L. Popps.

Nefndin felur oddvita sínum að annast um, að Jón Jónsson gefi hreppsnefndinni hið bráðasta veð — með 1. veðrétti í húsi sínu — fyrir því fje, er nefndin sumpart er búin að útborga og sumpart að ábyrgjast fyrir hann.

4 Í tilefni af því, að Guðmundur Guðmsson er fluttur þaman í sveit, og hefir ekki gert aðvart um burtför sína né heldur hefir beiðst þess, að fá þannveginn að halda kofa þeim til íbúðar sem hann hefir búið í

Felur nefndin oddvita sínum að selja umræddann kofa fyrir minnst 100 krón ef kaupandi kynni að bjóðast.

5. Oddviti skýrði frá að í hreppnum dveldu nú þessir menn í óleyfilegri húsmennsku: Árni Helgason Mosfelli, Jón Jónsson Sauðárkróki, Guðm. Gíslason Sauðárkrók, Hallgrímur Hallgrímsson, Eyjólfur Gíslason Hlíðarenda og Eyjólfur Ísaksson Eyrinni, Sigfús Vigfússon, Magnús Árnason, Jón Eiríks og Jón Rafnsson.

Þareð nefndin hefir þegar áður aðvarað nokkra af þessum mönnum, felur hún oddvita sínum að kæra þessa: Árna Helgason, Jón Jónsson, Eyjólf á Hlíðarenda, en þessa kæra í hendur Guðm. Gíslasyni Hallgrími Hallgrímssyni. En aptur skal aðvara: þá Eyjólf Ísaksson, Magnús Árnason, Sigfús Vigfússon og Jón Rafnsson.

6 Oddviti leytaði samþykkis nefndarinnar til þess að veita Guðm. Sigmundssyni Instaf. 46 kr. 75 og Jakob Brynjúlfssyni í Tungu 30 kr. úr Styrktarsjóði fátækra í Sauðárhreppi og var það samþykkt.

7 Oddviti skýrði frá, að Jóhannesi skipstjóra Jóhannessyni hefði verið veitt nýlega sveitarstyrkur í nauðsynjaúttekt, eptir beiðni hans og allan löglegan undirbúning, og væri ~~xxx~~ þetta nú þegar tilkynnt, framfærslusveit hans Fellshreppi.

Fleyri mál lágu eigi fyrir var því fundi slitið

d.u.s. B. Sölvason

Árni Björnsson Páll Þórðarson

Jón Guðmundsson

Rétt afskrifað vottar

B. Sölvason

Með ~~nóvember~~ desember pósti var Jóni Jónssyni skrifað viðvíkjandi og hann beðinn um, veð í bænum, og heimild til innsetningar yfir öllum eignum hans. Desember 8. dags. komu yfir þá 3 menn oddv. var falið að kæra, og þeir 4, aðvaraðir sem fundargerðin ræðir um

Ár 1901 hinn 17 januarmánuð
var á Sauðárkrók í fundarhúsi hrepps
ins haldinn fundur af hreppsnefnd
inni, voru allir nefndarmenn mættir
Var tekið þá til umræðu:

1 Í tilefni af aðvörun hreppsnefndar
innar, samanber fundargjörð 3 desemb
f. á. var Jón Rafnsson mættur á fund
inum og bar þann munnlega, umsókn
um byggðarleyfi hér í hreppi. Skýrði hann
frá ástæðum sínum þannig, að hann væri
að vísu eignalítill en skuldlaus fyrir
það mesta og ómagalaus. með aldraða
konu. Með því maður þessi er reglumaður
og lítur út fyrir að vera duglegur maður
samþykkti nefndin að veita honum byggðarleyfi.

2 Sömuleiðis hafði nefndinni borist umsókn um
byggðar eða húsmennskuleyfi frá Sigfúsi Vig
fússyni á Sauðárkrók. Jafnvel þó Sigfús
sé vitanlega æði skuldugur, þá hefir hann
talsvert undir höndum er ómagalaus, og
reglumaður og dugnaðarmaður til bæði
til lands og sjáfar. Var því samþykkt að
veita honum leyfi.

3 Þar var upplesið bréf frá Tímóteusi Þorsa
syni, sem einnig fer þess á að fá búsetul
Manni þessum var neitað um ~~[illegible]~~ leyfi
þetta fyrir 2 árum, sjá fundargjörð 13 febrúar
1899. en samt sem áður fluttist hann á
Sauðárkrók þó verið eftir og hefir dvalið þar
síðan og kynnt sig sem vandaður og
duglegur maður. Nefndin samþykkti að
veita honum leyfi.

4 Þá las oddviti upp erindi frá Rauða
Klúbbnum á Sauðárkrók sem fer þess á
að hreppsnefndin taki að sér og kosti af
sveitarsjóði snjómokstur á götum bæjarins
í vetur þegar þörf gjörist. Mál þetta var
allmikið rætt frá ýmsum hliðum af nefn
dinni, virtist henni það vera helst til

sérstaklega fyrir Sauðárkrók til þess
að kosta sveitarsjóði einnig mætti búast
við að farið yrði að kosta þetta verk af sveit
inni. Þá mundu bæjarbúar flestir heimta
að þeir nytu góðs af mokstrinum en til
þess að það gæti orðið, hlyti verkið að verða
mjög kostnaðarsamt, ef snjóalög yrðu mikil
sem alltaf mætti búast við. Sumpart
af þessum ástæðum sem hér eru teknar
fram og sumpart vegna þess að málið var
í heild sinni alveg óundirbúið sá nefnd
sér eigi fært að sinna því að svo stöddu.

5 Hreppsnefndarmaður síra Árni Björns
son bar fram þá ósk Sauðárkróksbúa
að hreppsnefndin gjörði á ný tilraun
til þess að fá Sandá keypta til handa
sveitarsjóði. Nefndin tók vel
og greiðlega í þetta mál, og álítur það
nauðsynlegt að sveitarfélagið geti eign
ast jörðina sérstaklega vegna Sauðár
króks sem væri mjög hagkvæmt að geta
fengið þar bæði beit og bletti til
túnræktar, sem þeir eru útilokaðir frá
eins og stendur. Nefndin samþykkti því
að fara þess á leit við sýslunefndina
að hún veiti leyfi og mæli með því
að hreppsnefndin fái Sandá keypta, og
felur oddvita sínum að annast um
það sem gjöra þarf til þess að málið
komist á réttan rekspöl.

6 Oddviti skýrði frá að Magnús Benedikt
son hefði farið þess á leit að hreppsn:
keypti íveruhús hans sem er veðsett St.
Popps verzlun fyrir skuld, og í ráði að það verði tekið af
honum upp í skuldina og hann gerður veg
laus á næsta vori. Nefndin vill ekki kaupa
bæjinn (húsið), en af því Magnús er ómaga
maður og hér sveitl., vill nefndin heldur
styrkja hann á annan hátt [illegible] til að láta
hann hafa hús og kvos [illegible] ef hann gæti
fengið ofurlítið jarðarskika, sem sjálfsagt
væri hentugast fyrir hann og ómegð hans

7 Með síðustu ferð „Ceres“ austan um
land kom hingað á Sauðárkrók umferðamaðurinn
Sigurbjörn Guðmundsson, lagðist hann
hér veikur rétt eptir að hann kom, var
honum þá komið fyrir fyrst um sinn hjá
Petri veitingamanni. Þar var hann í daga og
gefið með honum 1,25 á dag. Þegar útséð
var um að hann kæmist ekki héðan í vetur
þar sem hann ekki fékk heilsuna aptur
var honum komið fyrir hjá Guðmundi
Gíslasyni á Sauðárkrók þar var hann í
daga upp á krónu meðgjöf um daginn.
Nú var Sigurbirni farinn það að hress-
ast, að hann þurfi eigi að vera stöðugt
undir læknishendi. Var því á hreift á
fundinum að nauðsynlegt væri að koma
(honum) Sigurbirni fyrir á bæ þar sem
hann gæti haft nóga mjólk og að öllu
notalegt fæði sem mundi þá verða billeg-
ra en á Sauðárkrók. Varð það að samning

um að hreppsnefndarmaður Pálmi
Pétursson á Sjávarborg lofaði að taka
Sigurbjörn um tíma, svo framarlega að
sjúkdómur sá sem að honum gengi ekki
væri sóttnæmur. Meðgjöfin skyldi vera 75 a
á dag. Ráðgert var að senda sjúklinginn
— sem er sveitlægur norður í Þingeyjarsýslu
í Ljósavatnshreppi — með fyrstu gufuskipsferð
ferð norður á Akureyri áleiðis til fram-
færslusveitar sinnar. Að Borg mun Sigurb. hafa farið 13/5
8 Þá kom til tals að setja þakkar-
ávarp í eitthvert útbreitt dagblað til
ekkjufrúar E. Popps fyrir hina höfðing-
legu gjöf hennar 300 krónur — til fátækra hér í
hreppi á verzlunarafmæli Poppsverzl-
unar hér í Skagafirði. Var séra Árna Björn-
syni falið á hendur að semja ávarpið
og koma því á framfæri.

Fundi slitið

Á. Björnsson P. Pétursson
J. Guðmundsson Páll Þórðarson B. Lövdal

18 Janúar 1901 varð hreppsnefndin að ráðstafa Ingibjörgu nokkurri með barni, sem er sveitlæg í Rípurhreppi, hún var stödd á Sauðárkrók og var þar húsnæðislaus og bjargarlaus, henni var komið fyrir á Hót-elinu meðgjöf 1,50 á dag — þar til henni yrði ráðstafað á annan hátt.
Þann 19 s. m. var sent til oddvitans á Rípurhreppi að láta hann vita að kona þessi væri komin til ráðstöfunar hér.
20 s. m. Fór oddvitinn í Fellshreppi með „familíju" Jóhannesar skipstjóra. Var þá búið að leggja henni héðan af hreppi Kron 81,36 alls. Oddvitanum í Fellshr. afhentur sundurliðaður reikningur yfir öllum styrkinn 19. febrúar. Reikningur [illegible] fyrir fardaga 1901. í peningum 10 Krón [illegible] lofað að borga í innskript hjá Popp

Árið 1901 hinn 3ja maí var á Sauðárkrók haldinn fundur í hreppsnefnd Sauðárhrepps
Nefndarmenn voru allir mættir
Oddviti skýrði frá ýmsum þurfamönnum sveitarstjórnarinnar síðan síðasti fundur var haldinn og öðrum þarfalegum á stöðum hreppsins:
1 Af áðurlögðum styrk til Kristínar Guðmundsdóttir frá Vatnsfirði samtals nálægt 60 Kr. var borgaðar einar 13 Krónur öll skýrt [illegible] afgreidd til [illegible] og honum falið að ganga eftir [illegible]
2 Að fjölskyldu Jóhannesar skipstjóra [illegible] hefði verið lagt héðan af hreppi Kr 81.36 að búið væri að senda reikning til hreppsnefndarinnar í Fellshreppi og krafist endurgjalds á [illegible]
3 þá skýrði oddviti frá því að honum hefði [illegible] [illegible] yfir Jón bónda á Hóraní þar sem honum er gjört að skyldu að greiða árlega 36 kr með Sveinfríði óskilgetinni dóttir sinni og Önnu Sveinsdóttir sem er sveitlæg í Sauðárkr. En þar sem til orða hefir komið að Jón taki dóttir sína [illegible] væri virðist ekki nauðsynlegt að birta honum úrskurðinn að svo stöddu. ef hann taki dóttir sína heim til sín.
4 Þá lagði oddviti fram athugasemdir endurskoðanda við sveitar~~[illegible]~~ gjörða reikn. hreppsins 1899–1900 athugasemdir þessar em

allmenningsþ... eins nema hin fyrsta er lýtur að því
að sá hluti Staðarafréttar sem tilheyrir Bergsstaðasókn eigi að
teljast með fasteignum hreppsins. Hreppsnefndin álítur að þessi
afréttarhluti geti naumast talist eign allsveitarfélagsins
þar sem það er keypt og borgað af Bergsstaðingum og þeir
einir hafa þess öll not en aðrir ekki; bera heldur engin út-
gjöld af kaupinu nema refaveiðakostnað sem greiddur er af sveitarsjóði
sameiginlega þessu getur nefndin eigi fallist á þessa athugasemd
né samþykkt hana, að öðru leyti álítur hún athugasemdirnar
á rökum byggðar og vill að þær séu tekna til greina upptökulega við
reikningsfærsluna

5 Þá var nefndinni kunngjört svar Jóns Jónssonar (samanber
fundargerð af 3 desember f. á.) sem er á þá leið að hann vill
eigi veðsetja nefndinni bæinn en á hinn bóginn vill hann
selja hann nefndinni eða öðrum lysthafendum með öllu naglföstu
fé og 3 eldavélum fyrir 1200 krónur. Norðurenda þessa bæjar
leigir hreppsnefndin nokkra ár Pétri Eyríkssyni Skósmið fyrir 66 kr
með ábyrgð Hinriks Árnasonar v.st. En suðurenda liði
átar nefndin Hálfdáni Kristjánssyni sem væntanlega
verður fluttur hingað á sveitina á næstkomandi vori austan af
landi. Suðurloptið verður leigt utaf fyrir sig. Að öðru leyti
felur nefndin oddvita sínum að semja um leiguna við hlutað-
eigandi leigjendur

6 Þá var samþykkt að gjöra við bæ Jóns Sigurðssonar
sem álitinn er óbyggilegur eins og hann er
7 Hreppsnefndin samþykkti að taka að sér ábyrgð á land-
skuld og leigum að 2/3 partum Daðastaða næstkomandi
fardaga ár fyrir Magnús Jónsson frá Breiðstöðum, en áskilur
að honum verði eigi álag afhent annað en það, sem felst í
húsum jarðarinnar
8 Oddviti skýrði frá að inni hjá sér stæði andvirði dánarbús
Guðm. Guðmundssonar frá Miklagarði, sem hér var hreppsins og
lét eptir sig ekkju og barn. Oddviti hafði gætt hagsmuna búsins
og einnig innheimtumaður uppboðsins og séð um skuldaborganir þess.
Nefndin álítur nauðsynlegt að þessum krónum — 107 — yrði komið
í vöxtu af Sýslunefndinni þeirra ekki með sér og barni sínu til framfærslu
var talað um að leggja við að fá kaupmann til að svara 4% vöxtum
af upphæðinni ef hún stæði inni hjá einhverjum þeirra með missiris
uppsagnarfresti.

9 Þá var rætt um hvernig verja skyldi vegabótafé hreppsins nokk- C 200
urnar Var í því skini gerð svolátandi áætlun.

Til vegabóta í Bergstaðasókn	—	—	—	Kr	30,00
— " — Hálfárdal	—	—	—		10,00
— " — Sauðárkrók	—	—	—		50,00
— " — Reykjarhól	—	—	—		90,00

Heimilt er að fara þessar upphæðir til eptir því sem þörf krefur, og sérstaklega eptir því sem hentugleikar reynast á hverjum stað með það að vinna hinar áskoruðu vegabætur

Fundi slitið

* Þess skal getið, ~~að~~ viðvíkjandi ábyrgð þeirri sem ræðir um undir tölulið 7. í næstu fundargjörð, að það atvikaðist þannig að bókhaldari Magnúsar á Daðastöðum, umrætt ár, hreppsnefndinni algjörlega óviðkomandi, og hefir hún ekki að neinu leyti ábyrgð á eptirgjaldi hans né öðrum lögskilum.

B. Sölvason

Ár 1901 hinn 29 maí var haldinn fundur á Sauðárkrók af hreppsnefndinni í Sauðárhreppi. Nefndarmenn mættu nema síra Árni Björnsson sem er fjarverandi.

1 Oddviti las upp bréf frá Verzlunarstjóra Gránufélagsverzlunarinnar á Sauðárkrók. Skýrir verzlunarstjórinn þar frá því að Jakob Benjamínsson í Kolladungu hefi fengið verzluninni veðsett handa 2 kýr uppí 150 króna skuld sem hann hefir verið

í við verzlunina, skyldu þessar kýr verða algjörð eign verzlunarinnar ef Jakob ekki gæti innleyst þær með sama verði í næstu fardögum. Nú getur Jakob ekki innleyst kýrnar og býðst verzlunarstjórinn við að taka þær báðar í fardögum en kveðst láta hreppsnefndina vita um þetta áður svo hún geti hagað gjörðum sínum í þessu efni eptir því sem henni þykir viðeiga. Nú eru ástæður Jakobs svo slæmar að hann má með engu móti kýrnar missa og fer hann um það að hreppsn. hjálpi sér uppá einhvern máta svo hann geti haldið þeim næstkomandi ár. Eptir nokkrar umræður var ákveðið að kaupa báðar kýrnar ~~að~~ og borga aðra þeirra með 75 krónum til Gránufélagsverzlunarinnar og 75 kr. í hauststörf eða vetur til Jakobs að því leyti sem hún þurfi ekki að borgast uppí verzlunarskuld við Gránufélagið. Hinsvegar er Jakob heimilt að innleysa kýrnar ~~með~~ sama verði fyrir fardaga 1902. Úttekt hafi Jakob enga við Gránufélagsverzlunina þannar, og láti vinnulaun sín að öllu leyti ganga til endurgjalds á skuld sinni þar, en aptur vill nefndin láta hann fá 12 króna úttekt hjá V. Claessen á meðan hann er að vinna við Gránufélagsverzlunina; en þegar þeirri vinnu er lokið, býst hann við að geta unnið fyrir heimilis nauðsynjum sínum.

2 Hreppsnefndarmanni Jóni Guðmundssyni var falið að sjá um aðgerð á bæ Jóns Sigurðssonar og Skóarabæ sjá fundargerð af 3. þ. mánaðar

1901 15 júní, voru kosnir í hreppsnefndina Jón Guðm. endurkosinn – síra Árni einnig endurkosinn – og Johannes kaupm. Stefánsson, til næstu 6 ára
B. S.

Fleyri mál voru eigi fyrir hendi til umræðu var því fundi slitið.

d. u. s.

B. Pálvason

Jón Jónsson á Holdsveikraspítalanum í Laugarnesi hefði farið þess á leit að hreppsnefndin veitti honum ordinalst[?] sín til þess að hann fengi lausn af spítalanum og mætti hverfa til átthaga sinna og heim til konu og barna. Oddviti ræddi um þetta mál við nefndarmennina og varð sú niðurstaðan að vegna viðþraunnis[?] hættu af sjúkdómi hans eptir því sem lækninum heldur fram, og ef til þess kæmi að gjöra lækk aði fljótlega þegar hann væri kominn heim vildi nefndin engan þátt eiga í því að hann fari af spítalanum, en á hinn bóginn verður að álíta hann sjálfstæðann að öllu leyti, og nefndinni alveg óháðann. Var ákveðið að gefa honum vottorð þarað lútandi og senda honum það síðar og láta hann að öðruleyti sjálfráðann

Ár 1901, 13/7 var haldinn fundur á Sauðárkrók af hreppsnefnd Sauðárhrepps nefndarmenn allir mættir.

1 Oddviti setti fundinn og skýrði frá því að 15 júní (undanf.) hefði fram farið kosning í hreppsnefndina í stað 3. útgenginna manna: síra Árna Björnssonar Jóns Guðmundssonar og Páls Þórðarsonar á Gili. Hefðu 2 hinir fyrst töldu gefið kost á sér aptur og voru endurkosnir, en í stað Páls var kosinn kaupmaður Jóhannes St. Stefánsson á Sauðárkrók.

2 Var þá gengið til oddvita kosningu og var Benidikt Sölvason endurkosinn. Varaoddviti var kjörinn kr. Jóh. St. Stefánsson, og til fjallskila stjóri í Borgarsveit eða í stað Gunnars Konráðssonar var kjörinn Pálmi Pétursson á Sjávarborg. Til þess að hafa sérstakt eptirlit með þurfalingum og útbýta meðal þeirra sveitarstyrk eptir því sem þörf krefur, sem og að ráða til bráðabirgða úr þurfamanna málum sem útheimta fljótari úrskurð og bráða aðgerða þarfnast svo eigi verður náð til oddvitans nefndin: Varaoddvitann, síra Árna og Jón Guðmundsson. Til þess sérstaklega að gæta heilbrigðis

mála og til að vernda vatnsból Sauðárkróks vóru kosnir síra Árni og J. Guðmundsson

3. Fátækramál:

a. Oddviti lagði fram bréf frá Jósep Jóns syni Starrastöðum þar sem hann biður um 100 króna lán úr sveitarsjóði til skuldlúkn inga við verzlun V. Claessen á Sauðárkrók. Nefndin samþykkir að lána Jósep 50 krón til 4ra ára 4% vöxtum inni reikning hans hjá Claessen mót veði í lifandi peningi. Oddvita falið að framkvæma þetta.

b. Eufemia flutt. Oddviti beiðni frá Guðmundi Þorleifssyni Heiðarseli um að lána honum 80 krón. til skuldalúkninga eða borgunar í Kjöreiði er hann hafði fengið lánað hjá Kaupm. L. Popp. Í tilefni af þessa samþykkti nefndin og felur oddvita sönnum að verða við beiðni Guðmundar þannig, að heppilum kaupi kúna að honum borgi hana með 80 krón til Popps og leigi hana svo Guðmundi með mjög vægum kjörum

c. Oddviti skýrði frá því að gjaldkeri barnaskól hefði krafið sig um kr. 24 sem oddviti skeiftst aðalnepps kveðst hafa borgað til Jóns Sigurðs sonar á Sauðárkrók. en krónur þessar voru kend sonar vegna barna Guðmundar bakara - sonar Jóns Sigurðssonar og barnið þá hjá honum, vom krón urnar skrifaðar inni reikning hans en svo fjekk hann þær ekki útskrifaðar aptur til skólans. Þar sem Jón Sigurðsson er sveitarþurfi en skól inn hinsvegar þarf á öllu sínu að halda sam þykkir nefndin að borga nefndar krónur fyrir hann

4. Síra Árni lýsti sóðinu fyrir neðan hús Jóns Jónssonar frá Hjaltastöðum og Theobalds Árnasonar og benti á að þar væri að myndast óþverra vilpa til mikils óþrifnaðar og jafnvel óheilnæmis fyrir hús þau og fólk sem þar væri í nánd. Nefndin vill nú hlutast til um að hætt verði að bera allskonar óþverra í dæld þessa, og telur æskilegt að hún væri fylt upp og gjörð að grasbletti eða kál garði eða því um líkt, og felur hún heilbrigð is eptirlitsmönnunum að gjöra sitt hvað í þessa átt, sem bentar til, ef því yrði komið í kring án mikilla útgjalda fyrir sveitarsjóðinn.

5. Þá var bent á að neðst á lyndina vantaði 2 járnplötur og var samþykkt að kaupa þær og setja þær yfir hana fyrir haustið.

Fundi slitið.

d. u. s.

B. Pálsson

Lán það til Guðmundar í Heiðarseli sem ræðir um í ofanritaðri fundargerð kom eigi til útborgunar að sinni með því honum opnaðist annar vegur til þess að borga meiri hluta skuldar innar sem lánið átti að ganga uppí.

B. Pálsson

Ár 1901 hinn 6. nóvember var á Sauðárkrók haldinn fundur af hreppsnefnd inni í Sauðárhreppi. Nefndarmenn allir mættir.

Aðalverkefni fundarins var niðurjöfnun auka útsvaranna fyrir fardagaárið 1901–1902 –

Vegna verzlunarannríkis eins nefndarmannsins og ýmislegs annríkis sem þeir nefndarmennirnir urðu fyrir meðan haustkauptíðin og skipaferðir stóðu yfir, var niðurjöfnunarstarfinu frestað til þessa tíma og annir og önnur var ~~að~~ smátt í endu. Af þessum drætti leiddi aptur að nefndin gat eigi fengið eptir húsnæði til fundarhalds[ins] hjá barnaskóla~~num~~[húsinu] sem ~~var~~ byrjað ~~var~~ var að kenna í fyrir löngu í báðum stofunum. Nefndin varð því að kaupa sér húsnæði að Goodtemplurum fyrir 6 krónur, og fylgdi þar með hiti og ljós.

Áður en byrjað var á niðurjöfnunarstarfinu voru tekin fyrir þessi mál:

1. Oddviti skýrði frá, að á þessu ári komi

í fyrsta skipti til úthlutunar styrkveitingar úr styrktarsjóði alþýðufolks. Síðan lagði hann fram a, bréf frá sýslumanninum sem skýrir frá því að hér í hreppi komi til úthlutun í úr Kr. 30. og skuli skýrsla um styrkveitingar nefndarinnar til hans komnar fyrir nóvembermánað.lok
b. skriflegar umsóknir frá þessum mönnum.
1 Þorbergi Sigurðssyni Sauðárkrók.
2 Guðmundi Þorleifssyni Heiðarseli
3 Margreti Halldórsdóttir Sauðárkrók.
Eptir nákvæmann samanburð á heilsu ómegð og efnalegum ástæðum umsækjenda úthlutar nefndin styrknum þannig:

Þorbergi Sigurðssyni	Kr. 10,oo
Guðmundi Þorleifssyni	" 15,oo
Margretu Halldórsdóttir	" 5,oo
Samtals	" 30,oo

2 Lagt var fram bréf frá realstudent Jóni Björnssyni á Veðramóti þar sem hann sækir um að verða ráðinn til umgangskennslu hér í hreppn á komanda vetri. Nefndin samþykkir að ráða hann til þessa starfa.
3 Oddviti skýrði frá því að Baldvin Bergvinsson hefði hefði skrýt honum frá að við sig hefði verið nefnt að taka til heimakennslu í vetur Guðmund sen Guðmundar bakar og börn Önnu frá Tjörn, leitaði Baldvin álits og samþykkis nefndarinnar um þetta.
Samkvæmt telögum sóknar prestsins álítur nefndin mikla þörf á að Guðmundar ~~hefði~~ fengi heimakennslu, en þaráimót ekki börn Önnu sem er álitið best að njóti uppfræðingar á barnaskólanum. Með því Guðmbakari er sveitl í Skefilstaðahreppi var oddvita falið að skrifa hreppsnefndinni í nefnd um hreppi um þessa kennslu Guðmundar Guðmundssonar
4 Oddvita var falið að annast um að Magnús Benidiktsson Sauðárkrók gæfi út skulda- og veðbréf með fyrsta veðrétti í bæ sínum fyrir láni úr Styrktarsjóði fátækra í Sauðárhrepp.

5 Samþykkt var að berga húsaleigu fyrir yfirstandandi ár vegna Halfdáns Kristjánssonar Sauðárkrók. Fundi frestað til næsta dags

6 Hinn 7. var farið að undirbúa niðurjöfnunar starfið. Þarfir voru áætlaðar c. Kr 2000 er það nokkru minna en næsta ár. Í undan samþykkt var að leggja 2 krónur á hvert lausafjárhundrað og jafngildi þess í ár um gjaldstofninum. Niðurjöfnunar starfinu framhaldið þenna dag til kvelds og lauk því ~~hinn~~ daginn eptir hinn 8.
Hinn 9 var niðurjöfnunar starfinu lokið skrifaðir seðlar og niðurjöfnunar skrá fullgjörð til framlagningar.

7 Að taka niðurjöfnunar starfinu verrétt um að kaupa Lóðhála fyrir afréttarland til handa hreppnum; var oddvita falið að semja um kaupin við eigendurna.

8 Sóknarpresturinn skýrði frá því að hann hafi tekið 2 börn Guðmundar bakara í Barnaskólann í vetur og beiddi hreppsnefndina að sjá um að skólagjald — Kr 12.00 — bergist ~~bergist~~ fyrir þau með skilum. Var það samþykkt og oddvita falið framkvæmd í því efni.

9 Til þess að semja verðlagsskrá ásamt presti og hreppstjóra, var kosinn Jón hreppsnefndarmaður Guðmundsson.

Var svo fundi slitið.

Sauðárkrók hinn 9. nóvember 1901.

B. Sölvason

Hinn 10. nóv var hreppsnefndinni í
Skefilstaðahreppi skrifað viðvíkjandi kenn-
kennslu Guðmundar Guðmundssonar
samanber framanritaðri fundargjörð
tölul. 3. Og sömuleiðis var sama nefnd
til kynnt að 2 börn Guðmundar bakara yrð
u á barnaskólanum í vetur og nefndin
yrði iðin krafin um skólagjaldið. Ef hreppsnefnd
Skefilstaða hrepps ekki vill samþykkja ráð
stafanir nefndarinnar hér skyldi hún gjöra
það sem henni virtist við eiga viðvíkjandi
Guðmundi og uppfræðslu hans fyrir 24 þ.
mán. annars yrði litið svo á, að, tregðast hr. nefndin
samþykkti gjörðir nefndarinnar hér.

Eptir ýmsar vollaleggingar og aðgerðir hrepps
nefndar manna Skefilstaðahrepps sem sitja í bag hver
við aðra, var Guðm. komið fyrir til kennslu hjá
Baldvin Bergvinssyni fyrir umsamið kaup
4/8 = 50 krónur þaraf borgað. annað hans 20.00

en hitt borgast af Skefilstaðahreppi til
Sauðárhrepps sem lagði það út til bráðabirgða

Ár 1901 hinn 20. decemb. helt hrepps nefndin fund á Sauðárkróki. Nefndar menn allir mættir. Til fundarstjóra var kosinn hreppsnefndarm. P. Pétursson á Gunnarsteinsb. og því næst var riðið við aðal málefni fundarins. sem eru nokkrar útsvars kærur. Voru þær teknar fyrir í þessari röð

1 Útsvarskæra Ármanns Sigurðsson Sauðárkrók Kærandi berinn saman við þessa menn-
a Sigurð Jakobsson Sauðárkr. hvers útsvar hækkar um 1 kr. úr 50 uppí 1 kr. 50.
b. Sigurð Sigurðsson Sauðárkrók hvers útsvar hans hækkað um 1 kr. úr 2 kr. uppí 3,00 kr.
c Jón Guðmundsson Sauðárkrók hvers hans útsvar hækkað um 4 kr. úr 18,00 kr. uppí 24,00 kr.
Sett eigið útsvar kæranda verði þó niðr um 1 kr. úr 3 kr. niður í 2 krónur.

Á fundinum mætti auk kæranda Sigurður Jakobsson. Af framburði þeirra upplýstist að kærandi hefir c. 200 kr. í kaup auk fæðipeninga, að hann þar af hefir hjálpað móður sinni um 70 kr. til þess að styrkja hana til þess að koma upp bakaríi á Siglufirði.

að Sigurður Jakobsson skuldaði húsbónda sínum en kaupinu — 120 kr. — nemur þegar hann fór í vistina til hans, að kærandi telur kaup Sigurðar Sigurðssonar helmingi hærra en húsbóndi hans telji það vera, að kærandi telur útsvar Jóns Guðmundssonar 16 kr. í en það er 18,00 kr. og eignir hans c. 1000 krón. meiri en þar er. ——— Eptir þeirri [illegible] sem kærandi hefir gefið um efnahag móður sinnar og ástæður, þá virðist hjálp hans til móður hans 70 kr. nema verða að skoðast sem styrkur til að koma á fót, óvanalegu fyrirtæki, en ekki styrkur til framfærslu, og getur hann því eigi orðið tekinn til greina til lækkunar útsvari hans. Um Sigurð Jakobsson er það að segja að hann á minna en ekki neitt, eraðeins af sér skuldir, er fatlaður til vinnu enda bæði hann um ef hann gæti nokkuð miðlað að styrkja foreldra sína sem ekki eru sjálfbjarga getur því ekki komið til mála að hækka útsvar hans. Þar sem kröfur kæranda viðvíkjandi hinum samanburðarmönnunum eru byggðar á algerlega röngum grundvelli og ranghermi verða þær þar eigi teknar til greina.

Úrskurður hreppsnefndarinnar verður því svo látandi:

Útsvar kærandi skal óbreytt standa og útsvör samanburðarmanna hans sömuleiðis.

2. Útsvars kæra Sveins Jóhannssonar á Sauðárkrók Kærandi var mættur á fundinum. Kæruskjal hans var lesið upp, sömuleiðis varnarskjal frá Olafi söðlasmið Jónssyni á Sauðárkrók, Kærandi ber sig saman við hann og Benedikt Sölvason á Ingveldarstöðum.

Í kæruskjalinu telur kærandi þann, að hann hafi Kr. 400 í kaup auk fæðispeninga, svo tekjur af jörð: 12 sauða eptirgjald og 40 ℔ smjör samtals reiknað Kr 120.

Aðalatriði kærunnar viðvíkjandi samanburðarmönnum er þessi: að Olafur eigi hús metið á Kr. 3500, leigi það öðrum fyrir Kr. 240, auk eigin íbúðar, að hann hafi góða atvinnu við söðlasmíði sem hann drífi með þá börnum dugnaði og ýtjusemi, nemi tekjur hans því varla að frádregnum efnis tilkostnaði, vinnustofuhaldi og húsholdskostnaði

um kr 700 og þrjú hústaður. a Að útsvar útsvar Benedikts Sölvasonar hljóti hæfilegt að því leyti sem hreppsnefndinni hafi verið kunnugt um efni hans og kringumstæður, álítur að henni hafi verið ókunnugt um að aðeins hann eigi inni í Gránufjelagsverzluninni á Sauðárkr. alltað Kr 1000. að meðtöldum fisktökulaunum sínum þetta ár, og 45 kr. eigi hann inni við aðrar verzlanir á Sauðárkrók.

Samkvæmt þessu verða aðalkröfur kærandi þannig:

1. að útsvar Ólafs Jónssonar verði fært uppum 7,75 Kr. eða úr 13.25 uppí 21.00 Kr

2 að útsvar Bened. Sölvasonar verði fært upp um 10 kr. eða uppí 27 kr úr 17 krónum

Færist þetta eigi á vorakaupa að útsvar kærandi verði fært niður um 3.00, úr 15 kr. ofan í 12 kr.

Ólafur Jónsson telur hús sitt metið 3200 krón; sýnir með sundurliðuðum reikningi að hann hafi haft þetta ár 237 krón kostnað fyrir það að hann á þetta hús. Atvinnutekjur

einar telur hann Kr. 500 að þá drægjum
allar efni og viðgjörningar, af þessu verði
hann að lifa, og borga Kr 50–60 fyrir vinnustofu
og geymsluplass; Varla skuldir telur hann 950 Kr.
Benidikt gjörði grein fyrir að ekki væri hún
að fara sér til útgjalda mánaðarpeninga og fæði
kostnað Guðmundarsonar síns að upphæð Kr 400
auk þess framvísaði hann skuldum að upp
hæð Kr 500. Kærandi vefengdi skýrslu Ólafs
Jónssonar viðvíkjandi atvinnutekjum hans,
vill ekki taka til greina húskostnaðar reikning
inn Kvaðst sjálfur hafa byggt á eignarjörð sinni
nýlega baðstofu 18 x 12 áln. sem hann hafi eigi
talið myndi það þó hafa höggvið skarð í árs
eptirgjaldið. Eignir kvaðst hann engar eiga
aðrar en jörð sína og reiðhestinn.
Samkvæmt eigin framburði Ólafs eru
atvinnutekjur hans 500 Kr. og hús hans
metið Kr 2200, en Mublaverzl. c. Kr 44.00. Leggst á
atvinnutekjurnar Kr 6,66, á húsaverðið leggst
Kr. 6.40 samtals Kr 13.06, til frádráttar telst
fyrir skuldavöxtum Kr 2,20 yrði þannig útsv.
Kr 10.86. Nú er vitanlegt að Ólafur fær góða leigu

eptir hús sitt en hinsvegar verður hann að borga
Kr. 50–60 fyrir vinnustofu handa sjálfum sér, virðist
því fullsæmilegt lagt á húseignina. Hinsvegar er
Ólafur maður einhleypur og sjálfsagður og virð
ist hafa sérlega góðar ástæður, og enn þegar lagðar
á hann Kr 239 fyrir þessum góðu ástæðum mætti
sú upphæð máske vera nokkuð hærri en þó tæp
lega mikið þegar þess er gætt að hann lá í lungna
bólgu í vor og var þá mánuð frá vinnu og er
yfirleitt langt frá því að vera heilsuhraustur.
Viðvíkjandi innieign c. Kr 1000 sem kærandi
telur að Benid. Sölvason eigi inni í verzluninni
á Sauðárkróki, þá er upplýst, að hún er í raun
inni ekki nema 600 Kr. Af skuldunum þeim
að upphæð 500 Kr. sem Benid framvísar, telur
nefndin rétt að draga Kr. 300 frá innieigninni
verða þá eptir af henni c. 300 Krónur. Þar sem
eigi hefir beinlínis verið lagt á þessa upphæð
fyr, leggur nefndin nú á hana eins og fasteign
nefnilega 60 aura; að öðru leyti finnur nefndin eigi
ástæðu til að hækka útsvar Benidikts til muna

Eptir eigin játningu kæranda eru tekjur hans af eign 120 Kr., er þá verður hann reiknaður aðeins á 8 krónur sem er sýnilega altof lágt eptir gangverði sauðfjár í hundr. og í atvinnutekjur Kr. 400. auk fæðispeninga; jafngildir það fullum 700 kr. brúttótekjum þegar fæði og húsnæði er meðtelið. Á þessar tekjur er lagt: á atvinnutekjurnar Kr 9.33 og á eignartekjurnar 6,00 Kr., samtals Kr 15,33. Þannig hefði útsvar kæranda orðið Kr 15,33. að minsta kosti, ef nefndinni hefði verið vel kunnugt um tekjur hans þegar hún var að starfa að niðurjöfnuninni í haust. Sér því engin ástæða til að lækka útsvar kæranda

Samkvæmt framansögðu er úrskurður hreppsnefndarinnar svolátandi:

a Útsvar hr. Ólafs Jónssonar hækki um 1 kr. 25 aura eða úr Kr 13.25 uppí Kr 14,50

b Útsvar B. Sölvasonar hækki um 1 krónu úr Kr. 17,00 uppí Kr 18.00.

c Útsvar hr. Snorra Jóhannssonar standi óbreitt.

3. Útsvarskæra Jóhanns skósmiðs Jóhannssonar á Sauðárkrók. Kærandi var mættur. Framlagt var og upplesið a. Kæruskjalið. b. Vanrar skjal frá Ólafi Jónssyni á Sauðárkr. c. Skýrsla frá Þorsteini smið Sigurðssyni á á Sauðárkrók. Kærandi ber sig saman við greinda menn og Benedikt Sölvason á Ingveldarstöðum. Viðvíkjandi Ólafi og Benedikt eru umræddi kærurnar að efninu til ~~samhljóða næsta kæra~~ einnig hjá Snorra Jóhannssyni og tilgreint er hér að framan, þar sem skýrt er frá aðalinntakinu úr hans kæru. Að því er Þorstein snertir segir í kærunni að hann sé talin við góð efni eigi húseign metna Kr 4500 hafi vanalega helding góða atvinnu við smíðar, hafi jafnmarga sér að framfæra, en eigi miklu meiri eignir en hann. Kröfur kæranda eru þessar.

1 aðalkrafa að útsvar hans verði fært niður um 9 krónur úr 24 kr. niður í Kr 15,00.

Varakrafa: að útsvar B. Sölvasonar
verði fært upp um 12 kr. úr 17.oo uppí 29.oo
að útsvar Ólafs Jenssonar verði fært upp
um kr 12.75. úr kr. 13.25 uppí kr. 26 =
að útsvar Þorsteins Sigurðssonar verði fært
upp um 11,ook. úr 16,ookr. uppí 27,oo kr.
Eins og hreppsnefndinni var að kunnugt tekur
kærandi atvinnutekjur sínar kr. 1500 að þadregnum öllu
verk- efni. En nú fyrst á fundinum skýrir hann frá
því, að hann skuldi kr 1600.oo með 6% rentu lengur
en fremur að hann hafi skaðast á 4. hundrað
krónu á sjávarúthaldi sínu í sumar. Þó þessar
upplýsingar komi seinna en átti að vera, tekur
þó nefndin þær til greina til lækkunar útsvari
hans. — Frá aðalinni hæðli varnarskjals Ólafs
er áður skýrt og vísast til þess þar. Sömuleiðis
er þar skýrt frá því hvernig lagt er á Ólaf og
sýnt fram á að ekki er ástæða til að hækka
útsvar hans sem nokkru nemi.
Sömuleiðis er undir 2 tölulið skýrt frá
ástæðum Benedikts, að því leyti sem kær-
endurnir taka þær til greina, að vísu
segir Jóhann að Bened. sé talinn með
efnuðustu mönnum hreppsins, og hafi hlunn-
indi af æðarvarpi fiskitöku og sveitarstjórn
störfum sínum. Viðurkjandi þess er þess
að geta að það er upplýst að æðarvarp Ben.
er í ár c. 9 tt og að eftir það er goldið kr 48
auk annars kostnaðar t.d. dúnhreinsun
m.m., hér er því ekki um mikil hlunnindi
að ræða, einkum þegar þess er gætt að jarðnæði
hans Bened. er mjög nytjalítið einkum að
því er heyskap snertir og fleyra. Af þessu
sem hér er sagt samanborna við það sem
tekið er fram undir 2 tölulið hér að framan
er það augljóst að nefndin finnur eigi ástæðu
til að hækka útsvar Benedikts meira en um
eina krónu.
Þegar farið er að bera saman ástæður Þorst.
Sigurðssonar og kæranda kemur það í ljós að
þær eru að mörgu leyti svipaðar; báðir hafa
þeir jafnt skyldu lið að framfæra og mjög líkan
vinnukrapt, og báðir hafa þeir skaðast á sjávar

útkaldi sínu í sumar sem leid
Aptur eru skuldir kæranda lángtum
minni og atvinna þeirr. líklega rírari
að sinn, Hinsvegar á hann mikla húseign
og mikla og góða lód sem hann hefir nýlega
selt af nokkurt svædi undir hús, ad (sögu
kæranda fyrir Kr. 300. Nefndinni virdist
því ad ekki sé ósanngjarnt ad útsvarsþær-
ara manna sjeu jafnhá.

Samkvæmt framanritudu er úrskurdur
hreppsnefndarinnar á þessa leid:

a Útsvar Jóhanns skósmids Jóhannessonar
lækki um Kr. 6.00, eda úr 24.00 nidur í 18.00
b. Útsvar hr. södlasmids Olafs Jónssonar fær-
ist uppi um 1.25 úr 13.25 kr uppí Kr 14.50
c útsvar Benidikts Sölvasonar á Ingveldar
stödum færist upp um Kr 1.00 eda úr 17.00 uppí 18.00
d útsvar hr. Þorsteins smids Sigurdssonar fær
ist upp um 2.00 kr. eda úr 16.00 uppí 18.00

4. Þá lagdi oddviti fram bréf frá
Halldóri Gíslasyni á Saudárkróki til
hreppstjórans í Saudárhreppi sem ekki vætti
því réttara sýnar þar þó beint til hrepps
nefndarinnar. Í þessu bréfi kvartar Halldór
undan því ad hreppsnefndin hafi lagt á sig 4 kr
króna útsvar, jafnframt getur hann þess ad
enginn annar smidalærlingur á Saudárkr
þurfi ad borga útsvar. Bréfinu fylgir skjal
undirritad Páll Pálsson skósmidur sem skýrir
frá því ad Halldór Gíslason sé og verdi í vetur
ad læra hjá sér skósmídi og þann setur ad lyktum
þessa spurningu: er þá viðeigandi ad borgi 4 kr kr
útsvar. Þar sem engin krafa liggur fyrir
hvorki ad breyta útsvars upphæd inni nje ad nema
þad alveg burtu og þar sem málinu er svo
ábótavant bædi ad undirbúningi og efni þá finn
ur nefndin ekki ástædu til ad taka þad til medferdar
og vísar hún því frá sér ad svo stöddu

enda liggur málið eigi undir úrskurð
hreppsnefndarinnar ef um útsvars skyldu
kleifstaðeiganda er að ræða

5. Þá skýrði oddviti frá því að eigendur
Selhóla byðust til að selja hreppnum kotið
til ~~afnota~~ fyrir uppreksturland, að verðið myndi
verða 450–500 krónur. Nefndin telur það
haganlegt ~~einkum fyrir Reykjaströnd~~
~~fengist~~ að kaupa Selhóla fengi Reykjaströnd
þar upprekstarland, og sömuleiðis Sauðárkrókur
sem verður nú að kaupa sumarbeit fyrir fénað
sinn, sem er að vísu ekki mikill sem stendur
en er tölsvert að fjölga og verður máske með tímanum
ekki svo lítill. Það var því samþykkt í
einu hljóði að kaupa Selhóla fyrir 450–500
krónur og var oddvita falin framkvæmd (því)
því. Það var og einnig samþykkt að taka
inná sveitarsjóðinn afborgun á láni því sem
tekið var þegar Reynistaðar afrétt var keypt í
sameingu við þá hreppa sem nota þann afrétt
samanber fundargjörð af 28 marz 1898 og
~~reglugjörð um notkun~~ afréttarins dagsetta 29.
samningi um skiptingu

marz 1898 og innfært er í þessa bók næst
á eftir fundargjörð nefndri. Nefnt lán var
upphaflega kr. 200,84 aur. og eru Borgsveitingar
búnir að borga 2 afborganir og rentur af upp-
hæðinni og er búist við ~~að~~ af sveitarsjóðurinn tek
lánið að sér og kaupi Selhóla, að undanborga
Borgsveitingum það sem þeir eru búnir að greiða
af upphæðinni.

6 Oddviti lagði fram sveitarsjóðsreikninga
fyrir fardagaárið 1900–1901 voru þeir litið yfir
fannst en varaoddviti hr. Johannes Þ. Stefánsson
var kosinn til að endurskoða þá

Fleyri mál komu eigi til umræðu
var því fundi slitið
sama dag sem fyr segir

16 janúar var af varaoddvita og Jóni Guðmundssyni hreppsnefndarm. af gefnu tilefni gjörð heimilis aðsjón hjá Jóni Jónssyni á Hlíðarenda sem er smiðr í Reyðarhreppi. Við þessa aðsjón fyrir fannst ekkert bjargræði utan á að giska 8 𝔡 af rúgmjöli ekkert eldsneyti og ekkert fjármeti. heimilið fyrir fannst þannig alls laust af öllum lífsnauðsynjum fyrir 5 ? menn Sama dag var heimilinu hjálpað um nokkurn forða af matvörum og svo líka nokkuð af kolum og olíu.

Hinn 29. janúar 1902 var settur og haldinn fundur í hreppsnefndinni í Sandárhreppi í Þingeyjar hr. Allir nefndar menn mættu. Oddviti setti fundinn og lýsti því yfir að tilefni hans væri ýmisleg hætt við fátækramál, sem væri tekin fyrir eptir þessari röð: 1 Kornforðabúr.

Lýsti oddviti yfir, að hann hefði fundið kaupmenn að máli og beðið þá um kornvörur handa hreppnum en þeir látið lítið yfir, að þeir gætu hjálpað honum í þeim efnum. Í tilefni af þessu felur nefndin oddvita sínum að reyna nú þegar að fá út tekna svo mikla kornvöru handa væntanlegum þurfamönnum hreppsins sem þarfnast … um
2 Húskaup. – a. Á fundinum mætti Magnús Benediktsson og bað sig þurfa að fá lán sér til þarfanota í vetur, en vildi með veðinu flytja af Sandárkrók á hentugt jarðnæði ef slíkt fengist. Vildi hann þiggja líkningar lán þessa

og ekki skuli vit hreppinn selja hreppnum húseign sína fyrir c 600 krónur en fór þess jafnhliða á leit að nefndin yrði sér hjálpleg með útvegun á jarðnæði.

Varaoddviti gat þess að Magnús Benidiktsson skuldaði sér tals vert og hefði lofað sér hyggingu á húseign sinni; fór hann nú fram á að nefndin ábirgðist skuld þessa eða helst borgaði hana á þessu ári þar sem hagur sinn ekki leifði að hann ætti stórar upphæðir útistandandi til lengdar. Þar sem Magnús ekki bjóst við að hann af eigin ramleik gæti borgað þessa skuld til varaoddvita — Jóhannesar Kaupmanns — telur nefndin eptir atvikum ákjákvæmilegt að borga hana ef hann sjálfur kaupir húseign Magnúsar og borga honum alt að 100 krónum í vetur í honum hagkvæmum bjargræðisvörum. Var oddvita og varaoddvita falið að skoða húseignina og gjöra kaupsamning við seljandann.

6. Oddviti lýsti yfir að þeir Hafl. Gunnarss og Halfdán Kristjánsson hefðu farið þess á leit að nefndin keypti handa þeim sinn

hand

bústaðinn hvorum ur sóknarnefndinni Grænhúsi til íbúðar handa þeim eptirleiðis. Nefndin sér sér ekki fært að sinna þessari beiðni. 3 Jón Jónsson

Oddviti gat þess að holdsveiklingurinn Jón Jónss myndi væntanlega heim af holdsv: spítalanum á næsta ári, og þyrfti vel hafa í hyggju að setjast að í húsi sínu á Sauðárkrók. Nefndin álítur þetta áform Jóns mjög óheppilegt, og felur oddvita að beita áhrifum sínum til þess að nefndur Jón setjist fremur að í sveitabæ....

Fleiri mál ekki fyrirtekin
Fundi slitið

Sauðárkrók d. u. s.

B. Sölvason A. Björnsson

Þegar til kom og átti að fara að semja um húskaupið við Magn. Benidiktsson var kona hans algjörlega mótfallin sölunni, svo nefndin sá ekki fært að fara lengra úti það mál

en skuldi Magnúsar til Jóhannesar var
borgið og honum lánað í nauðsynjavöru
um veturinn og verið eiku krón, hvað
viðsetti hann nefndinni.

B. Sölvason

Hreppsnefndarfundur haldinn 24 febrúar
1902. oddviti gat þess að tilgangur fundar
ins væri; að ákveða hvað mikinn skerf
Sauðárhreppur myndi vilja leggja þann til
ferjunnar á Héraðsvatnaósi, sem og að velja
mann úr hreppsnefndinni til að mæta á
fundi; sem sýslumaður heldur í dag með
fulltrúum úr hreppsnefndum þeirra hreppa
~~sem~~ 6 að tölu, er mest þurfa að nota téða
ferju og því væntanlega vilja taka ~~mestan~~
þátt í kostnaði við ferjuhaldið
Oddvita var falið að mæta á fundinum.
Nefndin felur oddvitanum ásamt sýslu-
manninum að stuðla að því, að 1/3 þeirra
300 króna sem leggjast eiga til ferjunnar
móti landsjóðs tillaginu yrði lagður á sýslusjóð

en lofi Sauðárhrepps vegna að borga
allt að 60 krónur af hinum 200 kr. sem
þannig yrði niður, undandi á honum
einum til samkomulags, þá sé honum
heimilt að fara allt uppí 75 krónur

Fundi slitið

Sauðárkrók d. u. s.

B. Sölvason Árni Björnsson

Á ofannefndum fulltrúafundi náðist ekki
samkomulag milli hreppanna um tillag
úr þeim til ferjunnar svo hún komst
ekki í framkvæmd. B. Sölvason

Hinn 20. maí 1902 var á þing-
húsi hreppsins haldinn hreppsnefnd-
ar fundur; allir nefndarmenn mættir
1 Ráðstafað vegabótafje hreppsins þann-
ig að til vegagerðar á Sauðárkróks voru
lagðar 60 kr. á Reykjarstrand 60 kr. og
Borgarsveit 60 krón. Auk þess skal
unnið að vegagerð í Skörðum frá bæjum
þar eptir því sem dagsverk eða vegagjöld
bænda þar hrökkva til.
2 Var framlögð bygðarleyfis umsókn
frá Bjarna Magnússyni á Sauðárkr.
ásamt skýrslu um eignir hans, sem
taldi eignir hans c. 500 krón. Nefndin
fellst á að veita umsækjanda bygðarleyfi
að fengnum fullnægjandi vottorði um
reglusemi hans að því er vinnuhjú
áhrærir og fól oddvita að tilkynna
Bjarna þessi úrslit.

3 Oddviti skýrði frá að hreppst.
Björn Jónsson á Veðramóti hefði
farið fram á að fá alt að 20 dags-
verkum til vegagerðar austur frá
túni hans. Nefndinni virtist ekki
heppilegt að kasta miklu fé til vega-
gjörðar á þessari leið þar sem sýslu-
vegurinn liggur jafnhliða ~~rétt~~ skamt
fyrir ofan; en hinsvegar vill hún
veita 4–6 dagsverk til þess að bæta
veginn frá Veðramóti uppá sýsluveginn
og álítur nefndin til að sá vegur verði
aðalleiðin heimað Veðramóti bæði fyrir
þá sem sunnan að og utanyfir – Hróarsgötur –
koma.

Fundi slitið.

B. Sölvason

Ath.
Vegagerðin uppfrá Veðramóti fyrir fyrst
fyrir þá sök að Björn var henni mótfallinn
vill fá veggjörð yfir holtin austur frá tún-
inu.

B. Sölvason

Ár 1902 hinn 30 dag aprílmán
var hreppsnefndarfundur haldin
á Sauðárkrók. Mættir voru aðeins
3 nefndarmenn - oddviti, Jón Guðmunds
son og Pálmi Pétursson hinir forfallaðir
Tekið var til umræðu:
1 Las oddviti upp byggðarleifisumsókn
frá Eyjólfi Ísakssyni. Var honum
synjað um leyfið með öllum atkvæðum
Þá var lesið upp bréf frá Sölva Jóns
syni á Geirmundarstöðum sem fer
fram á að fá byggðarleifi. Þar sem Sölvi
er eignalaus, óreglumaður og á mörg börn
var honum sömuleiðis neitað um aðset
ursleyfi með öllum samhljóða atkvæðum
2 Þá kom til umræðu að útvega prófasti
Hálfdani Kristjánssyni húsnæði og var
samþykkt að gera tilraun með það
3 Skýrt var frá beiðni Guðmundar í
Heiðarseli um að fá leigðar nokkrar ær

í stað þeirra 6 sem honum verði nú að
skila vegna þess að eigandi þeirra Guðm.
Stefánsson á Daðastöðum ætli til Ameríku.
Nefndin tók því máli greiðlega og hét
að verða við tilmælum hans.
4 Kom til umræðu hvernig verja skyldi fjár
veitingu alþingis til að fyrirbyggja vatns-
ágang hér á kauptúninu. Var ákveðið að
kalla íbúa kauptúnsins á fund hið fyrsta
til þess að ræða um hvernig verkinu skyldi
haga og fyrirkomulag þess.
5 Þessu næst var rætt um hvernig haga skyldi
lántöku til endurgjalds fyrir Sethóla. Var
talið heppilegt að fá það lán úr sparisjóðn
um hér ef fé væri þar fyrir hendi gegn veði
í Hólkoti. Að öðrum kosti að fá lánið úr
landsbankanum til 10 ára. Oddvita falin
framkvæmd málsins
6 Kom fram beiðni frá Jóhanni skósmið hér
í bænum um að nefndin láti gera vatnsrás

gegnum stíginn að utanverðu við lóð hans. Tók Jóhann að sér að gera verkið að öllu gegn 12 króna tillagi sem nefndin veitti til verksins af vegasjóði.

Fleira ekki fyrir til umræðu var því fundi slitið

B. Pálsson, P. Pétursson

Sakir þess að ekki var unnt að fá hentugt húsnæði handa Hálfdáni Kristjáns. keypti nefndin 1/3 part í Grænahúsinu að Þorvaldi Sveinssyni fyrir 450 krónur. og fór Hálfdan þangað.

Guðmundi í Heiðarseli voru útvegaðar 6 ár til byggingar hjá Elínu í Halfárdal.

Lánið sem rætt um undir tölulið 5 var tekið í landsbankans veðdeildinni til 30 ára með 33.20[illegible] kr. árlegri afborgun. Af þeim peningum var eftir ályktun hreppsnefndar lánað Guðbjörgu Erlendsdóttir 140 krón í [illegible] upp þá lán er væntanlegt frá Gunnari Eggertss. á Seyðisfirði. 70–80 krónur hitt lofar hún að senda frá Ameríku til V. Claessen. Guðbjörg var orðin gömul og lasburða og sjáanlegt að hér yrði hún ekki fyrir sér til lengdar. B. P.

1 Nefndin samþykkir að veita barna
skólanum 270 krónur.
2 Af gefnu tilefni barst nefndinni áskor
frá barnaskólanefndinni um að byggja
á hreppsins kostnað klefa fyrir óða og
ölvaða menn er kynnu að vera á ferli á
Sauðárkrók, öðrum til ótta og hugsanlegs
tjóns. Nefndin álítur ekki fært að kosta
þetta byggingar fyrirtæki af hreppsfé en
bendir því fram að slíkur klefi ætti að
mestu eða öllu að byggjast af kostnaði
sýslufélagsins.
3 Í tilefni af þaraðkominni beiðni
frá real. stud. Jóni Björnssyni í beiðum
gefur nefndin honum meðmæli sín til að
vera sveitakennari í þeim part hreppsins, sem
liggur utan Sauðárkróks, með því skýlausa
skilyrði að hann alls ekki kenni börnum
á Sauðárkrók.
4 Veitt var aðsetursleyfi Sölva Jónssyni

frá Rípi og Jóni Oddssyni á Sauðár
krók.
5. Jóhönnu Hallsdóttir gefið eptirgang
tillag hennar að upphæð 8 kr. þareð það
er sannað að tillagið er byggt á ónákv
kvæmni hreppstjórans viðvíkjandi fjár
eign frúarinnar.
6 Nefndinni barst bréf frá Sölva Jónssyni
áður í Dæli þar sem hann biður um
styrk frá hreppnum bæði í matvælum og
eldsneyti. Nefndin samþykkir að fram
kvæma aðgjörð hjá styrkbeiðanda, og ef
kröfur hans væri á rökum byggð þá að
veita honum styrk og tilkynna það fram
færslu sveit hans Haganeshreppi
7 Styrk úr styrktarsjóði alþýðufólks
fengu samkvæmt umsóknum Þorbergur
Sigurðsson 8 kr. og Guðmundur Þorleifs
son Hendarseli 22 krónur.

Fundi slitið
B. Sölvason Árni Björnsson

Eptir tilmælum nokkurra búenda utan Gönguskarðsár skaut hreppsnefndin á fundi í þinghúsi hreppsins hinn 10. desember 1902, til þess að ræða um bygginguna skilaréttarinnar. –

Auk hreppsnefndarmannanna voru mættir á fundinum hreppstjóri B. Jónsson Páll bóndi í Kálfárdal Friðrik bóndi á Reykjum og Guðvarður bóndi á Hafragili hreppsnefndarmaður í Skefilstaðahreppi. Af þar til gefnu tilefni lýsir hreppsn.maðurinn í Skefilstaðahrepp því yfir, að samkvæmt þályktun almenns hreppsfundar í Skefilstaðahreppi sem haldinn var 6. desember væri nú þegar byrjuð á að byggja skilaréttina uppá þeim stað, sem hún hefir áður staðið – þó eigi algjerlega á sama stað –. Skýrði hann ennfremur frá, að til þessa starfs hefði verið gripið svo bráðlega fyrir þá sök, að réttin hefði stórskemmst, og á annan stað hefði þeir eigi viljað sleppa hinni góðu tíð frá byggingarstörfunum.

Hreppsnefndinni dylst ekki að hreppsnefnd Skefilstaðahrepps hefir með því að byrja réttarbygginguna án samráða við hreppsnefndina hér

farið lengra en heimilt var samkvæmt gildandi lögum um fjallskil og lögréttir og gjörir því og samþykkir svolátandi ályktun:

Hreppsnefnd Sauðárhrepps lýsir því hérmeð yfir að hún er með öllu ósamþykk réttarbyggingarstarfi því, er hreppsnefnd Skefilstaðahrepps hefir nú með höndum, og lýsir sér að krefjast þess að tillögum hennar verði að fullu til greina teknar þegar ræðir um ²réttarstæði og ¹skila-réttarbyggingu fyrir afréttarfélagið, og að kvatt verði til samtalsfundar milli beggja hreppsnefnda um mál þetta hið fyrsta og krefst þess ennfremur að hinu nýbyrjaða réttarbyggingarstarfi sé tafarlaust hætt, og eigi upp aptur tekið fyrr en eptir lögformlegan samdirbúning, og þá á þeim stað, sem öllum hlutaðeigendum kann að koma saman um eða ákveðin ~~verður~~ kann að verða á löglegan hátt.

Eptir nokkrar umræður komst nefndin að þeirri niðurstöðu, að ákveða nefndar samtalsfund næsta mánudag annaðhvort í Hvammi eða á öðrum bæ í Laxárdalnum ef oddviti Skefilstaðahrepps

sérílagi á hentugra; skyldi þá báðar nefndirnar ásamt nokkrum fleyri bændum, sem ráðgert er fara á fundinn, fara útað Bakkakotsrjett og skoða þar réttarstæðið sem byrjað erað byggja á, og einnig líta eptir hvort ekki er til réttarstæði framar í dalnum, sem þá væri sjálfsagt að nota, þar ið réttin er mjög óþægilega sett, þar sem hún er sérstaklega fyrir Skarðamenn og Reykstrendinga fyrir innan Hólakot, sem venjulega reka réttarfé sitt innfyrir. Samþykkt var að skrifa um þetta nefndinni Skefilstaðahrepps þessar ráðstafanir og senda bréfið með Guðvarði á Hafragili.

Fundi slitið

B. Sölvason Árni Björnsson

Á ofannefndan fund fóru: oddv. B Sölvason og Jón Guðmundsson hinir nefndarmennirnir voru forfallaðir — einnig hr. B. Jónsson hreppstjóri Sölvi í Hólsfárdal, Friðrik á Reykjum og Jón bóndi á Heiði. Frá hálfu Skefilstaðahr. mættu hreppsnefndin og ýmsir fleyri bændur hreppsins, komu allir saman við Bakkakotsrétt á ákveðnum degi, og skoðuðu gömlu réttina og einnig staðinn þar sem Skefilstaðahreppsmenn voru byrjaðir að byggja nýja réttina. Um gömlu réttina er það að segja að hún er mjög fallin þeimmegin sem að ánni veit og síðan

var álitið að naumast væri gjörlegt að byggja hana upp í sama stað nema færa hana lítið eitt vestur á bóginn frá ánni.

Nýja réttarstæðið var vestar undir brekkunni útundir malarkambi, það var í talsverðum halla og mjög votlent undir þar sem dylkarnir að austan skyldu vera; fyrir þessa sök einkum þó hallans vegna álitu Sauðárhreppsmenn og ekki allfáir ~~bænda~~ eldri bændur í Skefilstaðahr. ógjörning að byggja réttina á þessum stað.

Þaðan fóru menn heim að Hvammi, þar áttu hreppsnefndirnar fund með sér og var þar rætt lengi um málið. Sauðárhreppsmenn vildu fá réttina inni í dalnum helst inná Skíðastaðaeyrar, en Skefilstaðahr. menn stóðu þar fast á móti og vildu ekki ganga inná hún yrði það neitt til muna.

Loks ákvað fundurinn að á næsta vori skyldu báðar hreppsnefndirnar koma saman og skoða réttarstaði í dalnum, en þar sem ekki var líkt við samkomulagi milli nefndanna þá skyldi sýslunefnd kjósa mann úr sínum flokki sem skyldi kynna sér alla málavöxtu og koma svo á hvar réttin skyldi byggjast, undir þann úrskurð lofuðu hvortveggja nefndirnar að beygja sig. — Sýslunefndin kaus Rögnvald bónda í Réttar

teldi fyrir gjörðarmann í málinu.

Hreppsnefndarfundur 18. desemb. 1902 allir á fundi
Fundarmál.

1 Útsvarskærur.

a) Frá Birni Magnússyni á Sauðárkrók, er fer framá útsvarslækkun úr 5 kr. í 3,00 krónur og lækkun hjá samanburðarmönnunum.
b. Þorsteini Sigurgeirssyni á Sauðárkrók, fer framá óákveðna lækkun útsvars síns, en ber ei fram neina ákveðna kröfu um lækkun á útsvari samanburðarmanna sinna.
c frá Steindóri Jónssyni smið á Sauðárkrók, gjörir kröfu um 4 kr. lækkun útsvars síns – úr 10 niður í 6 kr. og lækkun á útsvari samanburðarm.
Til viðtals mætti á fundinum útsvarskærendurnir og gáfu nokkrar upplýsingar viðvíkjandi kringumstæðum sínum, sem nefndinni voru ei áður kunnar sér um að Björn Magnússon er ekki búinn að taka kaup nema í ár og í fyrra en skuldaði heilt á honum frá námárum hans. Nefndin álítur því sanngjarnt að lækka útsvar Björns um 0,75 aura úr 5 kr. niður í 4,25 aura.

Byggjandi á líkum ástæðum úrskurðar nefndin að útsvar Þ. Sigurgeirssonar lækki einnig um 75 aura, eða úr 5,25 niður í 4,50
Steindór gefur þær upplýsingar: að hann eigi meiri part kaups síns fyrir síðastl. ár útistandandi í óvissum stað, og jafnvel vonlítið um að það náist, enframar sé hann skuldugur bæði í búðum og á peninga og fyrir 2 árum komin frá iðnaðarnámi. Um 2 hin fyrtöldu atriði var nefndinni eigi kunnugt á niðurjöfnunarfundi, en tekur þau nú tilgreina, með því að úrskurða að útsvar Steind. Jónssonar skal lækka um 2 krónur eða úr 10 kr. niður í 8 krónur. — Eftir nána íhugun komst nefndin að þeirri niðurstöðu að ekki sé ástæða til að lækka útsvar samanburðarmannanna.
2. Oddviti skýrði frá fyrir hreppsnefndarm. B. Pálss. og Jóns Guðmundssonar til réttarstaðis skaðans ... í Laxárdal og árangri fundarinnar sjá skýrslurnar á undan fundargerðinni
3 Samþykkt var að gjöra úð litilsháttar ... Sauðárbúnar pallinum
4 Samþykkt að koma til leiðar á heilbrigðissamþykkt verði samin fyrir Sauðárkrókskauptún, og

skuldast til um að slík nefnd verði skipuð sem fyrst. að svo mikla leyti sem það getur heyrt undir skuldverk nefndarinnar.

Fundi slitið

B. Sölvason Árni Björnsson

Hreppsnefndarfundur haldinn 29. maí 1903. allir nefndarmenn á fundi.

Þessi mál fyrirtekin:

1 Fátækramál.

a) Oddv. skýrði frá, að Hafliði Gunnarsson hefði snemma í þessum mánuði hlaupið burt frá heimili sínu, sveim að svimna stundum, og hefði þetta til hans vestur í Húnavatnssýslu. Hvaðst oddv. hafa fengið Magnús Benediktsson til að leyta að Hafliða og segja að leinpa hann heim, eða og fá fylgi manna til þess. Af þess ari sendiför varð ei annar árangur en að full vissa fékkst fyrir því að Hafliði fari um Þennu bygðu bæja milli dala og hvaddist nærri alla menn og flýði þá. Hefði sendimaðurinn þótt að Hafliði væri kominn langt vestur í sýslu. Í tilefni af þessu vandamáli felur nefndin oddv. sínum að leita leiðbeininga hjá sýslumanni um það, hverjar ráðstafanir sé heppilegastar gagnvart Hafliða undir þess-

um kringumstæðum

b) Nefndin felur oddvita sínum að koma Ingu Gestsdóttir, sem er orðin blynd, og þarf því ráðstöfunar. fyrir annaðhvert í Brimnigerði eða hjá Guðrúnu Þórðardóttir á Skíðgyrði því sem Ingu sjálfri væri geðfeldast.

c) Guðm. gamli Guðmundsson, sem hefir sedast. 2 ár verið á Úlfsstöðum er nú vegalaus og þarf ráðstöfunar. Pálmi bóndi á Sjávarborg lofar að taka Guðm. sem matvinnung næsta ár með því skilyrði að hann geti haft á hendi þess um Sauðárkrókskirkju næstu sumar, en geti hann það ekki kemi til nýjar ráðstafanir og samningar um veru Guðmund hjá honum.

4 Oddvit skýrði frá að Anna Hestþórsdóttir á Sauðárkrók hefði farið þess á leit, að fá af hreppssjóði lánuð hérumbil 2 fargjöld til vesturheims. Nefndin sér sér ekki fært að verða við þessari beiðni hennar.

5 Þá las oddviti bréf frá oddv. Staðarhrepps sem skorar á hreppsnefnd Sauðárhrepps að leggja fram fé að tiltölu við aðra hreppa uppreistrar

félagsins til þess að fyrirgirða hættu í flóa nokkr.
í nánd við Sveinsstaði. Nefndin tekur vel í málið
ið, að því leiti sem verkið yrði vel af hendi leyst
og ekki dýrari en nauðsyn krefði.

Fleyri mál eigi fyrir til umræðu

Fundi slitið

B. Jóhansson Árni Björnsson

Ár 1903 fimmtudaginn 28 októb. var hreppsnefnd
Sauðárhrepps saman komin á Sauðárkr. til hinnar venju-
lega niðurjöfnunarstarfs. Þarfirnar reyndust nálægt
2500 krón. og málikvaðin álitin hæfileg 2 krón
á hvert lausafjárhundrað að þess ígildi. Nefndin
starfaði að niðurjöfnuninni áfram í 3 daga 28 - 31
þá var fundi frestað til hins 2. nóv. þá var niðurjöfnun
lokið seðlar ritaðir og niðurjöfnunarskrá til framlagn-
ingar; að því búnu voru þessi mál fyrir tekin.

1 Jakob bóndi Brynjólfsson í Tungu mætti á fundi-
num. Nefndin réði hann ásamt sonum hans til
þess starfa, að hlaða og sementera stöplana undir
Göngusk.árbrú á næsta vori og lofar að greiða af
væntanlegu kaupi sínu 34 - 37 krón 50 til Péturs
Péturssonar á Gunnsteinsstöðum er hreppurinn
í bráð borgar til hlutaðeig. Péturs fyrir Jakob, en þess
er heimilar Jakob hreppsn. að borga af kaupi
hans 12 króna úttekt sem hann fyrir 2 árum?
síðan fékk hjá kaupm. V. Claessen með ábyrgð

hreppsnefndar, en að öðruleiti vill Jakob ei
binda kaup sitt frekar.

2 Jóhann skósmiður á Sauðárkr hafði skriflega
tjáð nefndinni að hann hefði keypt að Önnu
Kristjánsdóttir sem í sumar fór til ameriku
viðbót er ~~hún þóttist eiga~~ Jónas heitin maður
hennar kom upp við bæjinn sem þau bjuggu
í á Sauðárkrók að stærð hérumbil 3 × 5 álnir
viðbót þessa taldi Anna sig eiga þrátt fyrir
það að þeim hjónum hafði verið lagt árlega
styrk af hreppssjóði, og seldi Jóhanni hana
án vitundar hreppsnefndarinnar — fyrir 15 krón.
Jafn að beiðist nú hreppsn. viðbótina fyrir sama
verð. Jafnvel þó nefndin sé þeirrar skoðunar,
að vafasamt sé að Anna hafi haft heimild til
að selja nefnda viðbót þar sem maður hennar og hún
eptir því, fall hans hefir notið mein og minni
styrks af sveitarsjóði, þá lítur hún þannig á
það, að Anna var mjög þurfandi fyrir peninga
til vesturferðarinnar, sem nefndin telur hag fyr-
ir sveitarfélagið að komst í framkvæmd án
tilfinnanlegs framlags frá þess hálfu en þar sem
er nefndinni kunnugt um það að Jóhann hefir
verið Önnu mjög hjálplegur árunum saman og
átti víst talsvert hjá henni, sem hann ekki gekk

eptir þegar hún fer. Nefndin samþykkti því
að fela oddv. að semja við Jóhann á þann
hátt, að viðbótin falli til hreppsins gegn 10 kr
endurgjaldi, nema vill nefndin eigi gefa til
samkomulags.

3. Oddvitinn lagði fram bréf frá málfundafélag-
inu „Fram“ á Sauðárkrók d.s. 11. ágúst þ.á.
bréfið skýrir frá því að félagið hafi með samskot-
um útvegað bæjarklukku og sett hana upp á Sauð-
árkrók, og að það sé sameiginlegur vilji fé-
lagsmanna að gefa sveitarfélaginu klukkuna
og afhendi hana sín hreppsnefndinni til umráða
og umsjónar. Nefndin ályktar að [illegible] á móti
gjöfinni fyrir hreppsins hönd, og felur oddvit-
a að rita umbjóðendum félagsins viðurkenningu
og þakklæti fyrir gjöfina.

4. Samkvæmt tillögum sýslumanns hafði ekki
verið gjörð frekari tilraun til að ná Hafliða Gunn-
arssyni heim – sjá fundargjörð af 23. maí – hefir
frétt til hans öðruhverju í sumar vestur í Húnav.
sýslu optast frá bæjum er ~~stundum á bæjum~~
komi heim á þá við og við til að fá sér mat. Nefndin
vill gjöra tilraun að fá Hafliða til að koma heim
og ræður í þeim tilgangi Þorvald Sveinsson til
að fara vestur á fund Hafliða, ef ekki kynni að hon-
um takist að fá hann með góðu til að fylgjast með
honum heim, en farlaust að beita við hann valdi.

5. Um styrk úr Alþýðustyrktarsjóði hafði
sótt Þorbergur Sigurðs. Sauðárkróki, Guðm.
Þorleifsson Heiðarseli. Var hinum fyrnefnda
veitt 600 kr. en síðarnefnd 24 krónur. Ennfrem-
ur var Guðm. í Heiðarseli veittar 50 krónur
af Gjafasjóði Sigurðar sál. á Heiði.

Fundi slitið 1. nóv. 1903
B. Pálsson A. Björnsson

Hinn 7. desemb. 1903 héldum fundur, nefndarm.
mættir nema Pálmi Sjávarberg. Fyrirtekin mál.

1. Útsvarskæra Haraldar Sigurðssonar, sem krefst
þess að útsvar hans sé fært niður í 8 kr. úr 15 kr.
og ber sig saman við Steindór sem á um þess
að krefjast uppfærslu hjá honum.
Við nána athugun á tölum þeim, ~~[illegible]~~ standi
tekjum, eignum og skuldum, sem báðir kærandinn
og samanburðarmaðurinn hafa gefið nefndinni upp, komst
nefndin að þeirri niðurstöðu að ástæður þessara
tveggja manna séu mjög áþekkar, en þó betri
að því leyti hjá Haraldi að hann á hús það, er
hann er í en Steindór verður að borga 100 krónur
af kaupi sínu í húsaleigu. Felldi því nefndin
svolátandi úrskurð í þessu útsvarsmáli:
Útsvar Haraldar Sigurðssonar lækki um 2 krón-
ur úr 15 krónum niður í 13 krónur.

Fundi slitið
B. Pálsson Árni Björnsson

3.

4.